

Ateisti

Tematska knjižica

št. **65**

Ta tematska Knjižica vsebuje petdeset Objav, katere so izbrane iz Opusa 9030. objav, kolikor jih je v življenju (v času od 1937 – 1965) skozi delovanje Božjega Duha oz. po poti »Notranjega Glasu« prejela neizobražena šivilja Bertha Dudde.

Knjižico sem delal predano in z veliko resnostjo, pri čemer nisem odvrnil »pogleda« od težke usode, katera po smrti čaka tiste, ki zanikajo Boga. In zato jo posvečam Ekipici, vsem nam z molitvijo, da nas Resnice, katere so znotraj teh vsebin, v molitvi spodbudijo na še bolj goreče zavzemanje v Ljubezni za te izgubljene in zavedene duše oz. na še večji trud in prizadevanje za njihovo odrešenje in zveličanje:

»Vsaka duša je lahko (od)rešena, če ima podporo v Ljubezni... To bi vas vse ljudi moralo zamisliti, ker vi vsi lahko igrate odrešeniško vlogo, če so le vaša srca sposobna in pripravljena Ljubiti. Potrebno je priznati, da vaša Ljubezen ne bo sposobna sprejeti krivde namesto takšnih duš in za njih dati nadomestila. Vendar pa ona lahko vseeno podari moč, da spremeni njihovo voljo in da se (duša) napoti do Jezusa Kristusa, do Križa, kjer bo ona našla odrešenje. Duša je tisti del človeškega bitja, kateri razmišlja, čuti in ima hotênje... In če je tako duši priskrbljena moč skozi nesebično Ljubezen, potem bo ona ravno tako znotraj vplivala na človeško bitje, da razmišlja in da teži k temu, kar je pravilno. Potem pa bo iskra Ljubezni znotraj prodrla v temo, pri čemer bo ona dojela napačno smer njene volje in se bo začela preverjati... Človeško bitje bo začelo razmišljati o svojem življenju. In kolikor več Ljubezni on prejme od njegovih bližnjih človeških bitij, toliko bolj gotova bo njegova sprememba, ker je Ljubezen moč, katera pa ne bo nikoli ostala neučinkovita. In to je razlog, zakaj zavzemanje v Ljubezni ne bo nikoli storjeno zaman. In nobeno človeško bitje ne more nikoli stopiti na napačno pot, če ga spremljajo z Ljubeznijo izpolnjene misli, če je on vključen v molitev in izročén Božjemu Odrešeniku Jezusu Kristusu... Kar nobena količina razprav ne more doseči na človeški način, pa je lahko kljub temu doseženo s (pri)srčno molitvijo, če je Ljubezen za šibko in zamračeno dušo gonilna sila, da se ji priskrbi svetloba ter moč... In nobenemu bitju ne bi bilo potrebno zaiti, če bi se ga usmilila samo ena Ljubezen bližnjega človeškega bitja.«

(BD 6582)

VSEBINA

Narava in njen Stvarnik... Bog »govori človeku« skozi stvarstvo narave in skozi to odkriva Svoj obstoj... Z opazovanjem reda in namena v naravi človek lahko in tudi mora z vrlino svojega razuma dojeti, da ima njegovo zemeljsko življenje namen ter cilj...

»Jezik stvarstva ... Bistvo – Ustvarjalna Sila ...« (BD 3648)	5
»Jezik narave – Ustvarjanje in Stvarnik ...« (BD 2834)	7
»Bog in narava ... Zavestno delo z namenom doseganja popolnosti ...« (BD 0240)	8
»Ali je življenje na Zemlji samo po sebi cilj ali sredstvo do cilja ...« (BD 7100)	10

Verovanje v nadaljevanje življenja duše po smrti oz. nesmrtnost duše je predpogoj, da bi se zemeljsko življenje živelo z namenom... Človek bo moral sprejeti posledice za njegovo neodgovorno zemeljsko življenje...

»Verovanje v življenje duše po smrti ... Božje usmiljenje ...« (BD 7267)	12
»Vera v nesmrtnost duše je nujna za delo na samemu sebi ...« (BD 2544)	13
»Vera v nadaljevanje življenja duše ...« (BD 3299)	14
»Verovanje v nesmrtnost duše ... Resnica ...« (BD 3699)	16
»Verovanje v nadaljevanje življenja duše ...« (BD 8059)	17
»Verovanje v nadaljevanje življenja ... Posledice zemeljskega življenja v onostranstvu« (BD 2113)	18
»Nesmrtnost ...« (BD 8790)	19

Ateisti... Njihovo razmišljanje o naravi, katera jih obkroža in o lastnem življenju... Razlog za njihov odpor do Boga Stvarnika in usoda, katera jih čaka če umrejo v takem stanju.

»Zbegano razmišljanje – neverovanje ... Vera – Milost ... « (BD 1894)	21
»Materialisti ... Pojem Boga ... Lastna volja ... « (BD 0993)	22
»Ateisti ... « (BD 1363)	23
(»Napadi podzemlja ... Vztrajni zanikalci Boga (<i>brezbožniki</i>)« - BD 0825)	24
»Izvor moči ... Ateisti ... « (BD 1802a)	26
»Posledice nepriznavanja Božanstva kot Bitja ... « (BD 1802b)	27
»Učinek ateizma v onostranstvu ... « (BD 5353)	28
»Božje sporočilo racionalistom ... Ateisti ... « (BD 5744)	29
(»Obstoj Boga ... Svetovni učenjaki ... Srce in razum ... « - BD 4541)	29
»Prepoznavanje in priznavanje Boga ... Ateisti ... « (BD 6481)	31
»Svobodna volja ... Ateisti ... Ponovno pregnanstvo ... « (BD 6714)	33
»Usoda ateista ... « (BD 8603)	34

Razlog, da se ljudem ne sme dokazati, da Bog obstaja, je obenem tudi razlog, da so Božanske Objave dane na način, da puščajo prostor za dvome glede njihovega porekla?!...

Prisilna vera je brezkoristna... Predpogoj za vero je, da si mora človek želeči verovati...

»Ali se lahko dokaže obstoj Boga? ... « (BD 8265)	36
»Svobodna volja izključuje dokaz vere ... « (BD 6976)	38
»Sposobnost po verovanju predpostavlja težnjo po verovanju ... « (BD 6925)	
.....	39

Duhovno znanje in svetovno znanje ... Nezačudenost razumskega doseženega znanja ...

»Modrost modrih bo uničena ... « (BD 2375)	41
»Stališče izobražencev do duhovnih darov ... « (BD 5754)	42
»Posvetno znanje ni »modrost« ... « (BD 6931)	43
(»Ostroumnost je ovira za pravilno dojetje ... « - BD 8959)	44
»Posvetno znanje v onostranstvu ... « (BD 5331)	46

Kako pri ateistu doseči zmanjšanje odpora in spremembo razmišljanja?- 1

»Očetove Besede ... Iskrena molitev in zavzemanje za bližnjega ... « (BD 1862)	
.....	47
»Suženjstvo duše ... Zavzemanje v Ljubezni pomaga pri osvobajanju ... « (BD 1468)	
... 48	
»Zavzemanje za ljudi ki so oddaljeni od Boga... « (BD 2172)	49
»Posredniki ... Zavzemanje ... « (BD 6341)	51
»Moč zavzemanja za neodrešene ... « (BD 6351)	52
»Zavzemanje v Ljubezni za ljudi tega sveta ... « (BD 6577)	53
»Zavzemanje za bližnja človeška bitja ... « (BD 6582)	55
»Usmiljeno zavzemanje ... « (BD 7132)	56
»Blagoslov zavzemanja v Ljubezni ... « (BD 8101)	58
»Moč zavzemanja v Ljubezni za nevernike ... « (BD 8441)	59

Vprašanje: Ali moliti za Luciferja?! ...

»Zavzemanje za Luciferja ... « (BD 6459)	61
--	----

Kako pri ateistu doseči zmanjšanje odpora in spremembo razmišljanja?- 2

»Notranji odpor do Boga... Skriti odpor ... « (BD 1787)	63
»Namen težkih udarcev usode: Povezanost z Bogom ... « (BD 8206)	64
»Razlog za težke udarce usode ... « (BD 7928)	66
»Udarci usode ... Duhovna smrt ... « (BD 7853)	67

Ateizem v svetu na splošno oz. vidno duhovno propadanje človeštva je razlog za ...

»Ateizem ... Božje posredovanje ... « (BD 1066)	69
»Vpliv princa laži na človeško razmišljanje ... « (BD 1580)	70
»Nizko duhovno stanje ... Ateisti ... Njihovo poučevanje ... « (BD 2743)	72

*Prednost tistih, kateri prejemajo te Objave Čiste Resnice
v primerjavi z ateisti ... Dolžnost...*

»Prednost tistih kateri prejemajo besedo (Milost) v primerjavi z ateisti...«(BD 5394)	73
»Življenjepis« - Bertha Dudde	75

»Vprašaj vendar živali, da te poučijo,
in ptice pod nebom, da ti oznanijo.
Poprôsi zemljo, da te pouči,
in ribe v morju ti bodo povedale.
Katera izmed vseh teh ne ve,
da je to naredila GOSPODOVA roka?«

(Knjiga o Jobu 12:7-9)

»Saj jim je to, kar je mogoče spoznati o Bogu, očitno:
sam Bog jim je namreč to razodel.
Kajti od stvarjenja sveta naprej je mogoče to,
kar je v njem nevidno, z umom zreti po ustvarjenih bitjih:
njegovo večno mogočnost in božanskost.
Zato so ti ljudje neopravičljivi.«

(Poslanica Rimljanom 1:19-20)

Narava in njen Stvarnik, .. Bog »govori človeku« skozi stvarstvo narave in skozi to odkriva Svoj obstoj... Z opazovanjem reda in namena v naravi človek lahko in tudi mora z vrlino svojega razuma dojeti, da ima njegovo zemeljsko življenje namen ter cilj...

Bertha Dudde, št. 3648, 5. januar 1946

JEZIK USTVARJANJA ... BISTVO – USTVARJALNA SILA...

Naučite se razumeti jezik stvarstva... Skozi stvarstvo vam Bog Osebno govori, pri čemer vas On tako nenehoma sooča na način, da vam Sebe razodeva v vseh delih, ki nastajajo iz Njegove moči Ljubezni. Da bi stimuliral vaš razum, vam je On dal sposobnost, da lahko zaznavate (*razumete*) Njegovo ustvarjanje... In zaradi tega je On Osebno Ta, kateri vas miselno poučuje pod pogojem, da ste vi Njegove poduke voljni sprejeti: ko gledate stvarstvo okoli vas, ko premišljate o njegovem pomenu ter namenu, njegovem poreklu in o Tistem, kateri ga je ustvaril. Vsaka ustrezna misel je vprašanje, na katero je odgovorjeno s strani Boga Osebno pod pogojem, da ste si vi resnično želeli ta odgovor ... Če poglobljeno razmišljate (*kontemplirate*) o nastanku del stvarstva, se večne ustvarjalne sile ne da zanikati... Večna ustvarjalna sila mora biti priznana s strani vsake osebe, vendar pa ljudje njeno poreklo in njen razvoj pogosto zavračajo. Oni namreč ne želijo vedno priznati popolnega Bistva kot izvora ustvarjalne sile. Njim stvarstvo še ni dovolj jasno spregovorilo; oni še niso dojeli njegovega jezika in zato, da bi prišli do pravilnega zaključka, morajo njihove misli usmerjati v pravilni smeri.

Stvarstvo na poseben ter izrazit način odkriva skladnost z zakonom, nek red (*obstoje red, urejenost*), katerega pa se ne da preseči (*ni mogoče biti iznad njega*). Nekaj, kar je tako urejeno, je vedno posledica močne volje, nekega Bistva, katero poseduje to voljo. Ta red (*urejenost*) pa obenem tudi pričuje o modrosti Bistva, katero ga je ustvarilo... dobro premišljeni zakoni, kateri eliminirajo (*odstranjujejo*) vsako nespametnost; modrost, katera ni ničesar ustvarila brez pomena in namena, katera pa obenem tudi dopušča, da je mogoče spoznati njegov pomen in namen. Iz tega sledi, da mora biti to Bitje, katero naj bi bilo izvor ustvarjalne sile, inteligentno in po vrlini Njegove volje ter moči sposobno dopustiti Njegovim mislim, da ustvarijo obliko. Zaradi tega mora to biti najvišje popolno Bitje, katero Sebe razodeva v vsakem delu stvarstva in katero želi biti prepoznano v Njegovi popolnosti... Katero v zameno uporablja Njegovo moč, da bi

drugim inteligentnim bitjem zagotovilo dokaz o Njegovi popolnosti... Katero v zameno uporablja Njegovo moč, da bi drugim inteligentnim bitjem zagotovilo dokaz o Njegovem obstoju, ker je On v najbližjem stiku s temi inteligentnimi bitji v tolikšni meri, da so ta bitja ravno tako nastala iz Njega, da so oni ravno tako proizvod Njegove ustvarjalne volje in Njegove ustvarjalne sile, katere pa On želi pripeljati v stanje popolnosti, da bi jih ravno tako oblikoval v nosilce obilne moči, da bi bili tudi oni lahko ustvarjalno dejavni za svojo lastno srečo. Tesna povezanost Stvarnika z Njegovimi živimi stvaritvami mora biti prepoznana; človeško bitje se mora zavedati odnosa med samim seboj in med ustvarjalno silo. On mora kot samostojno bitje priznati to Silo kot neko Bistvo, Katero je neskončno močnejše od njega samega, ali pa bo on izgubljen v stvarstvu kot neko inteligentno posamezno bitje, katero sicer poseduje (*svobodno*) voljo, vendar pa je nesposobno za delovanja, za katera mu primanjkuje moči.

Nadalje je nesmiselno predpostavljati to, da bi Sila, Katera je vse ustvarila, dala življenje inteligentnim bitjem, ne da je pri tem tudi Ona sama inteligentna... Enako je to uporabljeno na prirojeni volji človeškega bitja, katera pa torej ni priznana v izvoru naravne sile... Kaj bi bilo stvarstvo brez prisotnih prebivalcev znotraj njega... kakšen namen bi imel ta neprekosljiv red, če ga bitija ne bi mogla prepoznati in če on ne bi pričeval o najvišjemu Bitju, Katero želi biti priznano... Kaj bi bilo človeško bitje brez inteligence in brez volje... neka nepopolna živa stvaritev, katera ne bi potrebovala zakonsko urejenega stvarstva... Dejstvo, da je človeško bitje sposobno razmišljati in da ima svobodno voljo, je dokaz o Stvarniku, Kateri je v najvišji popolnosti sposoben razmišljati v skladu z Njegovo voljo, pri čemer Njegovo sposobnost uporablja v modrosti in v polnem posedovanju moči... To je obenem tudi dokaz, da človeško bitje ni bilo ustvarjeno brez razloga in namena ter da sta mu bila razmišljanje in volja dana, da bi prepoznal razlog ter namen in da bi stremel k njemu... On mora dojeti, da on kljub razmišljanju in volji ne gospodari z zemeljskim življenjem. On mora iznad sebe prepoznati močnejše Bitje, Čigar volja je odločujoča, pri čemer mora on sprejeti Njegovo modrost in se Mu podrediti...

Bog namreč ljudem govori skozi stvarstvo; On jih motivira, da poglobljeno razmišljajo (*kontemplirajo*), pri čemer jim z veseljem nudi razlage, če si to najbolj iskreno željo, če se ljudje odrečejo njihovem znanju in se izročijo večni ustvarjalni Sili, Katera jim je dala njihovo inteligenco. Potem so lahko njihove misli vodene v pravilni smeri, tako da bodo oni ravno tako živeli v redu, kateri je prisoten znotraj vsakega dela stvarstva, kateremu pa se oseba lahko ravno tako odpove, ker ona poseduje svobodno voljo. Kljub temu pa, če bi človek želel živeti znotraj od Boga določenega reda, potem bo njegova volja upoštevana... In njemu bo dano znanje o vsem, kar si želi vedeti. AMEN

***

JEZIK NARAVE ... STVARSTVO – STVARNIK...

Naj vam narava govori... ona ponazarja neverjetna čudežna dela, pri čemer vam nenehoma razodeva Mojo voljo in vsemogočnost... Poslušajte in opazujte... Opazujte vsako stvaritev in se začnite zavedati Moje ustvarjalne volje ter Moje moči... in Mene Osebnostno v vseh Mojih delih stvarstva. Poglejte, kako edinstveno čudovite in raznolike so te stvaritve, kako vsaka značilno izpolnjuje zanjo zamišljen namen in kako je namen vsakega dela stvarstva ohranjanje celotnega stvarstva... Dopustite Mi, da vam skozi naravo Osebnostno govorim, pri čemer poslušajte Moj glas, da boste tako prepoznali Mojo vsemogočnost, Ljubezen in modrost, da se boste priklonili temu in potem spoznali, da ste največje delo stvarstva na Zemlji, izdelano z Mojo roko, pri čemer boste razumeli, koliko neskončno bolj Jaz skrbim, da vi ostanete znotraj Mene... Vsako delo stvarstva je bilo namreč ustvarjeno zaradi vas. To je samo predhodni stadij, iz katerega ste se vi razvili v to, kar ste sedaj: v svobodne in neodvisne stvaritve, katere pa lahko postanejo neskončno več od tega, kar so one sedaj.

Opazujte naravo in njen razvoj, njeno napredovanje, katerega je moč prepoznati v vseh stvaritvah narave. Najmanjše bitje je Moje delo; najtanjša bilka trave je Moja misel, katera je vzela obliko; in vsaka stvaritev je podrejena Moji volji. Ona dela to, kar sem ji določil, da dela, pri čemer pa zopet služi človeškemu bitju, ko mu omogoča njegov obstoj. Nič ni brez namena in cilja; nič se ne dogaja brez Moje volje; vse je utemeljeno na Moji modrosti in Ljubezni. Če v tem ne morete prepoznati Moje modrosti, ker ne poznate odnosov med vsemi deli stvarstva, potem prepoznajte Mojo Ljubezen, katera se neprestano izraža v čudežih narave.

Poglejte, kako vse okoli vas raste in cveti, kako zori in daje plod. Poglejte, kako se vedno znova ponavlja enak proces... zaradi vas... da vas, človeška bitja, zaščiti in da ohranja vse, kar je živo na Zemlji... Jaz sem oblikoval brezštevne stvaritve najrazličnejših veličin, najrazličnejših oblik ter namenov. In če samo dobro pogledate in napnete ušesa, ne morete ničesar spregledati, tako da vam Moja Ljubezen in modrost morata biti očitni... Jaz namreč dajem na način, da vi lahko prejmete; Jaz ustvarjam tako, da imate vi lahko koristi od tega. Jaz vzdržujem stvarstvo in skrbim zanj, da vaše srce lahko uživa v tem in da vi prepoznate ter priznate Mene... Mene, kateri SEM od večnosti, toda v Čigar obstoj vi dvomite... Čigar voljo in obstoj želite izključiti in na Čigar stvaritve gledate tako, kot da so se razvile same od sebe.

Vi slepi hodite mimo vseh čudežev stvarstva in ne razumete jezika narave. Vi vidite stvarstvo, vendar znotraj njega ne vidite Stvarnika. Vi dejansko vidite učinek, toda ne vidite vzroka ter volje, katera pa je temelj vsake stvaritve. Vi zase verjamete, da ste

polni modrosti in da ste sposobni odkriti poreklo vseh stvari. Vendar pa je vaše znanje zgolj skrupcalo, vse dokler ne priznate Mene kot prvobitnega izvora stvarstva. Jaz se vam približujem v vsakem delu stvarstva; ono je izraz Mene Samega; ono je misel, katera se je oblikovala v skladu z Mojo voljo. Vsaka naravna stvaritev je dokaz Mojega obstoja; brez Mene namreč ne bi bilo ničesar, ker je Moja volja edina, katera je ustvarila to, kar vi vidite in kar vas obkroža. In nič ne more obstajati ali postati brez Moje volje; nič ne more obstajati, če tega ne odobrita Moja volja in Moja modrost. Toda Moja volja, Moja Ljubezen, Moja modrost in Moja moč vas morajo obenem tudi naučiti, da verujete v neko Bistvo, pri čemer morajo omogočiti, da razumete, da to pripada Bitju, katero vam ravno tako želi govoriti skozi čudeže narave, in katero želi biti tesno združeno z vami, ker ste tudi vi Njegovo delo stvarstva in ste edini razlog za obstoj celotnega stvarstva...

Jaz želim, da se začnete zavedati. Vendar pa morate vi poslušati jezik stvarstva, glas, kateri se izraža v naravi. Vi morate komunicirati z Menoj, z resničnim Stvarnikom vseh stvari (*smisel: s Tistim, kateri je samo notranje bistvo vseh stvari in kateremu stvari pripadajo same po svoji naravi*), pri čemer bom Jaz odgovoril na vsa vaša vprašanja in vam dal v skladu z vašo voljo, da iščete Resnico pod pogojem, da Me priznate kot dajalca Resnice. Jaz sem vedno v vaši bližini, čim Me vi želite slišati, čim pošljete samo eno misel k Meni navzgor. In zaradi tega Me morate vi najti povsod, kjerkoli se nahajate; toda še bolj verjetno Me boste našli, če Me iščete v samoti, kjer vas vse okoli vas spominja na Stvarnika, Čigar volja je ustvarila nebo in Zemljo, ker se je Njegova Ljubezen odločila dati priložnost (*duhovnemu*) bistvu, katero se je nekoč ločilo od Njega, da se Mu znova približa. In znanje o tem bi moralo biti dano vam človeškim bitjem, pri čemer bi morali vi hrepeneti po tem znanju, zaradi česar bi morali poslušati glas narave, ker Jaz skozi njega govorim tistim, kateri Me želijo slišati. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 0240, 28. december 1937

BOG IN NARAVA ... ZAVESTNO DELO **Z NAMENOM DOSEGANJA POPOLNOSTI...**

Otrok Moj, zapiši to, kar je Gospod v Njegovi Ljubezni pripravil zate... Življenje je v celoti utemeljeno na nizu zakonskih procesov, ki so zamišljeni s strani Boga, katere vi enostavno opisujete kot naravo... vsak posamezen stadij razvoja je tako rekoč proces zakonsko usmerjenega delovanja, kateri bi vam moral dati to, da prepoznate Stvarnika; celoten red (*urejenost*) mora biti podrejen volji... vendar pa o Božanskem vplivu še posebno pričuje življenje v naravi... Vse to, kar je bilo ustvarjeno okoli vas... je

čudež. To je neko nenehno dogajanje, katero kaže navzgor (*oz. želi dati dokaz, da obstaja neka Višja Sila*), pri čemer pa vi človeška bitja enostavno dopuščate, da vas vse to zaobide, brez nekega učinka, ker vam zaradi vedno ponavljajoče urejenosti primanjkuje vsakršnega razumevanja za takšne čudeže.

Božanska volja je namreč edina, katera vse oživlja in katera odloča o tem, da se nenehno dogajajo vsi ti čudeži v svetu. Pa vendarle človeško bitje, katero bi moralo ob pogledu na te čudeže drhteti in vsak dan v spoštovanju dvigati oči k Stvarniku vsega tega, poizkuša najti razlage, katere bolj ustrezajo njegovemu življenju in njegovemu razmišljanju... in namesto besede »Bog« uporabljaja besedo »narava«... in četudi je pomen isti... pa je edina razlika v tem, da on s temi besedami prizna to, kar se v univerzumu večno ponavlja, pri čemer pa ne želi priznati posredovanja višje Sile v usodo posameznega bitja... in da je povezanost med to višjo Silo in vsakim celo najmanjšim bitjem lahko vzpostavljena po poti njegove lastne volje... Tako da oni, četudi lahko vedno opazujejo dogodke v naravi, katerih ne morejo zanikati, vendarle ne želijo priznati vsega tega ...

To pa obenem tudi pojasnjuje raznolikost verovanj... Osebno intervencijo... pomoč, ki je zaradi (*pri*)srčne molitve dana s strani Božje Ljubezni... opominjanje neverujočih zemeljskih otrok... Toda oni ne želijo videti vsega tega... Oni verujejo samo v to, kar lahko vsak dan vidijo, zaradi česar tega ne morejo zanikati... ker v vsakodnevnih dogajanjih in v zakonskem ponavljanju vseh naravnih dogajanj oni ne morejo priznati, da je višja volja gibalo vsega tega... da je bilo na ta način vse urejeno za poseben namen, in še enkrat, da je ta namen zgolj izpopolnjevanje vsakega posameznega bitja. Zato človeško bitje vedno prepozna samo to, kar lahko vidi in otiplje, kjer pa bi mu vera morala pomagati dopolniti pomanjkanje njegovega znanja, vendar pa on to zavrača. Kljub temu pa se v REDnih intervalih lahko v naravi opazuje nenehno rast ter izumiranje... in človeško bitje lahko pričakuje popolnoma enako... Kaj ni potemtakem bolj verjetna misel, da Božansko Bitje, katero upravlja z vsemi dogodki v naravi, obenem tudi skrbi za človeško bitje in da sta njegova rast ter razvoj prav tako odvisna od Njegove volje?... In če je človeško bitje vodeno s strani Božanske volje... zakaj potem človek zadržuje njegovo mišljenje, da je njegova povezanost s tem Božanstvom nemogoča?

Samo takrat, ko on zavestno išče to povezanost, si bo neko tovrstno težnjo glede popolnosti mogoče zamisliti... Zavestno vlaganje napora za višji napredek je dejanski namen zemeljskega življenja... In ravno tega zavedanja primanjkuje zemeljskim otrokom, kar pa je tudi razlog, da oni na tako lahek način zavračajo dar iz Neba... Božjo Besedo (*govori o teh Božanskih Objavah*)... zaradi česar oni tako težko priznajo nekaj, kar odstopa od vsakodnevnih dogajanj, pa čeprav bi bilo tako lahko verjeti, če bi samo imeli v mislih to, da nobeno bitje ni z njegovo lastno svobodno voljo sposobno od

začetka do konca oblikovati njegovega življenja... ono bo občasno predmet udarcev usode... ono bo vedno občutilo posredovanje višje Sile, četudi to poizkuša zanikati. Namreč, ali je katerokoli človeško bitje sposobno sebe zaščititi pred takšnimi nesrečami? Če bi samo razmislili o tem, bi se vi morali omajati v tem prepričanju, da ste vi edini gospodar vaše usode... pri čemer pa morate potem vi tudi priznati večno Božanstvo, katero v Njegovih rokah drži vaše življenje in usodo... Vendar pa morate vi potem tudi verovati... ker boste zgolj tako lahko prišli do prepričanja, da ste odvisni od Božje volje, pri čemer se boste obenem tudi počutili kot otroci tega Božanstva... Vi boste našli pribežališče v molitvi... katera združuje otroka z Očetom in boste obenem tudi doživeli blagoslov na vas samih... in samo tedaj boste zavestno delali na tem, da bi dosegli vašo popolnost. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 7100, 22. april 1958

ALI JE ŽIVLJENJE NA ZEMLJI SAMO PO SEBI CILJ ALI SREDSTVO DO CILJA...

Življenje človeškega bitja na Zemlji ne bi imelo resničnega razloga, če bi bilo zgolj samo po sebi cilj... Z drugimi besedami, vi ljudje bi težko odkrili resničen razlog zanj, ker lahko jasno vidite ogromno razliko med človeškimi usodami in bi se nenehoma spraševali o namenu nekega težkega, otožnega in bednega življenja. Čeprav pa bi vseeno lahko našli takojšnji odgovor, če ne bi gledali na življenje, kot da je samo po sebi cilj, ampak kot na sredstvo do cilja. Če bi bila usoda vsake osebe enaka, če bi bilo življenje vsakega človeškega bitja harmonija, brez problemov, polno zadovoljstev in življenjske sreče, če bi se le komaj razlikovalo od življenja drugih ljudi, potem bi vi zagotovo lahko verjeli, da zemeljsko življenje nima nobenega globljega namena, razen življenja samega.

Toda čim vi o tem resneje razmislite, s to razlago ne boste zadovoljni... vi boste iskali globlji razlog, katerega pa boste zagotovo našli, ker je s strani vas potrebno samo vprašanje, da bi vam bil lahko dan odgovor. In to vprašanje bi si morale postaviti vsako človeško bitje... To, če je oseba zadovoljna zgolj s tem, da doživi življenje kot zgolj Stvarnikovo kaprico (*muho, pretirano samovoljnost*), resnično ne kaže na to, da je inteligentna ali razumsko dejavna. Vsaka oseba, ki zase trdi, da je inteligentna, bi le težko porabila svoj čas in napor za ustvarjanje popolnoma brezkoristnih stvari... kakor ona ravno tako ne bi želel sebe imeti za neko popolnoma brezkoristno stvaritev, katere edini namen je ta, da vzdržuje samo sebe... ne da je pri tem sposobna določiti dolžino njenega obstoja...

Ali je zemeljsko življenje samo po sebi cilj ali je sredstvo do cilja?... Lahko bi bilo zelo koristno za nekoga, kateremu primanjkuje vere, da si postavi to vprašanje. Od vas ljudi se v popolnoma nobenem primeru ne pričakuje, da imate slepo vero, ker takšna slepa vera nima popolnoma nobene vrednosti. Toda vi lahko izkoristite vašo inteligenco; vi lahko iz vseh strani percipirate (*čutno dojemate, zaznavate*) to, kar se od vas zahteva, da verujete. Resna misel vas lahko vodi do sprejemljivega rezultata, pri čemer ste lahko mirni v prepričanju, da bo takšen miselni napor blagoslovljen, če je le uporabljen za doseganje pomembnega vpogleda... za znanje o tem, kar od vas ljudi še naprej ostaja skrito, čeprav pa ni potrebno, da še naprej ostane skrito od vas.

Odkriti namen zemeljskega življenja kot človeškega bitja je že eden takšnih vpogledov, ker spada v področje nedokazljivega, vendar pa to lahko kljub temu razveseljuječe za osebo, če si ona to resnično želi. Čim namreč človek spozna, da je človeškos življenje le sredstvo do cilja, se v njem začne pojavljati več vprašanj. On bo poizkušal odkriti resničen namen in se bo obenem tudi začel zavedati njegove lastne naloge, pri čemer on tako ne bo več zadovoljen s tem, da se zgolj ukvarja z zemeljskim življenjem. Na vse se bo naučil gledati tako, kot da je določeno s strani namena... In potem bo našel ter sledil duhovnemu stališču, katero ga bo popolnoma zadovoljilo...

(23. april 1958) Zavestno življenje se za človeško bitje začne zgolj (*šele*) takrat, ko človek razume namen zemeljskega življenja. Potem bo namreč njegove misli usmerjal k cilju, katerega bo obenem tudi poizkušal uresničiti. On si bo zgolj takrat prizadeval sam izboljšati njegovo dušo (*doseči napredek za svojo dušo*), pri čemer se bodo zgolj takrat zemeljske dejavnosti umaknile v ozadje, ker bo on ravno tako sposoben nadzirati njegovo zemeljsko življenje s pomočjo Boga, kateri pa bo takšen pristop do življenja blagoslovil, pri čemer bo ponovno ustvaril nove poglede (*aspekte, dožemanja*), kateri bodo zanj dostopni, kar pa ga bo spodbudilo na razmišljanje in ga bo vodilo do vzpona (*napredka*). Neko zemeljsko življenje, kjer je prisotno zavedanje glede njegovega namena, ne more biti nikoli (*pre*)živeto zaman; ono mora pripeljati do duhovnega napredka, medtem ko oseba, katera na življenje gleda, kot da je samo po sebi cilj, ne bo dosegla nobenih duhovnih prednosti (*koristi*).

Čim je on voljan ljubiti, se bodo obenem tudi pojavila vprašanja glede resničnega namena življenja na Zemlji, pri čemer pa se bo tedaj spremenilo tudi njegovo razmišljanje. Če pa on ne želi (*nima volje*) ljubiti... kar se običajno dogaja s tistimi, kateri še niso prepoznali namena življenja... potem se ne more govoriti o višjem razvoju; človekova duša ostaja takšna, kakršna je bila na začetku njegovega utelešenja: življenje na Zemlji bo brezuspešno in ogromen blagoslov, kateri bi lahko pripeljal do najvišje nagrade, bo izgubljen... Vendar pa vsako človeško bitje lahko pride do spoznanja, da na Zemlji živi z namenom, ker ima vsako človeško bitje sposobnost razmišljanja, pri čemer

on lahko primerja različna mišljenja in je na ta način sposoben oblikovati njegovo lastno mišljenje.

In on bi z resnim razmišljanjem zagotovo prišel do tega vpogleda (*razumevanja stvari*), ker lahko prepozna resničen namen zakonskega reda znotraj stvarstva, katerega pa bi moral ravno tako uporabiti na sebi... ker ima drugače zelo omejeno zmogljivost razmišljanja, neko stališče, za katerega je težko reči, da je inteligentno. Človeško bitje lahko pride do spoznanja, da obstaja namen zemeljskega življenja, ker se on drugače ne bi mogel imeti za odgovornega za to, na kakšen način je izkoristil to zemeljsko življenje. Ljudje, ki ne želijo spoznati namena zemeljskega življenja, pravzaprav zavračajo to odgovornost. Toda v naravnem stvarstvu se lahko najde dovolj dokazov za to, da se nobenega naravnega zakona in nobenega Božanskega reda ne more prekršiti brez nošenja posledic.

Zato mora človeško bitje ravno tako zase sprejeti določen red, tako da mora on ravno tako občutiti del tega zakonskega reda, pri čemer on tako ne more samovoljno oblikovati njegovega življenja, brez kakršnekoli odgovornosti do Boga, Kateri je ustvaril vse, ampak mora on poizkušati podpreti zakon Božanskega reda. On mora priznati Zakonodajalca, tako da se bo potem tudi on sam počutil odgovornega do tega Zakonodajalca. Če ta Zakonodajalec ni priznan, potem se človeško bitje ne bo počutilo odgovornega Gospodarju; potem je popolnoma jasno, da je on še naprej v lasti Bogu-nasprotnne sile, katera pa si vedno prizadeva vplivati na osebo na način, da njegovo življenje ne bo imelo koristi, pri čemer izginja vsakršno verovanje v namen in cilj zemeljskega življenja, tako da ga ta sila lahko ponovno trdno drži neskončno dolgo časa. AMEN

Verovanje v nadaljevanje življenja duše po smrti oz. nesmrtnost duše je predpogoj, da bi se zemeljsko življenje živelo z namenom... Človek bo moral sprejeti posledice za njegovo neodgovorno zemeljsko življenje...

†

Bertha Dudde, št. 2767, 7. junij 1943

VEROVANJE V ŽIVLJENJE DUŠE PO SMRTI...

BOŽJE USMILJENJE...

Božje usmiljenje vam kaže stezo, katera bo, če hodite po njej, neizbežno pripeljala do napredka. Nobeden dar od Zgoraj ne prinaša večje koristi od dajanja Božje Besede; ona vam namreč kaže vodeč princip za vaš način življenja na Zemlji in vas obvešča o Božji volji. Udejanjati Božjo Besedo pomeni duhovni napredek, tako da je to smisel in namen življenja na Zemlji. Duhovno siromaštvo človeštva, njegova vznemirjajoče nizka emotivna stopnja zrelosti ni priznana s strani ljudi, ker oni ne verujejo v višji duhovni razvoj na Zemlji, ker so psihološko in fizično vezani zgolj na Zemljo. Vsi njihovi nameni in naporji težijo zgolj k pridobivanju zemeljskih dobrin, medtem ko je popolnost duše kot namen zemeljskega življenja smatrana kot zgolj navadna fantazija ali domišljija, katera prihaja iz same človeške volje in ne more biti dokazana. In samo malo je tistih, kateri verujejo v življenje po smrti. Vendar pa zgolj verovanje omogoča to, da je mogoče razumeti nujnost za višji razvoj na Zemlji, ker ima celotno stvarstvo zgolj takrat smisel... kar pomeni, da služi višjemu razvoju duha... Ker pa v ljudeh primanjkuje tega verovanja, ker oni ne sprejemajo življenja duše po smrti, oni obenem tudi ne prepoznajo duhovnega namena stvarstva. Oni vse opazujejo zgolj iz stališča, da je zemeljsko življenje samo po sebi smisel ter namen in da vse enostavno obstaja samo zato, da bi služilo telesu, da bi mu omogočilo največje možno ugodje. To stališče pa človeški stopnji zrelosti ne daje napredka, ampak bo to stopnjo po vsej verjetnosti le še zmanjšalo, če človeško bitje ne prejme pomoči, če ne posreduje Božja Ljubezen z Njenim usmiljenjem in ga razsvetli (*mu da - posreduje znanje*). In to usmiljenje sedaj teče k njim (*v obliki teh Objav Čiste Resnice*). Vendar pa mnogi ljudje ne dojamejo tega, ker bi bili v nasprotnem primeru zelo navdušeni, pri čemer bi s povečanim odporom (*vztrajnostjo*) lahko dosegli njihovo zmago v borbi na Zemlji. Vendar pa so človeška bitja duhovno slepa... oni ne poznajo najčistejše Resnice z neba in vidijo zgolj ta svet. Oni razumejo vse posvetne stvari, pri čemer pa jim primanjkuje notranje spodbude, da pogledajo čez in da spoznajo stvari, ki so skrite (*skrivnosti*), ker jim nihče ne more dati dokaza o življenju po smrti (*Premor*)...

***

Bertha Dudde, št. 2544, 10. november 1942

VERA V NESMRTNOST DUŠE JE NUJNA ZA DELO NA SAMEMU SEBI...

Ljudem mora biti jasno to, da je zemeljsko življenje zgolj sredstvo za doseganje namena, vendar pa nikoli samo po sebi namen. Šele to spoznanje jih spodbudi k temu, da stremijo k doseganju cilja, zaradi katerega človek živi na Zemlji. Zaradi tega mora biti človeku ravno tako prenesena vera v nadaljevanje duše po smrti; mora mu biti obrazložena nesmrtnost duše, četudi to človeku ne more biti dokazano. Potrebno mu je dati dostopno znanje, katero mu daje razlago o učenju o nesmrtnosti, da bo tako lahko veroval tudi brez dokazov. Šele tedaj on opazuje Zemljo kot sredstvo do cilja, da on tako uredi svoje življenje s pogledom na nadaljevanje življenja po smrti.

Šele ta misel mu daje to, da vidi zemeljske dobrine z drugačnimi očmi, ker tedaj spozna njihovo minljivost, pri čemer svoj pogled usmerja k stvarim, katere imajo večno trajanje, tako da potem vse tisto, kar dela, povezuje z življenjem v onostranstvu. Ko človek veruje v to, da se življenje po smrti ne konča, on razmišlja o tem, kakšno bi lahko bilo to življenje po smrti, pri čemer torej on svojega duha dviguje v višine v področja, kjer duša prebiva, ko dokonča zemeljsko življenje. In v teh področjih mu je po poti misli to takrat pojasnjeno tako, da je sedaj človek polnoma prepričan v to, da je on zemeljski popotnik, čigar življenjski tok se bo kmalu končal, tako se on trudi, da svoj kratek zemeljski čas uspešno (*koristno*) izkoristi.

Tako da je vera v nesmrtnost neizogibno potrebna, če človek želi začeti delo na svoji duši, pri čemer pa vera človeku ravno tako onemogoča to, da živi povsem posvetno življenje. Neizpodbitnega dokaza o nadaljevanju življenja duše je vsekakor nemogoče dati, tako da je to edino učenje, katero ne more biti nikoli dokazano, čeprav pa z marljivim (*vztrajnim, globokim*) premišljanjem to lahko postane najgloblje prepričanje. Kakor tudi vsega, kar je duhovno, ni mogoče dokazati, da bi tako človekova svobodna volja ostala neomejena, zaradi česar tudi vera ostaja neprisiljena. AMEN

***

VERA V NADALJEVANJE ŽIVLJENJA DUŠE...

Gotovost o tem, da obstaja življenje po smrti telesa, pomaga ljudem, da veliko lažje prenesejo zemeljsko trpljenje; oni namreč tedaj smatrajo, da je zemeljsko življenje zgolj priprava za vstop v blaženost, v resnično življenje duhovnega Kraljestva, pri čemer jim zemeljsko življenje ne predstavlja tega najvišjega, tega končnega dosežka (*cilja*), zaradi česar oni ne pripisujejo velikega pomena nesrečam in trpljenju, kakor tudi zemeljske dobrine in čare slabo cenijo, ker vedo, da je vse to minljivo. Življenje duše po smrti je za njih vesela misel, kakor tudi sama smrt ni več tako strašna stvar, ker se je oni ne bojijo, ampak jo smatrajo zgolj kot vstop v duhovno življenje.

Zato je tisti človek, kateri na Zemlji živi v veri v nadaljevanje življenja duše, v vsakem pogledu v prednosti glede na tistega, kateri zanika nesmrtnost duše. Slednji se trudijo zemeljsko življenje izkoristiti v posvetnem smislu, pri čemer tako težijo zgolj k temu, da na tej Zemlji dolgo in dobro živijo, ker smatrajo, da se za njih vse konča s smrtjo telesa. Torej prepričljivo (*trdno*) vero v nadaljevanje življenja duše si lahko človek pridobi zgolj po poti lastnega premišljevanja, tako da mu ona ne more biti prenesena s strani drugih ljudi. Človeku je lahko dana zgolj spodbuda k razmišljanju. Vendar pa mora on sam priti do zaključka, da morajo biti Božja dela stvarstva trajna, ker je drugače Stvarnik ustvaril nepopolno delo.

In tako je vse, kar človek opazuje, zopet neko delo stvarstva v popolni obliki, kot že obstoječa dela stvarstva, kjer je torej moč opaziti nenehni vzpon (*napredek*), kateri pa se s človekom ne more ustaviti, ampak se nadaljuje v duhovnem Kraljestvu. Vendar pa to človeku ne more biti dokazano, če kot dokaz ne sprejme svojega občutka, kateri pa raje (*z večjim veseljem*) sprejema misel o nadaljevanju življenja po smrti od misli na čisti konec, ko se konča zemeljsko življenje...

Človek mora torej verovati v to, kar mu ne more biti dokazano... pri čemer to lahko ravno tako postane notranje prepričanje, zaradi katerega potem živi odgovorno, ne da bi pri tem imel dvome. Tisti človek, kateri ima vero v nadaljevanje življenja po smrti, bo namreč popolnoma drugače uredil svoje zemeljsko življenje kot pa človek, ki je brez vere v to; on namreč smatra, da je namen zemeljskega življenja duševni vzpon (*napredek*), kakor tudi kot cilj prizna stanje duševne zrelosti, kar pa je obenem tudi predpogoj za blaženo življenje po smrti. On tako več pozornosti usmerja na dušo, medtem ko se človek brez te vere zgolj trudi obdržati telesno življenje in teži samo k zemeljskim ciljem. Njega se dotakne vse, kar se tiče telesa: naj bo to veselje ali pa žalost, zaradi česar on tako ne more najti ravnotežja pri svojem duševnem razvoju.

On je vsekakor čutno in miselno ravno tako v sferah, katere se nahajajo izven zemeljskega, pri čemer pa se ne zaveda tega, da to išče duša, kateri sami zemeljski cilji niso dovolj, tako da bodo želje telesa vedno prevladovale in dušo vračale iz teh sfer, in to tudi uspešno, vse dokler se v njem ne prebudi vera v nadaljevanje življenja, da se potem ona upre željam telesa. Trpljenje prihajajočega časa bodo tako veliko lažje prenašali tisti ljudje, kateri trdno verujejo v nesmrtnost, medtem ko se bo teh drugih polastil obup, ker bodo smatrali, da se je za njih vse končalo, pri čemer pa to spoznanje v njih vzbuja obup, kateri jih povsem onesposobi.

Vera bo namreč vedno izvor tolažbe in moči. Vera ne bo nikoli delovala deprimirajoče, temveč bo dvigovala; vera ne bo povzročila šibkosti volje, ampak bo voljo okrepila, zaradi česar bo ta volja postala močna. Volja ni nekaj človeškega, ampak je nekaj Božanskega, kljub temu da nevernik to poizkuša omalovaževati... njemu namreč primanjkuje moči, katera priteka iz močne vere. Zaradi tega bi se bilo najprej potrebno boriti in se zavzemati za to vero; ko se ima enkrat človek za nesmrtnega, on tedaj tudi dela na odrešenju duše in se ne zadovoljuje z uspehi zemeljskega življenja.

V neminljivost njegove duše ga je mogoče prepričati šele takrat, ko postane dejaven v nesebični Ljubezni... drugače namreč prevladuje samoljubje, katero bo vedno povzročilo zavračanje vere v nadaljevanje življenja po smrti; duša se namreč zaveda nepopolnega stanja, zaradi česar se prej celo boji morebitnega nadaljevanja življenja. Zato je vedno znova potrebno najprej oznanjati Ljubezen, da bi se spremenilo človekovo razmišljanje, da bi se on tako približal pravilni veri, da bi se naučil prepoznati, da je zemeljsko življenje začasno postajo, pri čemer bi zavestno težil k popolnosti, da bi v življenje onostranstva vstopil v stanju, katero bi mu zagotovilo večno življenje. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 3699, 27. februar 1946

VEROVANJE V NESMRTNOST DUŠE ... RESNICA...

Smrt telesa ne pomeni konca za dušo. Ljudje tega ne želijo razumeti in verovati, zaradi česar zemeljskega življenja ne vrednotijo v skladu z Mojo voljo. Oni bolj ali manj skrbijo za potrebe njihovega telesa in ne za njihove duše... oni se vedejo neodgovorno do njihove duše, ker niso povsem prepričani v njen obstoj in nesmrtnost. To je razlog, da morajo biti oni najprej podučeni o nesmrtnosti duše, da bodo njihovi napori, da bi spremenili način življenja, uspešni. Vendar pa verovanje v to obenem tudi zahteva njihovo lastno premišljevanje, kar pa v zameno zahteva njihovo voljo, katera ne more biti prisiljena. Nesmrtnost duše omogoča, da postaneta razumljiva smisel in namen

zemeljskega življenja, in samo tedaj je za človeško bitje mogoče, da se spremeni, da na življenje duše gleda kot na bolj pomembno od življenja telesa.

Človeštvo se sooča z dvema glavnima nevarnostima... neverovanje v dušo in njeno nesmrtnost ter zavajajoča (*lažna*) učenja. Slednja so prepreka za duhovni vzpon celo za tiste, kateri verujejo v nesmrtnost; ona namreč prikazujejo napačno sliko o večnem Božanstvu in tudi to, da ljudje po navadi zanemarjajo izvršiti eno stvar... doseči resničen (*pravilen*) odnos z Menoj: miselno ali pa s posredovanjem pravilne vrste molitve... Samo to bo zagotavljalo njihov duhovni vzpon, ker bom potem Jaz Osebnost sposoben postati učinkovit. Zato se najpomembnejše delo Mojih služabnikov na Zemlji nanaša na izkoreninjanje zavajajočih učenj in prebujanje vere v nadaljevanje življenja po smrti... In ljudje bodo morali poslušati Moje služabnike, če želijo biti uspešni tekom kratkega časa na Zemlji, kateri jim je še preostal do Konca. Oni bodo lahko prejeli popolnoma resnične razlage samo tam, kjer so le te poslani iz nebes; Samo Jaz Osebnost, neposredno ali posredno, jih lahko podučim o življenju duše po smrti in o Kristusovem učenju. Toda potem njihova vera lahko postane prepričljiva, katera bo čvrsto stala proti vsem napetostim (*sporom*) v razpravah, kar pa zagotavlja duhovni vzpon (*napredek*) in duši prinaša večno življenje v blaženi sreči. V nasprotnem primeru bo namreč usoda duše nesrečna (*žalostna*), ker ona ne bo nikoli prenehala obstajati; toda v večnosti se nahaja v stanju, katerega si je prostovoljno ustvarila zaradi njenega neverovanja in zaradi nekega zemeljskega življenja, katero je v nasprotju z Mojo voljo.

Vsak tisti, ki trdno veruje v nesmrtnost duše, bo veliko prej začel z delom na napredovanju njegove duše, medtem ko oseba, katera verjame, da se bo njeno življenje končalo s smrtjo njenega telesa, ostaja ravnodušna in letargična (*otopela*), ali pa popolnoma nesposobna ter nejevoljna. Vi, Moji služabniki jim ne morete dovolj resno razložiti stvari (*v smislu: nikoli dovolj truda in resnega napora v tej smeri*) glede nadaljevanja življenja duše, ker jim tega ne morete dokazati. Vendar pa človeško bitje lahko z resnim premišljanjem pride do notranjega prepričanja, da vi govorite Resnico, ker jim bom Jaz Osebnost pomagal prepoznati Resnico pod pogojem, da si oni to iskreno želijo in da vas ne zavrnejo pri poslušanju. Zemeljsko življenje dobiva za vernika nek popolnoma drugačen pomen; on nanj ne bo več gledal, kot da je samo po sebi cilj, ampak kot sredstvo do cilja, pri čemer bo kritičen bo do njegovega lastnega načina življenja, v katerem pa bo naknadno poizkušal napredovati, kar pa je odvisno od njegove moči volje. In čim mu je predstavljena čista Resnica, bo njegova vera okrepljena, medtem ko ga bodo zavajajoča učenja samo uničila in omogočila, da se ponovno vrne v temo... Zaradi tega mora biti Resnica razširjena, da prinese življenje vsem dušam; namreč zavajajoča mišljenja in laži v duhovnem kraljestvu pomenijo smrt za dušo, čeprav pa ne tudi njenega popolnega izginotja; to samo pomeni, da bo ona v stanju popolne šibkosti in zato tudi velike težave, katero pa bi Jaz želel odvrniti od duše tako, ko pošiljam Moje glasnike, da bi prinesel pomoč, preden bo prepozno. AMEN

Bertha Dudde, št. 8059, 9. december 1961

VEROVANJE V NADALJEVANJE ŽIVLJENJA DUŠE...

Ko bi ljudje le verovali, da je njihova duša ... njihov resničen Jaz ... nesmrtna. Ko bi le verovali, da si duša kot človeško bitje, ko zapušča njeno zemeljsko telo, na tej Zemlji samo pripravlja njeno lastno svobodo v kraljestvu onostranstva... Nekega dne bodo ljudje bridko obžalovali njihovo ravnodušnost do njihove poznejše usode; nekega dne bodo namreč doželi, kaj so zanemarili v njihovem zemeljskem življenju in kaj bi lahko dosegli, da so verjeli opozorilom ter opominjanjem, katera so jim bila neprestano dana na Zemlji. Ravnodušnost do njihove bodoče usode je veliko zlo, katero grozi, da bo številne ljudi povleklo v brezno... In zaradi tega morajo biti oni vedno obveščeni o dejstvu, da obstaja življenje po smrti, da oni ne morejo prenehati obstajati, četudi morajo odvreči njihovo zemeljsko telo... njihove misli morajo biti usmerjene na ta čas, kateri bo prišel s takšno gotovostjo, kakor pride naslednji dan za prejšnjim... Če bi oni le lahko dosegli verovanje v nadaljevanje življenja po smrti, bi oni tudi živeli bolj odgovorno, četudi jim to ravno tako ne more biti dokazano. Oni lahko zgolj verujejo v to (*v nadaljevanje življenja po smrti*)... pri čemer oni lahko dosežejo prepričljivo vero, če o tem razmišljajo in se sprašujejo o njihovem resničnem namenu zemeljskega življenja... kakor bi bila tudi duhovno usmerjena misel za osebo že dovolj, da prejme odgovor iz kraljestva, katero je dušin resnični dom... Vendar pa mora takšne misli z vprašanji poslati človeško bitje z njegovo lastno svobodno voljo, ker človek ne more biti prisiljen na takšno duhovno razmišljanje. Čeprav pa so že najmanjši impulzi za njega dovolj, da se vpraša, kar pa bo zagotovo prineslo samo koristne rezultate. Iz tega sledi, da bo moralo človeško bitje pogosto utrpeti težke izgube, katere lahko prizadenejo vse tisto, kar ima on rad... zemeljsko premoženje ali celo ljudi, katere ima rad, katerih izguba pa ga lahko motivira k takšnemu razmišljanju... In potem bodo celo grobi udarci usode postali za njega blagoslov, če osebo uvedejo v duhovni tok misli in tako omogočijo duhovnim silam, da ukrepajo in da ga poizkušajo podučiti. In če se osebo vpraša, ali ona veruje v nadaljevanje življenja duše po smrti, bo ona običajno dvomila v to, četudi je bila o tem s strani cerkve podučena in se temu še ni javno zoperstavila. Toda njemu primanjkuje notranjega prepričanja, pri čemer se tako ravnodušno obnaša, četudi bi moral stremeti k temu življenju duhovnega Kraljestva. Vendar pa se mora človeško bitje vedno znova soočiti z dogodki, kateri lahko in tudi morajo usmeriti njegove misli proti koncu, kateri bo zanj zagotovo prišel, toda kateri ne bo pomenil konca za njegovo dušo. In on bo pogosto tudi preko pogovora **ali preko natisnjene materiala** prejel poduke, katere pa on lahko s svojo lastno svobodno voljo sprejme ali pa jih zavrne... In celo izguba zemeljskih dobrin lahko pripelje do tega, da se človeško

bitje zamisli in se vpraša, ali je posedovanje tega resničen namen zemeljskega življenja... Potem pa je mogoče to, da bo on spremenil njegov način razmišljanja; potem je mogoče to, da on ne bo več smatral, da je nadaljevanje življenja po smrti nesmisel, pri čemer bo tako nadaljeval odgovorno živeti, ker verjame, da bo nekega dne moral odgovarjati zanj. In potem bo gotovost, da smrt njegovega telesa ne pomeni konca, stanovitno rasla; kjerkoli namreč obstaja najmanjša volja, da se na Zemlji živi smotrno (*premišljeno, smiselno*), bo človeško bitje ravno tako prejelo pomoč, tako da se on ne bo izgubil. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 2113, 14. oktober 1941

VEROVANJE V NADALJEVANJE ŽIVLJENJA... POSLEDICE ZEMELJSKEGA ŽIVLJENJA V ONOSTRANSTVU...

Skrb za odrešenje duše se ne jemlje dovolj resno, čeprav pa bi morala biti to najpomembnejša stvar, ker je to za človeško bitje edini namen v življenju. Kljub temu pa človeško bitje ne more biti prisiljeno na to; njemu je lahko zgolj vedno znova prikazano to, da bo moral, ko se njegovo zemeljsko življenje konča, sprejeti posledice njegove dejavnosti na Zemlji, da bo moral on, če zanemari njegovo dušo, prestajati veliko bolj revno in polno agonije življenje od najrevnejšega in najbolj bolečega zemeljskega življenja, katerega si je sploh mogoče zamisliti. Človeško bitje živi zgolj za sedanjost in verjame, da se bo ta sedanjost končala z njegovo fizično (*telesno*) smrtjo. In zaradi tega se on ne želi popolnoma nič potruditi, da bi si karkoli priskrbel za prihodnost, pa čeprav je on na Zemlji samo zaradi te prihodnosti.

Verovanje v življenje po smrti mu ne more biti vsiljeno, tako da se mu zaradi tega tudi ne more ponuditi nikakršnega očitnega dokaza iz onostranstva, da se tako ne bi omejilo njegove svobodne volje (*Luka 16:19-31, poudarek na 27-31!*). Če bi človeško bitje le imelo dobro voljo, da spozna Resnico, bi duhovni svet zanj postal opazen (*zaznaven*), pri čemer bi on potem usmeril pozornost že na najmanjši znak, tako da bi verovanje v onostranstvo zaživelo v njem. Toda človeško bitje na splošno ni niti najmanj zainteresirano za karkoli v zvezi s »potem«. On živi na Zemlji in je zadovoljen s to gotovostjo vedno pod pogojem, da on po njegovi fizični smrti ne bo nič več vedel ali čutil, pri čemer on ne upošteva tega, da je zgolj zunanja forma (*telo*) ostala brez življenja, ker je duh... resnično življenje... izšel iz nje. On ne želi razmisliti o tem, da ne more umreti, da je nesmrten in da na Zemlji samo odvrže njegov zunanji pokrov, da bi vstopil v njegov resničen dom. In on ne želi razmisliti o tem, da na Zemlji zase oblikuje duhovno kraljestvo oziroma... da bo le to v skladu z njegovim zemeljskim življenjem... da je ono (*se pravi kraljestvo, katerega zase pripravlja v onostranstvu*) lahko mračno,

21

sovražno in depresivno (*žalostno*) ali pa sijajno čisto, blesteče in polno sreče okolje za dušo človeškega bitja. On ne želi razmisliti o tem, da se bo z neznosnim obžalovanjem spomnil njegovega neizkoriščenega zemeljskega življenja... ker on ne bo nikoli mogel reči, da mu ni bilo dano znanje o tem.

Vsaka oseba bo prejela učenja o tem. Vendar pa teh učenj ne bo vsak sprejel, ker si on ne želi tega, pri čemer pa njegova volja ne more biti prisiljena. Oni bodo potem zgolj naklonjeni njihovem telesu, pri čemer bodo oni zgolj usmerjali pozornost na njegovo blagostanje, medtem ko bo duša ostala zanemarjena. Težava človeštva je ogromna, tako da mora biti zaradi tega obsežna tudi fizična težava, da se bo tako človeško bitje zagledalo samo vase, pri čemer se bo začelo zavedati nepomembnosti vseh zemeljskih stvari, kakor tudi njegovega telesa, da bo potem končno poslal njegova vprašanja v neskončnost in bo zato voden k drugačnemu razmišljanju. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 8790, 25. marec 1964

NESMRTNOST

Lahko vzamete kot popolno Resnico to, da vi nikoli ne boste mogli ponovno izginiti; Moja moč bo namreč za vedno neuničljiva, ker ste navsezadnje vi sevanje iz Mene Samega. In če to veste, bi vi morali tudi narediti vse, da bi pripravili srečno usodo za ta nesmrtni del vas samih, ker je to v celoti prepuščeno vaši moči in vaši volji. Vi ste namreč čutna živa bitja, katera bodo glede na to občutila, in bolečino in blaženost. Vendar pa je vse to lahko povečano ali zmanjšano, in to je vaše lastno delo v času vašega življenja na Zemlji. In ker vi nimate podrobnega znanja o vašem stanju po fizični smrti, ker celo niste niti prepričani v življenje vaše duše po smrti, vi v zemeljskem življenju zanemarjate narediti najbolj pomembno stvar: ne ukvarjate se s tem, kar bo nadaljevalo živeti... z vašo dušo... katero lahko in katero bi tudi morali pripeljati do blaženega stanja, če bi izpolnili namen vašega življenja na Zemlji. Dejstvo o nadaljevanju življenja po smrti vam ne more biti dokazano, da se tako v življenju ne bi prisililo vašega vedenja, čeprav pa vi lahko z dobro voljo dosežete notranje prepričanje, da ste nesmrtni, se pravi, če le verujete v Boga in Stvarnika, kateri je vse to vidno ustvaril za vas... Če namreč podrobno in z odprtim srcem opazujete vsako posamezno delo stvarstva, vi že lahko prepoznate, da so to majhna čudežna dela, ki so ustvarjena s strani izjemno modre Ustvarjalne Sile, pri čemer pa ponavadi vi lahko obenem tudi opazite njihovo smotrnost (*usmerjenost k določenemu cilju*), kar pa ponovno pričuje o Njegovi modrosti in Ljubezni... Tako vi lahko predpostavite, da obstaja popolno Božanstvo, iz Katerega so nastala ta dela stvarstva. Vendar pa popolnost ne pozna meja, kakor obenem tudi pri popolnosti čas in prostor nista podložna omejitvam.

Zaradi tega so proizvodi ustvarjalne volje in Ustvarjalne Sile v skladu z Mojim Božanskim Zakonom... Oni bodo ravno tako brezmejni in ne bodo poznali konca... vendar pa se to vedno nanaša na duhovne stvaritve, katerim pripada človekova duša... Vidne stvaritve so ravno tako duhovne substance, katere pa ostajajo kot zgolj začasno vidne; ko razpadejo (*se razgradijo*), one kljub temu še naprej duhovno obstajajo. To, da zunanja forma preneha obstajati, pa je samo zaradi Moje volje ravno zato, da bi osvobodila to, kar je skrito znotraj... In zato morate vi sebe, vaše fizično telo smatrati kot zgolj začasno zunanjo formo, katera daje zatočišče duši, vašemu resničnemu Jazu... vse dokler smrt ne loči zunanjega okvirja (*telesa*), pri čemer osvobodi dušo, katera se nahaja znotraj, čeprav pa je ona večna in to tudi ostaja. Vi ljudje lahko v zemeljskem življenju že opazite in sledite nenehnim spremembam v delih stvarstva; ena stvar bo vedno nastala iz druge, pri čemer pa je vse, kar vidite, duhovno oživljeno: drobcen delec duhovne substance je zakrit znotraj, kateri pa nenehoma raste, pri čemer je tako zakrit v rastoče večjih delih stvarstva, vse dokler se vsi delci končno ne zberejo skupaj v človekovi duši, katero sem Jaz nekoč ustvaril kot »samo-zavedajoče« bitje, zaradi česar je ona večno neuničljiva.

Če bi si vi ljudje lahko pridobili prepričljivo vero v nesmrtnost vaše duše, v življenje po smrti, potem bi tudi živeli življenje v gotovosti. Vi bi za vašo dušo želeli pripraviti znosno ali celo blaženo usodo, zato vašega življenja ne bi živeli neodgovorno... V času Konca pa so ljudje popolnoma ravnodušni. Česar oni ne vedo, tudi ne želijo vedeti, pri čemer so zadovoljni z zemeljsko smrtjo. Oni usmerjajo pozornost zgolj na zemeljske (*posvetne*) stvari in ne stremijo k duhovnemu znanju. V tem primeru pa je duša po smrti telesa lahko samo v revnem stanju in mora v kraljestvu onostranstva pretrpeti ogromno bolečino... Jaz želim, da se izognete tej bolečini, zaradi česar vas želim vedno znova razsvetliti glede vaše nesmrtnosti. To pa daje razlago o vsem, kar se vam dogaja; Jaz namreč želim, da razmišljate o tem: od kje ste prišli in kam greste. In če morate nepričakovano zapustiti Zemljo, če je vaša duša nepričakovano ločena od vašega telesa, bo ona težko dojela to, da je vstopila v onostranstvo, ker se ona samo nahaja na drugem mestu, ne da pri tem ve, da ni več živa... In kolikor bolj se je ona na Zemlji neodgovorno obnašala, toliko bolj mračno bo njeno stanje. Kljub temu pa ona obstaja in nikoli več ne more ponovno izginiti. Ona bo morala še naprej potovati po neki neskončno dolgi poti, da bi postala vsaj malo duhovno razsvetljena, pri čemer bo tako prejela majhen žarek spoznanja. Vse to pa je v duhovnem področju odvisno od njenega stališča glede Božje zapovedi Ljubezni, katero pa je tudi v onostranstvu potrebno izpolnjevati, preden ji je lahko podarjen majhen napredek in majhna količina znanja. Če si je ona na Zemlji že pridobila vero v nadaljevanje življenja duše po fizični smrti, potem bo njen način življenja bolj odgovoren, tako da se bo ta vstop lahko hitreje in lažje odvijal. AMEN

.....
Ateisti... Njihovo razmišljanje o naravi, katera jih obkroža in o lastnem življenju... Razlog za njihov odpor do Boga Stvarnika in usoda, katera jih čaka, če umrejo v takem stanju...
 .....

Bertha Dudde, št. 1894, 21. april 1941

ZBEGANO RAZMIŠLJANJE – NEVEROVANJE...

VERA – MILOST...

Razlago za njihovo neverovanje je moč najti v človeškem zmedenem razmišljanju, ko se ljudje pridružijo šoli razmišljanja, za katerega lahko rečemo, da je v primerjavi s čistim Kristusovim učenjem popolnoma napačno; to je zavajajoče razmišljanje, in kolikor manj se ujema z Resnico, toliko bolj resne so posledice. Misli, katere so nasprotne Resnici, bodo, kar je razumljivo, posegale v resnično verovanje (oz. *bodo zaslepile resnično verovanje*) in tako pripravile tla za neverovanje, pri čemer bo oseba nesposobna razumeti jasne misli in bo nepovezano verovala, nekaj časa tako in že naslednjič drugače, kar pomeni, da bo on to smatral kot Resnico. Zaradi tega je tok njegovih misli zmeden, tako da bo on to, kar je pravilno, težko prepoznal kot Resnico. In to stanje je le komajda zadovoljujoče. To ne more pripeljati do človekovega duhovnega napredka, ampak bo namesto tega povzročilo nenehno tesnobo, pri čemer bo tako on dalj časa nadaljeval z vztrajanjem pri njegovem stališču. On bo zaobšel Čisto Resnico, ker on ne želi priznati Boga, tako da bo s pomočjo njegovega lastnega razmišljanja, njegove lastne moči poizkušal dojeti to, kar je zanj nedojemljivo, zaradi česar bodo zavedene njegove misli. Ali pa njegova volja, da bi dosegel Resnico, ni dovolj močna in mu zaradi tega ona tudi ne more biti ponujena, medtem ko bo oseba, katera hrepeni po znanju, zaradi samega znanja prejela najbolj blestečo modrost. Verovanje in ne verovanje sta utemeljena na pogojih, ki si med seboj nasprotujejo. Da bi človeško bitje imelo vero, mora imeti otroško naiven (*enostaven, iskren*) odnos z Bogom. On se mora popolnoma izročiti večnemu Božanstvu... on se mora videti kot majhnega in nepomembnega in v večnem Božanstvu prepoznati Bitje zelo globokoumne popolnosti... Ker to je vera... Torej ateist zavrača vse; on zase misli, da je inteligenčen in moder, tako da nobeno učenje ne prodre do njega. On se ne bo nikoli podredil višjemu Bitju, ker zanika Njegov obstoj. In tako je on prevzet, zaradi česar pa so tudi predpogoji popolnoma drugačni... vernikove misli so jasne in pravilne, medtem ko so nevernikove misli zmedene, zaradi česar tudi ne more priti do pravilnega zaključka. Duhovna jasnina ne more biti nikoli dana prevzetni osebi. On

namreč ne moli za milost, zaradi česar je on tudi ne more prejeti, vendar pa brez Božanske milosti človeško bitje ne more pravilno razmišljati. Volja človeškega bitja je namreč pogosto prešibka, da bi on Boga Osebnostno prosil za pomoč, zaradi česar bo on živel v neznanju, vse dokler ne moli za duhovno jasnino (*razsvetljenje*) in potem ponižno čaka na Božjo milost. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 0993, 4. julij 1939

MATERIALISTI... POJEM BOGA... LASTNA VOLJA...

To, čemur se človek največkrat upira, je priznavanje Sile, katere ne vidi in je na nobeden način ne more čutno zaznati. Človek, ki se tudi sam še vedno nahaja v materiji, je toliko materialističen, da lahko razume samo to, kar lahko vidi ali kar je na nek način mogoče dokazati, da obstaja. Torej vse ostalo on zavrača, kot da je neverjetno, vse dokler je še vedno ujet v materiji. Šele tedaj, ko ona za človeka začne izgubljeni vrednost, mu postaja Bog razumljiv pojem, pri čemer on takrat vendarle začne verovati v neko Bitje, v neko Silo, ne da pri tem lahko dokaže Njen obstoj. Do polnega spoznanja pa ne bo prišel, vse dokler celo nehote tudi sam ne pride v stik z večnim Božanstvom.

Že sama pomisel na to, da mora biti celotno vesolje upravljano s strani višjega Bitja, daje spodbudo za bolj pogosto razmišljanje, pri čemer se človek v duhu ukvarja z najvišjim Bitjem in začne v vseh delih stvarstva prepoznavati Upravljalca vesolja... Tedaj ga vse to, kar kaže na Božanskega Stvarnika, veliko bolj zanima kot pa materija, katera mu je celo v napoto in jo zaradi tega bolj kot kdajkoli prej potisne na stran. Lahko je razumeti to, kako brezuspešno je materialistu govoriti o duhovnih stvareh, ker se mu zdi vprašljivo in neverjetno vse, česar ni mogoče otipati z rokami ali kako drugače občutiti... In vsi pogovori glede tega so zaman, vse dokler ga materija očara, ali pa bo on po poti bolečih izkušenj na očiten način usmerjen na delovanje večnega Božanstva.

Pomanjkanje duhovnega znanja za nekega takega človeka pogosto ni toliko škodljivo; on bi namreč to »gladko« zanikal, ali pa bi smatral, da so to domišljije nekega zanesenjaka. Zaradi tega je potrebno takega človeka pustiti v vsem neznanju, vse dokler sam ne občuti te želje po tem in to izrazi po poti premišljanja ter pripravljenosti (*voljnosti*), da se osvobodi vsega posvetnega... s čimer je tudi povezana vse večja potreba po duhovnih Resnicah. Nek takšen človek lahko veliko bolj globoko prodre v duhovno področje, ko je enkrat prišel do spremembe v njegovi notranjosti. Ta sprememba pa se mora zgoditi v svobodni volji, pri čemer ne sme biti vršen vpliv s

strani človeka, ker so ravno takšni, ki so na začetku »zanikalci Boga*« (*ateisti*), nenavadno miselno živahni. In v primeru, da se sploh ukvarjajo s problemom Božanstva, oni po poti miselnega vpliva duhovnih sil zagotovo prihajajo na pravo pot, medtem ko bi vpliv s strani ljudi zgolj samo povečal njihovo odbojno voljo in bi na ta način samo še otežil doseganje cilja. Vendar pa ni za zanemariti tega, da se takšne ljudi uvede v področja, katera so jim bila do tedaj tuja, da bi jim bila ponujena priložnost, da se sami odločijo... svobodna volja pa naredi vse ostalo. AMEN

* Beseda, katera je tukaj in v celi Knjižici prevedena kot »ateisti«, je nemška beseda »Gottesleugner«, in dobesedno pomeni: »zanikalci Boga« (tisti, ki Boga zavračajo, ki Ga ne želijo priznati).

***

Bertha Dudde, št. 1363, 31. marec 1940

ATEISTI ...

V ogromen prepad pada duša človeka, čigar oddaljenost od Boga je tako zelo očitna. On se je na Zemlji utelesil*, da bi dokončal neskončno dolg prehod skozi formo**, pri čemer pa on nazaduje, ker mu manjka sledeče: da najde Boga in da Ga želi spoznati. In njegova volja bo nenehoma zaničevala vse, kar bi lahko kazalo na prepoznavanje in priznavanje Boga. Tako je njegovo življenje na Zemlji zgolj prehod v novo obliko izgnanega stanja, v brez življenjskosti onostranstva, kar pa ravno tako kaj hitro izkoristijo sile, katere želijo služiti Bogu, da bi spremenile njegovo razmišljanje in tako preprečile nepopisno boleč prehod skozi celotno materijo... ponovno pot vzgoje***... da bi dušo pripeljale do njenega pravega cilja.

To prizadevanje pa je v onostranstvu veliko težje, ker stanje, katero je brez vsakršne svetlobe (*spo-znanja*), za seboj povleče zakrnelost lastne volje, pri čemer potem lahko vsak poizkus propade zaradi te volje. Od največjega propada ga lahko reši zgolj molitev človeka na Zemlji (*v zvezi molitve za umrle-neresene, glej Knjižico št.29*), ker le ta čutno prihaja do njegove zavesti in je tako lahko zanj prvi in edini povod za spreobrnitev. V njegovi duši na Zemlji je na nek način nastanjena neka sila, katera ga prisiljuje, da se upira vsemu Božanskemu, katera pa ima svoj izvor v področju teme. Ona ga krepi v občutku lastne prevzetnosti (ohólosti). Ona deluje, da njegove misli zopet potujejo v tisto smer, katera vodi do tistih odločitev, katere ne želijo sprejeti Boga; **ona ga drži ujetega, tako da vsaka nasprotna sila ostaja brezuspešna, ker se lastna volja upira tej sili, pri čemer se tako predaja tisti drugi sili...**

NAPADI* PODZEMLJA... VZTRAJNI ZANIKALCI BOGA (BREZBOŽNIKI)...

Še naprej prejemaš besede Ljubezni in pridružujejo se ti bitja, katera so ti dobronamerno naklonjena, da bi te oblikovala, da bi lahko prejela učenje od Zgoraj.

Tako da tudi danes poslušas zelo pomembno učenje, katero bi ti moralo dati razlago o napadih podzemlja, pri čemer se razume vse to, kar nasprotuje dobrim duhovnim bitjem in prizadevanje, da se deluje proti njim (*se pravi, proti tem dobrim duhovnim bitjem*). Te stvaritve se pogosto izogibajo vsakršni priložnosti, katere bi jim lahko služile za razvoj navzgor (*napredek*), in njihovo nenehno prizadevanje vključuje tudi to, da vse to, kar se še ne nahaja v temni noči, povlečejo v »področje svoje oblasti«, da tako povečajo množstvo tistih, ki so se oddaljili od Boga. In tako se zdi, da število mračnih bitij neizmerno raste, ker se Zemlja in njeni prebivalci upirajo dobrim duhovnim bitjem in se tako vse bolj in bolj oddaljujejo od Boga.

Vendar pa je tej mračni sili ravno tako postavljena meja, kjer njena sila ne more več delovati. To pa je vedno primer, ko se duhovno zrela bitja s posebno veliko Ljubezni zavzamejo za ljudi na način, da se prizadevanju negativnih sil zoperstavijo isto tako močne dobre sile. In njihovo delovanje na ljudi je občutno, četudi ne vedno uspešno, vendar pa to vseeno zmanjša hudobijo. Gre se torej za posebno silovit boj med dobrimi in hudobnimi duhovnimi bitji v sedanjem času duševnega trpljenja; torej moč Ljubezni premaga moč sovraštva, kar pa je blagoslov za zbegane, zaslepljene in izgubljene duše...

Tako da je človek, ki v trenutku neznanja poklekne v duhu, s posebno Ljubeznijo ščiten s strani njegovih duhovnih prijateljev, pri čemer tako nasprotnik ne bo imel lahkega dela, da ga pridobi na svoje področje. Temu nasprotno pa bo vztrajni ateist (*zanikalec Boga, brezbožnik*)... kateri je neštetokrat imel priložnost, da si prisvoji znanje o duhovnih resnicah, v največji nevarnosti; njega namreč mračne sile spreletavajo z vsemi zvijačami in se trudijo, da še bolj povečajo njegovo voljo zavračanja v njem in mu odvzamejo vsakršno razumevanje duhovnih resnic, da bi ga čim bolj močno vzele pod svojo oblast.

In zato bo človek, kateri posvetno gledano nima ravno veliko znanja, veliko lažje »uspel« prito do Boga in do spoznanja (*svetlobe*), kot pa domišljav zastopnik brezbožnikov (*ateistov*), ki je prepričan v svoje znanje (*v smislu, »ki prepričljivo zastopa svoje brezbožno stališče«*), toda kateri krši Božje zapovedi... Njega sovražnik želi zajeti, pri čemer pa je tudi dobri duhovni svet nemočen, ker se takšen človek prostovoljno predaja oblasti zla in tako duhovnim silam, katere želijo pomagati, ne dopušča, da bi se zavzeli in (*po*)skrbeli zanj. Vendar pa brez človekovega sodelovanja z njegovo voljo poizkusa reševanja ni mogoče izvesti, tako da mora takšen človek sam prestajati duhovno trpljenje... On mora, ali se potruditi, da se osvobodi iz sovražnikovih okov ali pa je brez odrešenja padel pod njegovo oblast za nezamisljivo dolgo časa. AMEN

* Beseda, ki je prevedena kot »napadi«, je nemška beseda »treiben«, katera ima zelo širok spekter pomena in ravno tako pomeni: »gnati«, »goniti«, »poditi«, »potiskati«, »priganjati«, itd.

In tako se ponovno vsiljuje vprašanje, zakaj je Bog ustvaril ljudi ravno tako in ne drugače... Človek ima pravico odločanja nad samim seboj in nad svojim razmišljanjem, pri čemer pa se vsakemu ponudi priložnost, da spremeni način razmišljanja. Toda pri tem mora biti dejavna lastna volja... v primeru, da je ona močnejša in da torej ni pripravljena ponovno preveriti dosedanjega razmišljanja, je vsako prizadevanje dobrih duhovnih sil brezuspešno. Pojem Boga je za nekega takega človeka na nek način izključen iz njegovega razmišljanja, ker mu ni všeč to, da bi priznal Silo, kateri bi se moral podrediti.

On razmišlja, da je svet rezultat sile, katera je kot proizvod vedno konstantnih naravnih sil tudi človeka ustvarila slučajno, tako da on temu živemu bitju ne priznava nikakršnega globljega smisla. Po temu sodeč on čas na Zemlji na nek način doživlja kot nenačrtovan, brez da je kakorkoli določeno v svetovnem smislu, kateri se, odvisno od inteligence vsakega posameznega človeka, obvladuje že glede na sposobnost, se pravi samovoljno. In zato vsako prizadevanje takega človeka teži zgolj k svetovnemu napredku; on teži k napredku udobja življenja in to imenuje delovanje v ljubezni. Ta ljubezen torej služi zgolj telesnim potrebam in to samo z motivom izboljšanja zdravja.

Dragoceno mu je namreč vse, kar mu omogoča znosen prehod skozi zemeljsko življenje, pri čemer pa po drugi strani verjame, da človek s pravilnim stališča do tega sam povzroči izboljšanje zemeljskega življenja. On ni seznanjen s tem, koliko je napačno duhovno stališče vzrok za težko zemeljsko življenje; to pomeni, da tega ne želi razumeti, ker bi priznavanje tega od njega zahtevalo drugačen način življenja, kateri pa zopet ni v skladu z njegovo potrebo po svetu (*materiji in telesnemu uživanju*) in njegovim načinom razmišljanja.

Vendar pa takšni ljudje daleč zaostajajo v svojem duševnem razvoju; namreč vsi izpiti, celotno trpljenje in vsa ostala sicer njim dana pomoč ne proizvede spremembe v napačnem načinu razmišljanja, vse dokler težnja po Resnici ne postane močna v njem in vse dokler se ne začne zavedati minljivost vsega zemeljskega... Šele tedaj bi bilo mogoče, da tudi volja postane bolj poslušna in da se zato obnaša manj negativno. Zaradi tega se borba in molitve za take duše ne bi smele prekiniti. Vse dokler namreč človek živi na Zemlji, on lahko prejme pomoč in jo na koncu tudi sprejme, medtem ko mu v onostranstvu primanjkuje celotne moči za to; in samo molitev človeka mu to lahko olajša, če njegova volja ne stremi navzgor. AMEN

* Vsaki duši je pred utelešenjem pokazano njeno zemeljsko življenje, in ona ga »sprejme« s svojo svobodno voljo, pri čemer se zaveda, da ji prav taka usoda lahko prinese popolno osvoboditev iz vsake omejitve materije oz. forme (glej BD 7146, 7265, 7669).

** Misli se na potovanje padlega bitja v razgrajenem stanju skozi vsa tri kraljestva narave; potovanje, katero je trajalo celo večnost (glej Knjižice št. 15 & 39).

*** Misli se na obnovljeno pregnanstvo v materijo oz. ponovno razgradnjo celovitega bitja, človeške duše na delce duše in pošiljanje skozi materijo v novo periodo odrešenja; v primeru, da je ona popolnoma odpovedala pri svojem končnem utelešenju oz. v primeru, da ona na Zemlji ni našla osvoboditve preko Jezusa Kristusa (glej Knjižico št. 44)

Bertha Dudde, št. 1802a, 5. februar 1941

IZVOR MOČI... ATEISTI...

Nič na svetu se ne more ločiti od sile, katera vse vzdržuje, ker brez te sile tudi ni življenja. Ločiti se od te sile, katera vse vzdržuje, bi bilo enako kot »prenehanje življenja«, tako da mora vse, kar obstaja, pričevati o sili, katera ima svoj izvor zgolj v Bogu Osebn. Mora namreč obstajati nekaj, iz česar izhaja ta sila... mora obstajati Izvor te sile. Kako se Izvor sile imenuje, to ni pomembno, če se Ga le prizna. Predstavljati si Bitje kot Izvor sile je šele posledica priznavanja le Tega.

Vse dokler se človek v svoji najgloblji notranjosti zaveda sile, ki vzdržuje svetove in stvaritve, on večnega Božanstva niti ne zanika; on namreč to silo prepozna kot nekaj Božanskega, četudi je ne »oblači« v določeno formo. Vse, kar je potrebno narediti, je to, da je vedno potrebno priznati povezanost z vsemi deli stvarstva in tudi sebe samega doživljati kot neko takšno delo stvarstva, katero se na nek način nahaja v najtesnejši povezanosti s to vse-vzdržujočo Silo.

Če torej on zanika povezanost ustvarjalne Sile z ustvarjenimi stvarmi, v katere spada tudi človek (oz. »se bori proti«)... torej če ustvarjene stvari, ki so nekoč nastale, smatra, da so neodvisne od ustvarjalne Sile, on takrat zanika Boga in je povsem vseeno, kaj si on predstavlja pod pojmom »Bog«. Na ta način zatruje, da je vse, kar obstaja v vesolju, neko samo od sebe povzročeno dogajanje, katero je nastalo brez načrta, brez smisla in brez namena. On tedaj celotnemu delu stvarstva zanika njegovo modro utemeljitev, medsebojno povezanost posameznih stvaritev in njegovo določitev.

Takrat on ne priznava namena tega, kar vidi, ampak vse vidi zgolj kot proizvod procesa, kateri se nenehoma ponavlja in kateremu torej ni potrebno pripisati globlje vrednosti, kar pomeni, da nima obrazložitve niti namembnosti (*vloge*). Tisto, kar obstaja, je tako po njegovem mišljenju nastalo samo od sebe in nima nad samim seboj niti Konstruktorja niti Upravljavca, zaradi česar to tudi nima globljega smisla, kakor tudi ne določenega namena razen tega, katerega mu je dal človek sam. On zanika

vsako medsebojno povezanost posameznih stvaritev. In človek kot takšen je zanj zgolj neka popolnoma samostalna stvaritev, katera je glede na svojo sposobnost že vključena v celotno stvarstvo in katera mora iz tega, kar ga obkroža, izvleči največjo možno korist.

Tako da on tedaj vsakemu delu stvarstva, pa tudi človeku daje samo ta kratki časovni rok svojega življenja in je prepričan, da se po tem kratkem življenju na Zemlji ponovno razpade v nič in propade... Neko takšno dojemanje je torej popolnoma napačno. Če bi večno Božanstvo obdarilo stvarstvo s Svojo silo v skladu s tem dojemanjem, kar pomeni, če bi prekinilo povezanost z deli stvarstva, kakor si takšen človek to predstavlja, na enkrat ne bi več nič obstajalo. Ko bi se namreč sila, ki vse vzdržuje, umaknila od stvaritve, bi se njeno življenje končalo. Tako torej Bog, ne da priznan, še naprej dostavlja Svojo silo človeku, kateri Ga zanika... Zemeljsko gledano takšno napačno dojemanje še ni toliko škodljivo, vendar pa si duhovne škode ni mogoče zamisliti (*Premor*)...

***

Bertha Dudde, št. 1802b, 5. februar 1941

POSLEDICE NEPRIZNAVANJA BOŽANSTVA KOT BITJA...

Kolikor bolj človek vztraja pri svojem stališču, da vesolje razodeva naravno silo in ne delovanja čisto popolnega Bitja, toliko bolj si duhovno v njem prizadeva, da se osvobodi in da se loči od te vse-vzdržujoče Sile. Vendar pa volja, da se loči, obenem tudi zmanjšuje dotok ,tako da to duhovno ostaja ne-odrešeno. Če se Božanstva, kot Bitja, ne želi priznati, to pomeni zavračanje sile, katero Bog želi prenesti ljudem.

Človek je izgubil vsakršen občutek sorodnosti in pripadnosti Bogu; on ima tudi poleg svojega predhodnega dolgega zemeljskega prehoda (*skozi materijo*) še ogromen odpor do Njega. On Ga ne prizna, ker ga njegov duh ne želi priznati, zaradi česar pa potem pride do popolnoma napačnega razmišljanja glede dela stvarstva (*vesolja in sveta*) in njegovega nastanka. Tisti, ki zase misli, da je popolnoma neodvisen od ustvarjalne Sile, kar pomeni, kdor se ne počuti tesno povezanega s to Silo, on to tudi ni, ko si zapravi dotok sile, katera vodi do duhovnega spoznanja (*razsvetljenja*).

Zanikanje Boga mora za seboj povleči duhovno propadanje, ker človek postane prevzetan (*oz. misli, da vse zmore sam*), če verjame, da lahko popolnoma neodvisno (*samostalno*) oblikuje svoje zemeljsko življenje... Božji nasprotnik (*»Satan«*; *hebrejsko »nasprotnik«*) bo take ljudi vedno podpiral tako, ko se trudi, da takšna napačna stališča še bolj podkrepi in jih utrdi, pri čemer želi, da se človek opredeli za to, da se upre

mišljenju, da Bog kot Bitje upravlja z vesoljem in da odloča o posameznikovi usodi. Torej takšen človek takšno misel doživlja kot breme in tlačenje, zaradi česar jo zavrača in verjame, da se lahko osvobodi od Božanstva tako, ko Ga zavrača. In on tako ponovno zagreši zoper Boga, ker ne izkoristi milosti utelešenja kot človek, zaradi česar sploh težko, da je sposoben vzpostaviti povezanost z Bogom, tako da na način živi zaman svoje zemeljsko življenje. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 5353, 6. april 1952

UČINEK ATEIZMA V ONOSTRANSTVU...

Kako zelo revni so ljudje, ki nimajo vere v Boga kot Stvarnika in Očeta večnosti, kateri je v Jezusu Kristusu uresničil delo Odrešenja, da bi osvobodil Njegove žive stvaritve ponižujočih okov, katere so oni dovolili, da jim bodo nadeti z njihovo lastno zmoto. Kako zelo so siromašni tisti, ki gredo brez vere skozi zemeljsko življenje, ker ne posedujejo ničesar razen minljivega premoženja, katero je za njih z usodo predvideno (*dodeljeno*), da bi v zemeljskem življenju lahko uresničili njihovo nalogo, in katero jim je sedaj najbolj pomembno in katerega oni goreče poizkušajo povečati, namesto da bi premagali to materijo. Pravilna vrsta vere dala drugačen namen njihovem življenju, ker bi oni delali za večnost, za življenje duše po smrti. Oni brez vere zgolj razmišljajo o zemeljskem življenju; to je stanje nenehne zaskrbljenosti glede minljivih stvari... Ljudje ustvarjajo za smrt in ne za življenje... Oni so že na Zemlji revni in še celo bolj revni vstopajo v kraljestvo onostranstva, v katerega pa na Zemlji ne želijo verovati... oni v onostranstvo prihajajo goli in revni, in njihova usoda je neizmerna bolečina in tema. Vendar pa so si oni sami ustvarili njihovo lastno usodo; oni namreč niso ostali brez znanja glede Boga kot Stvarnika in Očeta, glede Jezusa Kristusa kot Odrešenika... Oni niso želeli sprejeti učenja o tem, čeprav pa bi to lahko naredili, če bi le bili voljni sprejeti razlago glede namena njihovega zemeljskega življenja. Ta volja je temelj vere... človeško bitje si mora najprej želeli verovati, da bo on to potem tudi sposoben narediti...

Znanje o Bogu je prej ali slej dostopno vsaki osebi. In če on razmišlja o tem, kakšen bi bil lahko razlog in namen tega človeškega življenja, bo zagotovo prejel pomoč s strani Boga, da pride do pravilnega dojetja, ker to razodeva njegovo voljo, da želi spoznati Resnico... Vsaka oseba ve, da si ona ne more zagotoviti dokaza o nasprotnem in zaradi tega ne bi bilo potrebno, da misli, da ima pravico zavrniti to, kar mu je oznanjeno o Bogu: o Njegovem delu Odrešenja, o Njegovi brezmejni sili, modrosti in Ljubezni. Zaradi tega bi moral on poizkušati prejeti razlago. In on bo nagrajen za ta trud, ker Bog Osebo skrbi ta tistega, kateri v neskončnost pošilja misli z vprašanji... Tako bo on

sposoben verovati in si skozi njegovo vero pridobiti ogromna bogastva, medtem ko bo oseba, ki je brez vere, celo izgubila njena zemeljska premoženja. On je revež v resničnem pomenu besede, ker ne bo od nikjer mogel prejeti upanja in zaupanja; od nikjer ne bo mogel prejeti moči, kadar trpi v nesreči, če ne more verjeti v Boga kot Očeta, v Jezusa Kristusa kot Odrešenika, h kateremu bi moral on stremeti, da bi postal večno blažen. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 5744, 11. avgust 1953

BOŽJE SPOROČILO RACIONALISTOM... ATEISTI...

Jaz želim govoriti tistim: kateri se še niso sposobni pravilno odočiti, kateri niso brezvoljni, da bi verovali, vendar pa Me ravno tako ne morejo z gotovostjo priznati; tistim, kateri se z njihovim razumskim znanjem upirajo znanju, katerega jim Moji predstavniki na Zemlji želijo omogočiti, da je za njih dostopno; tistim, kateri želijo, da jim je najprej vse dokazano in verjamejo, da oni to lahko razumejo ali da to lahko ovržejo s svojim ostrim razumom. Njihovo znanje ubija duha... to, kar je opisano kot višja Resnica, kar ne more biti na nikakršen zemeljski način dokazano, ker se v zemeljskem življenju ne sme prisiliti k verovanju; **to, kar ne more biti znanstveno dognano in celo najostrejši človeški razum ni zagotovilo za pravilno razmišljanje na duhovnem nivoju...**

Bertha Dudde, št. 4541, 15. januar 1949

OBSTOJ BOGA... SVETOVNI UČENJAKI... SRCE IN RAZUM...

Svetovni učenjak pogosto težko veruje v Božanstvo, ker je njegov razum prisiljen zaključiti drugače zaradi znanja, katero ni v celoti v skladu z Resnico. Popolnoma napačen pogled na evolucijo Zemlje vodi do napačnih idej, pri čemer je potem težko priznati večnega Stvarnika: Bitje, katero bi bilo lahko zagotovo prepoznano po svojem izražanju sile (*Rimljanom 1:19, 20*), čeprav pa Njegovo prepoznavanje običajno ni zaželeno. Znanost vse poizkuša dokazati. Kjer pa torej to ni mogoče, ona ne prizna svoje nesposobnosti in nemoči, ampak enostavno zavrača priznati to, kar je izven dosega njenih raziskav. Zato je ona utemeljena na napačni ideji (*konceptu*), tako da je potem zelo težko najti pot do večnega Božanstva, celo če obstaja volja za to.

Vsakovrstne raziskovalne dejavnosti bi se morale začeti z razkrivanjem Božjega obstoja, katerega sicer ni moč dokazati, kar je potrebno priznati, toda v katerega je moč verovati s popolnim notranjim prepričanjem, tako da bi potem takšno raziskovanje hitro in uspešno napredovalo. Da pa bi bilo moč uresničiti to prepričljivo vero, bi moralo človeško bitje ne glede na njegov bister razum slednjega za nekaj časa

umakniti in se posvetiti občutku njegovega srca. On bi moral umakniti celotno znanost in kakor otrok dopustiti, da bo znotraj podučen, kar pa pomeni to, da bi moral on sprejeti to, kar si predstavlja njegov občutek oz. kar si želi, da je Resnica. On mora dejansko sanjati z odprtimi očmi. Potem bo vedno našel Božanstvo, katero vse usmerja in vodi, pri čemer bo on vedel, da ima Njegovo podporo.

Najbolj notranje hrepenenje človeškega bitja je in tudi ostaja močna sila iznad njega samega. Vendar pa posvetni razum poizkuša to zadušiti, ker ga ravno tako nagovarja ta (*Satan*), kateri želi izpodriniti Boga in Ga nadomestiti, toda kateri ne more vstopiti v človekovo srce in zato namesto tega želi toliko bolj vplivati na človekov razum. Bog se izraža skozi srce, Njegov nasprotnik pa se izraža skozi razum, v kolikor srce ni močnejše in tako prepriča razum, da bo na njegovi strani. V tem primeru pa je Boga tudi razumsko mogoče prepoznati: Srce in razum bosta težila k večnemu Božanstvu, tako da bo potem tudi znanost gradila na drugačnih temeljih. Ona bo potegnila drugačne zaključke, kateri pa povsem zagotovo ne bodo lažni. Ko se namreč raziskovanje enkrat začne z vero v Boga, bo ono prej ali slej doseglo uspeh, pri čemer se bo ne glede na področje uporabe ravno tako približalo Resnici. In potem si znanost in verovanje ne bosta več nasprotovala, ampak bosta zgolj dopolnjevala eden drugega. In samo tedaj bo znanje osvobodeno zmote, ko je le to v skladu z vero v Boga kot vsemogočno modro in Ljubezni polno Bitje, katero vodi vse, kar je bilo, kar je in ostaja v večnosti. AMEN

...Jaz vam ljudem želim postaviti to vprašanje: v katero kategorijo del stvarstva se vi uvrščate? Kaj ne morete dojeti tega, da ste vi edina bitja, katera razmišljajo in sklepajo, medtem ko so vsa druga dela stvarstva to sposobnost razmišljanja in svobodo mišljenja nesposobna prikazati? Že samo iz tega lahko zaključite to, da vas je ustvarila Sila, katera je ravno tako sposobna razmišljati in katera je pač neskončno močna, ker ste vi ne glede na vašo sposobnost razmišljanja nesposobni ustvariti živa bitja z enako sposobnostjo razmišljanja... Vi tukaj kot dokaz ne morete navesti vaših potomcev, ker jih vi ne ustvarjate sami, ampak ste samo vključeni v že obstoječe naravne zakone, kar pa vam prav tako zagotavlja dokaz o obstoju Zakonodajalca. Poleg tega vzemite v poštev naslednjo stvar: Ali je »naravna sila« sposobna razmišljati?... To pomeni, ali je sposobna ustvariti bitja, katerih organizem pričuje o najvišji modrosti? Kaj ne bi že sama naravna sila morala biti prepoznana in priznana kot Bitje, ki ima sposobnost razmišljanja in voljo, pri čemer je tako sposobna ustvarjati ter dajati življenje formam, katere so primerne za uresničevanje določenega namena? In kaj ni delo stvarstva samo po sebi dovolj velik dokaz celo za razumsko najbolj bistrumne filozofe? Ali vi lahko dejansko dokažete »neobstoje« Bitja... ali vi lahko kot približen dokaz navedete neko primerjavo, da neka sila lahko proizvede dobro urejene stvaritve, če ta sila ne najde svojega »mojstra« v volji človeka?

Naj ta sila postane nekontrolirano dejavna, in vi boste doživeli strašno izkušnjo, pri čemer pa vi ne boste sposobni ustvariti stvaritev, katere bi lahko občudovali zaradi njihove namembnosti (*vloge*) in urejenosti... Zato vi lahko že po vrlini vašega razuma priznate Najvišje Bitje, katerega morate gledati kot Stvarnika večnosti... In resnično

vam ni v čast to, da želite zanikati to Bitje, da želite pojasniti, da je Njegova dejavnost, katero vi že lahko vidite v Njegovem stvarstvu (*Rimljanom 1:19, 20*), zgolj učinek neke nenadzorovane sile, zaradi česar vi želite utemeljiti nastanek stvarstva na nekem nezavestnem in slepem procesu. Takšna razlaga resnično ni dokaz, da je bil vključen razum (*Psalmi 14:1; 53:1*). To je prej kljubovalen izgovor, h kateremu se zatekate, ker ne želite priznati Boga... že celo z malo volje bosta namreč vzeti v poštev obe možnosti, pri čemer pa se bo potem oseba raje odločila sprejeti, kot pa zavrniti Silo Bistva, katera se razodeva v stvarstvu.

Če bi vi ljudje samo vedeli, kako resen učinek ima za vašo dušo zavračanje, zanikanje Božanstva kot Bistva, bi vi obenem tudi razumeli, zakaj vas želim razsvetliti, zakaj vas želim stimulirati, da o tem resno razmislite, da boste vašim zavedenim mislim s svojo lastno voljo dali pravilno smer, da boste tako sposobni verovati to, kar se vam zdi kot nesprejemljivo, vse dokler presojate samo iz ene strani in vse dokler verjamete, da lahko razumsko spoznate Resnico. Vendar pa je verovanje v Boga in Stvarnika nujno, da bi vzpostavili stik s tem Bogom in Stvarnikom... Ta povezanost z Njim je namreč resničen namen in cilj zemeljskega življenja... ker vam drugače resnično ne bi bilo dovoljeno, da se utelesite na tej Zemlji, katera je bila ustvarjena zgolj v ta namen namenom, da bo Moja živa stvaritev lahko ponovno vzpostavila povezanost z Bogom, katero je nekoč prostovoljno razdrila. Torej če vi zanikate Boga, potem to kaže na to, da ste še naprej zelo oddaljeni od Mene, kar pa predstavlja ponovno nasprotovanje Meni s svojo lastno svobodno voljo, kar bo pripeljalo (*v smislu, »to si človek pripravlja«*) do strašne usode v onostranstvu oz. do vnovičnega pregnanstva v materijo, ko nastopi Konec te Zemlje (*glej Knjižico št.44*). Zaradi tega bi vam Jaz želel govoriti in vas opogumiti, da o tem podrobno razmislite, preden bo prepozno. In celo če je vaše zemeljsko znanje obsežno... pa boste vi zagotovo prodrli v veliko bolj globokoumno znanje, če se izročite Tistemu, kateri vas je ustvaril in kateri želi biti prepoznan kot vaš Bog in Stvarnik večnosti, da bi potem imeli koristi od tega in da bi vam pomagal.

AMEN

***

Bertha Dudde, št. 6481, 20. februar 1956

PREPOZNAVANJE IN PRIZNAVANJE BOGA... ATEISTI...

Vi nase gledate kot na neodvisna bitja, vse dokler ne verujete v Boga, kateremu ste dolžni vaš obstoj in vaše življenje... vi namreč ne želite vedeti, (*sebe videti kot*) da ste vodeni z Njegovo voljo, od katere je odvisno vaše življenje... Čeprav pa veste, da sami niste sposobni oblikovati vašega življenja tako, kot si želite, in da ravno tako celo za samo en dan ne morete podaljšati vašega življenja. Tako vi veste, da ste odvisni od

Sile... ali pa če to Silo zanikate... od zakona, kateremu ste torej podrejeni skozi naravo... Vi ta naravni zakon morate sprejeti, vendar pa zavračate priznati Bitje kot Zakonodajalca... vi zavračate priznati namen in ureditev vašega življenja, ker imate še naprej preveč skupnih stališč s tistim (*Luciferjem*), kateri se je nekoč odrekel svojemu Stvarniku, pri čemer je vsem bitjem, katera je on ustvaril, z napačnim stališčem sebe prikazal kot tistega, kateri samostojno odloča in deluje (*kot da ni od nikogar odvisen*)... Vi ste ta duhovna bitja, katera je on ustvaril in vi delite z njim enaka mišljenja. Vi ravno tako ne želite priznati njegovega obstoja; vi v vas gojite enake občutke, kateri so ga izpolnjevali in ga spodbujali k temu, da zapusti Boga.

Vi ste polni satanskega duha, vse dokler ne priznate in prepoznate Boga... arogantno se naslanjate na vašo lastno moč in ste povrh vsega polni sebične ljubezni; to pa daje razlago o tem, zakaj je vaše razmišljanje napačno usmerjeno in zakaj na Zemlji živite v nekem stanju brez svetlobe (*brez resničnega spoznanja, brez Resnice*). Modrost, katero mislite, da jo imate, deluje v vas v še večji aroganci in samozavesti, kar pa je vsekakor popolnoma nekoristno znanje, ker se tiče zgolj tistih stvari, katere ob smrti izginejo za vas.

Vsak, ki zanika Boga in ki ne veruje, da je on sam povezan s Silo, je ločen od Boga in bo ostal ločen tudi po njegovi smrti. Kljub temu pa on obstaja (*nadaljuje živeti*)... Smrt ga ne uniči, kakor si on to napačno predstavlja v času njegovega življenja na Zemlji. On se kot bitje še naprej zaveda samega sebe s to razliko, da sebe prepozna, da je nemočen, ko želi narediti enake stvari, katere je delal v zemeljskem življenju... Potem pa bo on pogosto prevzel moč od ljudi, s katerim deli enako mišljenje in bo celo spodbujal njihovo napačno razmišljanje. Namreč vsa bitja, ki so Bogu nasprotna, ostajajo združena... medsebojno, kot tudi z bitjem (*Luciferjem*), katero je prvo uresničilo ločitev od Boga. Bog je zagotovo iz Sebe ustvaril vsa duhovna bitja kot neodvisna, da bi se ona lahko razlikovala kot posamezna bitja. Vendar pa On Osebnost ni prekinil vezi s temi posameznimi bitji, ampak jih je nenehoma prežemal z Njegovo močjo Ljubezni... pri čemer so bili blaženo srečni, vse dokler so oni sprejemali Njegovo moč Ljubezni... Toda ko je prvo ustvarjeno bitje zavrglo Božje sevanje Ljubezni... ko je v njegovem lastnem prevzetnem razmišljanju verjelo, da tega ne potrebuje več, pa je obenem tudi zavrglo Boga, pri čemer se je popolnoma ločilo od Njega. In na ta način je postal reven ter duhovno brez svetlobe (*glej knjižico št.15*), tako da je »zanikanje Boga« vedno nepogrešljivi dokaz privrženca tistega (*Luciferja*), kateri se je nekoč uprl Bogu...

Človeško bitje lahko v zemeljskem življenju na lahek način pride do dožemanja, da je on odvisen od volje Sile, katera ima kontrolo nad njim, ker prejema preveč dokazov za to, kar se tiče njega samega, kot tudi njegove okolice... Vendar pa Bog nikoli ne odloča o tem, da volja človeškega bitja razmišlja v skladu z Božjim Redom, čeprav pa bo On podaril svetlobo vsakemu, kateri hrepeni po svetlobi (*po resničnem znanju, po Resnici*)...

Ni opravičila za osebo, katera zanika Boga; vsak Ga namreč lahko prepozna, če se odreče svojemu duhovnemu ponosu (*prevzetnosti*), podedovanemu zlu... če je on v njegovem umu krotek in ponižen, pri čemer si postavi vprašanja, na katera bo povsem zagotovo dobil odgovore, kar pa mu lahko podari verovanje v Boga.

Vsak ateist je duhovno aroganten. In ta arogantnost mu ravno tako preprečuje to, da postavi vprašanja, ker on ponosno trdi, »da ve«, kjer pa je popolnoma brez znanja. In vsak ateist je v stiku z ljudmi, ki verujejo v Boga in večnega Stvarnika, kateri odloča o njegovem obstoju... in on bo preko njih vedno znova motiviran, da o tem razmišlja... Če on znotraj sebe to zavrača narediti, potem on še ni odnehal od njegovega prejšnjega nasprotovanja, tako da bo v onostranstvu težko sprejel razlago, če se ga (*ljudje na Zemlji*) ne spomnijo, ko se z Ljubeznijo zavzemajo zanj (*v mislih in molitvi*)... Vsak tisti, ki zanika Boga, je še naprej neskončno oddaljen od večnega doma. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 6714, 13. december 1956

SVOBODNA VOLJA... ATEISTI... PONOVO PREGNANSTVO...

Nikoli se ne boste mogli ločiti od Mene, četudi Me ne želite priznati. Toda vaš obstoj dokazuje povezanost med Menoj in vami, ker drugače vi ne bi mogli več obstajati. Ločitev od Mene pomeni enako, kot da bi popolnoma prenehali obstajati; ker pa vse, kar je nastalo iz Mene, živi večno, je tudi ločitev od Mene nemogoča... Ali Me želite priznati ali ne, to zgolj določa vašo vrsto obstoja, zgolj določa mero svetlobe (*mero spoznanja*) in moči, v kateri se nahajate. Poleg tega pa določa tudi stopnjo blaženosti, torej vaše stanje, katero je lahko boleče v primeru, da vam primanjkuje svetlobe in moči. Vi, ki Me zavračate, se v času zemeljskega življenja kot človek ne zavedate tega pomanjkanja svetlobe in moči, zaradi česar tudi ostajate pri vašem trmastem zavračanju Mene Samega... Bitja, katero se nahaja v največji popolnosti in iz Čigar moči ste vi nekoč nastali. To pomanjkanje boste po vaši telesni smrti (*ob*)čutili kot trpljenje. Vendar pa boste tudi potem najverjetneje vztrajali pri zavračanju, ker vam ne sveti svetloba, na sijaju katere bi se lahko razbistrilo vaše razmišljanje.

Kakor sem vas Jaz ustvaril kot svobodna bitja in vas torej svobodne postavil, da bi ločeni od Mene postali samostojna bitja, katera naj bi v svobodni volji ostala v svoji popolnosti, katera jim je dana od Mene, tako sem moral ravno tako spoštovati to svobodno voljo in dopustiti, da v skladu z vašo voljo nadaljujete svojo pot. In vi ste glede na lasten preudarek (*glede na lastno svobodno voljo*) izbrali temo, pri čemer pa vas Moja volja ni zadrževala in se tudi poleg tega še vedno lahko kadarkoli vrnete nazaj k svetlobi...

Ker pa je in bo tudi ostala Moja volja ta, da se vas iztrga iz teme in ponovno privede k svetlobi, ne bom zanemaril tega, da za vas vedno znova prižgem svetlobo, katera bi vas morala pritegniti, da stopite na njen sijaj. To se dogaja na Zemlji, kakor z Mojim prizadevanjem ravno tako nadaljujem tudi v področju onostranstva... torej vedno brez prisile volje... in zato velikokrat brezuspešno...

Ne priznati Mene, verjeti v popolno neodvisnost od višje Sile, torej Mene zanikati, je dokaz najgloblje teme. Razmišljanju nekega takega človeka je namreč povsem odvzeta vsakršna svetloba spoznanja, ker je »gradnja njegovega razmišljanja« povsem brez temelja in bi se zato morala porušiti, če bi v človeku obstajala resna volja za pridobitev razlage o vzroku in namenu obstoja (*življenja*)... če bi o tem »z dobro voljo« razmislil.

Kjer pa torej primanjkuje te volje, on na svetlobo, katera pa pogosto zasveti pred njim, niti ne usmerja pozornosti... kakor se bo tej svetlobi izogibal tudi v kraljestvu onostranstva. V temo se ne da prodreti, in tako je obenem tudi stanje trpljenja vse večje; potrebno bi bilo namreč težiti k spremembi... v prijetnem ali pač neprijetnem smislu, ker ima vse večja tema za posledico zakrnelost, katera pa ponovno vodi do pregnanstva v materijo.

Stvaritev bo nekoč morala priti do svetlobe spoznanja, pri čemer se Mi bo morala predati; morala Me bo v svobodni volji priznati in težiti k Meni... Vendar pa ima človek, ki zavrača Boga, ker se je on (*prosto*)voljno ločil od Mene, zgolj malo perspektive (*možnosti*), da bi lahko zelo hitro prispel do svetlobe spoznanja. On se še vedno nahaja popolnoma v lasti Mojega nasprotnika (*Satana*), katerega sicer resda ravno tako malo prizna, kateri pa je svojo »usmeritev« prenesel na človeka, tako da on potem prepričljivo zastopa stališče in je zato lahko le zelo redko drugače podučen.

In če ne bi modroval (*če se ne bi delal pametnega*), če bi se samo vprašal, bi že na Zemlji lahko prišel do svetlobe... Tedaj bi sledil svetlobi (*Resnico, Jezusu Kristusu*), katero tudi zanj prižgam, da bi mu pomagal na poti vrnitve k Meni. In tako se tudi njegovo voljo spoštuje ne glede na to, kako napačno jo on usmerja... On je namreč nekoč nastal iz Mene svoboden, kakor se je ravno tako v svobodni volji obrnil stran od Mene. Zato mora sedaj ravno tako v svobodni volji hoditi proti Meni, kar pa vsekakor lahko traja neskončno dolgo časa, vendar pa se bo nekoč to vendarle zgodilo. AMEN

***

USODA ATEISTA...

Največje nasprotnikovo (*Satanovo*) zmagoslavje je , če on popolnoma odvrne človeka od vere v Boga, kateri je ustvaril svet in je obenem tudi ustvaril njega samega... Potem je on dosegel to, kar je želel: da Boga popolnoma izpodrine iz misli človeškega bitja, tako da se mu potem ni več potrebno bati, da ga bo izgubil. Vendar pa je človek, ki popolnoma zanika Boga, v življenju ravno tako neka oseba brez milosti, zaradi česar lahko nasprotnik vrši vpliv nanj; medtem ko človek, kateremu je preostala le iskrica Ljubezni, lahko začne dojemati, da obstaja duhovno oprijemljiva Sila, Katera odloča o njegovi usodi in od Katere je on tudi odvisen. Prejšnji je torej s celim srcem vezan na svet. Zanj ne obstaja ničesar, kar se ne nahaja na tem zemeljskem svetu, in on verjame, da bo prenehal obstajati in da se bo po njegovi fizični smrti ponovno vrnil v nič, tako da bo on sprejel vse, kar mu nudi zemeljsko življenje.

In čeprav taka oseba lahko poseduje bister razum, pa bo on zaveden s strani Božanskega nasprotnika. On si bo celo neupravičeno prisvojil pravico, da navaja dokaze, kateri imajo namen uničiti vero v Boga. On bo poizkušal pojasniti, da so vse stvaritve nastale iz naravne sile... pri čemer bo on torej zavrnil dejstvo, da mora biti ta naravna sila neko inteligentno Bitje, ki poseduje voljo. In njegovo razmišljanje bo še naprej napačno in zmedeno, vse dokler on v sebi zavrača prižgati vsaj malo svetlobe skozi dobrosrčno delovanje... katero pa mu je tuje, pri čemer ga bo tako nasprotnik še naprej popolnoma držal v okovih.

In zaradi tega se bo ateist skoraj zagotovo približeval obnovljenemu pregnanstvu (*knjižica št. 44*), ker bo on v njegovi poslednji odločitvi na Zemlji popolnoma odpovedal. On bo še naprej na enak način nasproten Bogu, kakor je bil tedaj, ko se je uprl Bogu. On bo pripadal sovražniku in bo moral na koncu tudi deliti njegovo usodo... Takšne osebe se tudi razumsko ne more razsvetliti; on namreč ne želi verovati... zaradi česar bo ravno tako zavrgel celotno duhovno znanje, češ da je to fantazija in domišljija... Poizkušati dostaviti duhovno znanje taki osebi bi bilo popolnoma brezuspešno, ker je Božji nasprotnik njegov gospodar in mu ne bo nikoli dovolil, da postane razsvetljen. On ga bo vedno držal v zelo globoki temi, pri čemer bo dopustil, da se mu lažne posvetne svetlobe zdijo bolj blesteče, tako da bo oseba popolnoma nesposobna sprejeti duhovno znanje. Nasprotnik se ga bo popolnoma polastil in ga tudi nikoli več ne bo pustil.

Vendar pa je v zemeljskem življenju pomembno samo to, da nekoč padli duh, ki je sedaj v stadiju človeškega bitja, prizna Boga... da bo tako osvobojen njegovega izvirnega greha, kar pa se lahko zgodi zgolj preko Jezusa Kristusa, Katerega mora on

priznati in Čigar delo Odrešenja mora on izpovedati, pri čemer bo tako obenem tudi priznal Samega Boga, kateri je v Jezusu uresničil delo pokore za njegov prvobitni greh... Toda vse dokler človeško bitje živi njegovo zemeljsko življenje brez vere, bo on ostal obremenjen z njegovo krivdo in ne bo nikoli mogel vstopiti v duhovno Kraljestvo, tako da bo moral ponovno neskončno dolgo časa prestajati proces razvoja skozi stvaritve Zemlje. Celó v kraljestvu onostranstva namreč nek ateist ne bo mogel spremeniti misli in priti do prepričanja, da odneha od svojega odpora do Boga; kakor on tudi na Zemlji ostaja zaprt za vakršen poduk in zato ne more biti razsvetljen proti njegovi volji.

Če bi bil človek na Zemlji, ki zase verjame, da ne bo sposoben verovati, resno zainteresiran za to, da pride do Resnice glede vprašanja, ali obstaja duhovno oprijemljiv Bog in Stvarnik... potem ti naporí resnično ne bi bili zaman; on bi namreč tedaj nadaljeval z razmišljanjem o tem, pri čemer bi po poti razumskih sredstev ravno tako prišel do drugačnih rezultatov, ker znotraj Stvarstva obstaja dovolj dokazov, kateri bi lahko spremenili njegovo razmišljanje (*Rimljanom 1:19, 20*)...

Toda celo takšni ljudje bodo vedno znova prejeli blagoslove in vedno znova jim bodo dani majhni znaki podpore, ker Božja Ljubezen ravno tako sledi tudi tem ljudem in jih poizkuša pridobiti za Sebe. On jim vedno znova ponuja Svojo roko, katere pa se morajo oni samo oprijeti, da bi se potem lahko osvobodili nasprotnikove kontrole. Namreč, ne glede na to pa njegova volja ne bo nikoli prisiljena, tako da človek sam odloča o njegovi lastni bodoči usodi; in tako se bo moral ponovno v omejenem stanju napotiti po stezi skozi Zemljo (*skozi stvaritve Zemlje*), ker je to v skladu z zakonom večnega reda. AMEN

Razlog, da se ljudem ne sme dokazati, da Bog obstaja, je obenem tudi razlog, da so Božanske Objave dane na način, da puščajo prostor za dvome glede njihovega porekla?!... Prisilna vera je brezkoristna... Predpogoj za vero je, da si mora človek želeeti verovati...

Bertha Dudde, št. 8265, 6. september 1962

ALI SE LAHKO DOKAŽE OBSTOJ BOGA?...

Vam ljudem ne more biti nikoli dokazan Moj obstoj, ker bi vi potem postali predmet prisiljene vere... Toda vi naj bi prišli do svetlobe in dojemanja glede Mene z vašo lastno svobodno voljo v času vašega zemeljskega življenja, kar pa je zagotovo mogoče. Vi morate samo razmišljati o tem, ker vam vse, kar je okoli vas, lahko priskrbi dokaz o Bogu in Stvarniku (*Rimljanom 1:19, 20*)... Ker celo če najprej poizkušate zanikati Božansko Bitje, pa morate vi kljub temu priznati Silo, Katera se izraža skozi celotno stvarstvo. Zato vi te sile ne morete zanikati, vse dokler naravni zakon, katerega pa vi ravno tako ne morete zanikati, in namembnost (*vloga*) del stvarstva okoli vas... v zameno dajeta dokaz o premišljeno usmerjeni Sili, Katera kaže na inteligentno Bitje...

Zaradi tega je vaš cilj na Zemlji vzpostaviti stik s tem inteligentnim Bitjem, ker bi bilo drugače nepomembno, ali Me vi opisujete kot to silo, katero prepoznate. Vendar pa vi po vsej verjetnosti te »Sile« ne boste (*po*)klicali in ne boste poizkušali vzpostaviti stika z njo... Čim pa vi preživite nekaj časa v globljem premišljanju o tem z idejo, da pridete do Resnice, pa se vam bom Jaz ravno tako razodel kot duhovno oprijemljiv Bog in Stvarnik... Če pa ste vi ravnodušni glede tega, Komu ste dolžni vaše življenje kot človeško bitje, pa vam bo potem primanjkovalo iskrene volje in ne boste nikoli dosegli notranje jasnine (*razumevanja*). Povrh vsega pa bi vas morala zamisliti tudi vaša lastna narava kot človeškega bitja... Nobena oseba ni sposobna ustvariti bitja, katero ima sposobnost razmišljanja, katera ima samozvedanje in svobodno voljo... Zaradi tega je gotovo to, da ste vi nastali iz podobnega Bitja s to razliko, da je Ono najvišje popolno. Vendar pa mora tudi to Bitje posedovati samozavedanje, sposobnost razmišljanja in voljo, pri čemer to Bitje deluje z Ljubeznijo, edinstveno (*neprimerljivo*) modrostjo in silo...

Vi ne morete nikoli gledati nase kot na proizvod slučajnosti, ker da ta sila ni bila usmerjena s strani volje, bi ona vedno imela elementarni učinek, pri čemer bi bila

destruktivna, toda nikoli napredna. Vendar pa to izpodbija določen namen in naravni zakon stvarstva... Moj obstoj vam ne more biti dokazan, vendar pa je stvarstvo za vsako razumsko človeško bitje prepričljiv dokaz nekega vse-mogočnega Bitja (*Rimljanom 1:19, 20*), četudi si on ne more predstavljati tega Bitja in četudi on ni sposoben formirati resnične ideje o Njem... On je zgolj še zelo oddaljen od Mene in zato tudi duhovno popolnoma nerazsvetljen... to pa je zaradi dejstva, da mu je njegov padec v brezno odvzel vso svetlobo. In če taka oseba prejme znanje v zvezi Mene, kot največjega in najpopolnejšega Duha večnosti, začne z nasprotovanjem proti Meni in Me želi zanikati, kakor je to že nekoč naredil, ko je zavrgel svetlobo Moje Ljubezni in tako postal duhovno nerazsvetljen. Toda on se mora v zemeljskem življenju poizkušati izogniti temi; on si mora želeti pridobiti razlago v zvezi njega samega in njegovega porekla. On mora biti voljan narediti to, kar je pravilno in tako dopustiti, da bo podučen s strani tistih, kateri so mu sposobni prinesiti svetlobo. Vendar pa bo popolnoma mračnemu duhu ravno tako primanjkovalo moči volje, pri čemer bo zavrgel vse razlage, ker on vedno čuti, da mu bo znanje v zvezi Boga in Stvarnika prineslo slabo vest, katera je obremenjena s krivdo, česar pa on ne želi sprejeti.

Poizkušati prepričati bližnje človeško bitje v obstoj mogočnega Boga, ima glede na to smisel samo takrat, če on glede tega sam želi nekaj vedeti, medtem ko oseba, ki želi nenehoma zanikati Boga, ostaja nepopravljiva, tako da vanj ne bi bilo potrebno vlagati nobenega truda (*Matej 7:6*), ker je njegova volja odločilen dejavnik glede tega, ali bo on sploh kdaj našel njegov izhod iz mraka. On mora ravno tako brez dokaza priti do dojetanja glede obstoja Boga in Stvarnika, kar pa se bo zgodilo, če si on prizadeva živeti življenje Ljubezni. V tem primeru pa on že vzpostavlja stik z Menoj, pri čemer se bo kasneje ravno tako pojavilo hrepenenje, da bi prišel do Resnice. Potem pa bo njegovo razmišljanje že vodeno; on bo miselno (*skozi misli*) pod vplivom svetlobnih bitij (*angelov*), katerim je zaupana njegova skrb; in njegov odpor bo začel popuščati... kjer pa pomaga tudi zavzemanje v molitvi s strani bližnjih človeških bitij, kar pa bo vedno imelo učinek na povečano moč volje. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 6976, 25. november 1957

SVOBODNA VOLJA IZKLJUČUJE DOKAZ VERE...

Nihče ne more biti prisiljen na to, da veruje, zaradi česar je za Božanska razodetja (*te Objave*) nemogoče, da bodo dana na način, da glede njih ne bi bilo moč dvomiti. Vendar pa so ona lahko prepoznana kot Božanska razodetja s strani nekoga, kateri ima resno voljo, da razume, kateri je popolnoma odprtega duha za razmišljanje in jih zato resno prouči. Če bi bil ljudem dan neizpodbiten dokaz, da jim govori Bog Osebno, bi

bile njihove misli s tem dokazom že določene... to pa bi izključilo svobodno odločitev volje, kar pa je namen in cilj življenja na Zemlji. Bog bi resnično lahko govoril ljudem na način, da oni ne bi mogli več dvomiti glede Njegovega obstoja. Toda v tem primeru bi bil namen zemeljskega življenja zgrešen, ker je deifikacija bitja (*postati Božji otrok*) delo svobodne volje, pri čemer mora tako svobodna volja ostati nedotakljiva, kar pa izključuje vsakršen popoln dokaz. Kljub temu pa je za vsako osebo mogoče, da si priskrbi njeno lastno notranje prepričanje. Čim je namreč njegova volja izbrala Boga na način, da želi zavestno pristopiti k Njemu, mu bo Bog Osebo dal dokaz o Njegovi Ljubezni, modrosti in vsemogočnosti... On se mu bo razodel na način, da ne bo mogel več dvomiti in bo zaradi tega doseženega znanja srečen. Milost Božjega razodevanja je podarjena vsaki osebi... Vendar pa ji vsaka oseba ne pripisuje vrednosti, zaradi česar tudi ne pride do dožemanja. Že samo stvarstvo je razodevanje Boga, katero pa bi človeškemu bitju že moralo služiti kot živi dokaz. Ono bi ga moralo prepričati glede večnega Ustvarjalnega Duha, Kateri se razodeva skozi stvarstvo (*Rimljanom 1:19, 20*). Vendar pa celo samo stvarstvo ne sme biti prisilni dokaz za vero... To pa je obenem tudi razlog, da človeško bitje lahko tudi na drugačen način poizkuša z dokazi podkrepiti nastanek stvarstva... kar pa bo on po vrlini njegove svobodne volje zagotovo naredil, če se zaradi njegove nasprotno volje in proti-Božanske narave loči od Boga. Ta oseba ne more verovati, ker si ona tega ne želi. Če pa bi se taki osebi dalo neizpodbiten dokaz, bi to samo prisililo njegovo voljo; in ker bi bila vera pridobljena na ta način, bi bila popolnoma brezkoristna...

V svetu bodo vedno obstajala različna mišljenja, se pravi med ljudmi te Zemlje, ker nimajo vsi enake volje, tako da tudi blagoslovov, kateri pritekajo k njim, ne vrednotijo na enak način. Čeprav pa ima vsak posameznik prej ali slej priložnost, da preživi čas v resnem razmišljanju o Sili, s katero je povezan skozi vpliv moči, ki vzdržuje življenje... On ima priložnost dela primerjave: med samim seboj in med stvarmi, katere je On ustvaril... in med samim seboj in Tistim, kateri ga je ustvaril. On lahko pride do zaključka, da »Boga«, kateri je vse ustvaril, ni mogoče zanikati in da njegov lasten obstoj daje dokaz o tem Bogu. Potem pa bo on lahko gradil na tem notranjem prepričanju, pri čemer bo smatral, da so Božanska razodetja mogoča, tako da bo potem tudi sposoben živeti v skladu s temi razodetji, kar pa bo vedno pripeljalo do njegovega vse bolj blestečega dožemanja in tako obenem tudi do neomajne (*trdne*) vere, celo brez dokazov. Da pa bi bil njegov napredek na Zemlji uspešen, potem človekova volja ne sme biti prizadeta, da se bo on tako deificiral in da bo to Zemljo lahko zapustil kot svobodno bitje, polno moči in svetlobe, pri čemer mora torej ta volja prejeti spodbudo, da bi bila (*pre*)usmerjena v pravilno smer... To pa se dogaja skozi blagoslove... skozi dogodke usode, skozi posebne vrste izkušenj na način, da je urejeno tako, da se srečajo ljudje, ki imajo drugačno smer razmišljanja... kakor včasih tudi z dostavo Božanskih razodetij. In če človeško bitje odkrito ne nasprotuje tem blagoslovom, imajo oni lahko pozitivne učinke, pri čemer tako za človeško bitje obstaja

možnost za spremembo volje: da on ne bo zavrgel vsega, kar se mu je prej zdelo kot neverjetno, da bo glede tega razmislil... če je dobre volje ... da so lahko njegove misli vodene pravilno in brez prisile. Človeško bitje mora samo doumeti to, da je on šibak in majhen ter da ni sposoben dognati vsega zgolj z njegovim razumom. Občutek njegove lastne šibkosti in pomanjkanje znanja ga lahko usmerita k Sili, kateri pa on ne more več zanikati tega, da je Ona iznad njega. Vendar pa vsak, kdor zase smatra, da je ima znanje, kdor precenjuje svoj razum, ne bo nikoli prišel do Resnice in modrosti. On se namreč ne odpira Sili, Katera bi ga želela prežeti, ker je on ločen od Nje. Človeško bitje se mora s svojo lastno svobodno voljo podrediti tej Sili, ker bo le tedaj dojel odnos, katerega ima s to Silo, pri čemer bo on tako vedel, kaj je, kaj je bil in kaj mora znova postati. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 6925, 21. september 1957

SPOSOBNOST ZA VEROVANJE PREDPOSTAVLJA TEŽNJO PO VEROVANJU...

Da bi bil človek sposoben verovati, mora imeti najprej težnjo po verovanju... Vi ne boste sposobni prepričati tistih ljudi, ki ne morejo zbrati volje, da bi dosegli Resnico; oni so zaradi njihove brezvoljnosti prepuščeni vplivom Božanskega tekmeča (*Satana*), kateremu oni vse bolj padajo kakor plen in kateri bo vedno vplival na njih na način, da se zaprejo za vsakršen duhovni vpliv s strani Boga. Duhovno znanje ne more biti dokazano, vanj je potrebno verovati... Vendar pa se od ljudi ne pričakuje, da verujejo na slepo. Resnica je človeškemu bitju sicer dostopna, vendar pa je njemu osebno prepuščeno, kaj bo on naredil z njo, ker Bog vsakemu človeškemu bitju podarja svobodo volje. Zaradi tega se človeško bitje sooča z bolj ali manj končno odločitvijo; čim mu je ponujena duhovna informacija (*znanje*)... jo on lahko sprejme ali pa zavrne... da pa bi sprejel to odločitev, mora postati dejavna njegova volja. Če jo človeško bitje brez nadaljnje raziskave zavrže, potem ne more reči: jaz ne morem verovati, ampak lahko namesto tega reče: jaz ne želim verovati... Če pa jo je on pripravljen razumeti, potem jo bo tudi preučil... In samo takrat bo on upravičen, da jo zavrže, če se z njo ne more strinjati; ali pa bo dosegel notranje prepričanje in bo zato »veroval«, čeprav pa za to ne more prejeti dokaza. Nekdo, ki je dobronameren (*blagohoten*), bo zagotovo pravilno voden v njegovem razmišljanju... celo če do sedaj ni želel priznati ničesar, kar bi bilo moč opisati kot duhovno znanje. Slepa vera je brezkoristna, tako da bo zgolj prepričljiva vera prinesla blagoslove. Vendar pa je prepričljivo vero moč doseči samo, če človeško bitje želi priti do dožemanja, če on hrepeni po razlagi glede stvari, katere mu ostajajo skrite, glede skrivnosti, katerih človeški razum ne more odkriti.

Vsaka posamezna oseba, katera ima le delno znanje, lahko sprejme in bo tudi sprejela to, da zanjo obstaja veliko odprtih problemov. Če se ti problemi tičejo posvetnih vprašanj, so le ti lahko razumno razrešeni, pri čemer je rezultate moč preučiti in jih obenem tudi spremeniti... Tako da se potem tudi lahko predloži dokaz, da je bilo razmišljanje človeškega bitja pravilno... Vendar pa ločeno od zemeljskega sveta obstaja tudi duhovni svet... In čeprav je zopet zgolj potrebno v to »verovati«, pa so vendarle ljudem iz tega duhovnega sveta poslani Objave, katere pa bi se že skorajda morale uvrstiti kot dokaz... pri čemer pa vedno obstaja odprta možnost za določene dvome, katere mora oseba sama premagati, kar pa zahteva njegovo voljo. On si je sposoben zagotoviti dokaz in tako priti do prepričljive vere, vendar pa si mora on to obenem tudi želeči narediti... Nekdo, ki temu ne pripisuje nikakršne vrednosti, ravno tako ne more ničesar doseči zase; in »vera« osebi ne more biti podarjena kot dar, ker se drugače ne bi moglo govoriti o svobodni odločitvi volje. Človeško bitje mora najprej imeti težnjo po verovanju in si z življenjem Ljubezni omogočiti, da se nauči razločevati. Njemu namreč ne bi bilo nikoli potrebno verovati v zmote; on je pooblaščen, da zavrzne vse, v kar ne more verovati, če on to najresneje misli in če pri tem ne zavrača vsake duhovne informacije, katera mu je dana. Sposobnost za verovanje predpostavlja težnjo po verovanju. Torej slepa vera ni nič, na kar bi bila oseba lahko ponosna... Slepa vera ni Bogu všeč; ona navsezadnje pričuje o ravnodušnosti glede Resnice in pravičnega dojemanja. Človeško bitje bi moralo izkoristiti njegovo inteligenco. Vendar pa ne zgolj inteligence, on bi moral ravno tako vprašati njegovo srce, kar pa pomeni zgolj to, da bi moral usmeriti pozornost na njegove občutke. On, v Katerega imajo ljudje problem verovati, se namreč objavlja skozi srce (*v srcu*)... in Kateri ravno tako nagrajuje voljo, če je ona dobra in če je pravilno usmerjena. AMEN

..... 5. ....

*Duhovno znanje in svetovno znanje... Nezažnost razumsko
doseženega znanja... Brezvrednost zemeljskega
znanja v onostranstvu...*

..... † .....
.....

Bertha Dudde, št. 2375, 19. junij 1942

»MODROST MODRIH BO UNIČENA...«

(Izaija 29:14; 1 Korinčanom 1:19)

Orožje svetovnega učenjaka je predložitev dokazov, pri čemer se bo on z uporabo tega orožja vedno sposoben braniti v svetu. To pomeni, da bo njegovo modrost nemogoče

zanikati, čim on lahko zagotovi dokaz o znanju, katerega je dosegel. V primerjavi s tem pa duhovno znanje ne more biti podkrepjeno z dokazom in tudi ne more biti znanstveno doseženo, kakor ravno tako ne more biti sistematično objavljeno ljudem; duhovno znanje namreč ni proizvod človekove razumske misli, ampak je proizvod srca polnega Ljubezni. Zato duhovno znanje nima ničesar skupnega s posvetno modrostjo in zato tudi ne more biti presojano s strani svetovnih učenjakov, ker je za njih duhovno znanje popolnoma tuje. Oni so popolnoma nesposobni za kakršnokoli kritiko, vse dokler niso bili sprejeti v krog ljudi, kateri so glede tega podučeni zaradi njihove (*pri*)srčne in iskrene dejavnosti v Ljubezni. Tako svetovni učenjak ne bo sposoben uporabiti njegove modrosti kot dokaz, da bi ovrigel duhovne Resnice. On bo namreč moral priznati pomanjkljivosti; moral bo priznati, da njihovo posvetno znanje ni dovolj, da bi prodrlo v duhovna področja. Torej bo duhovno znanje, ki je doseženo z dejavno Ljubeznijo, razveljavilo posvetno modrost, čim se ta modrost nanaša na področja, katera se nahajajo izven Zemeljskega sveta. Duhovno znanje bo doseglo drugačne rezultate od tistih, ki so doseženi s strani posvetnih učenjakov. Zaradi tega se bo duhovno podučena oseba temu izognila in bo mnenja, da je vsakršen dokaz nezanesljiv, pri čemer bo podobno mnenje imela tudi za človekovo razumsko moč, da ni vredna zaupanja. In tako ljudje, ki so prodrli v duhovno znanje, o nimajo visokega mišljenja o posvetnem znanju. Oni zanj smatrajo, da nima osnove, ker niti najmanj ne prinaša k temu, da bi ljudi vodil k dojetanju in ker se preko njega nikoli ne more priti do Božanske modrosti. Poleg tega pa se bo kljub predložitvi dokazov modrost posvetno modrih pokazala kot napačna. Namreč ljudje, ki niso nikoli usmerjali pozornosti na Božjega Duha in katerih misli niso bile nikoli naklonjene duhovnemu, bodo morali dojeti, da imajo ljudje, ki so brez posvetne izobrazbe, premoč glede na njihovo znanje, pri čemer bodo tako oni ravno tako morali priznati Resnico glede tega, kar nasprotuje njihovim raziskavam in poznejšim rezultatom...

Oni bodo morali dojeti to, da zgolj sama razumska dejavnost ni zagotovilo za pravo modrost... **»Jaz bom uničil modrost modrih in Jaz bom razvrednotil razumevanje pametnih...«** In to je v skladu z duhovnim stališčem posvetnega raziskovalca do Boga; nobena oseba namreč ne more biti brez duhovnega razsvetljenja uvedena v Resnico. Toda brez priznavanja in težnje k Bogu oseba ne more postati razsvetljena, ker slednje predstavlja dotok moči od Boga, kar pa se lahko izkusijo le tiste posode, katere so odprte za ta vpliv, ker drugače dotok moči ne more najti sprejemne posode. Vsi duhovni proizvodi (*rezultati*), za katere duhovna moč ni bila zaprosena od Boga, so brezkoristni; in oni bodo vedno znova nadomeščeni ali pa zavrženi, ker se razumska misel, ko pride do nekega rezultata, ne ustavi, ker ni nikoli povsem prepričana v njeno Resnico. Temu nasprotno pa duhovni rezultati, kateri so razviti v združenju z Božjim Duhom, vedno in za vekomaj ostajajo nespremenjeni; oni so namreč skladni z Resnico in so kot taki obenem tudi prepoznavni s strani ljudi, ki se iskreno trudijo, da bi dosegli Resnico. Čisto razumska oseba ostaja daleč stran od Resnice; on niti ne hrepeni po njej,

kakor je obenem tudi ne prepozna, ko mu je ponujena. Na ta način pa on ne bo postal moder, kakor tudi ne ljubitelj Resnice. Zaradi tega mu bo njegovo orožje, podajanje dokazov, odvzeto iz rok, ker se njegovi tekmeci borijo z orožjem, katerega on ne poseduje... To, kar je bilo oznanjeno skozi delovanje Duha, se bo vidno razdelo in pri tem zagotovilo dokaz, da Resnica obstaja zgolj tam, kjer obstaja hrepenenje po Božjem Duhu, in da je ta Resnica daleč iznad znanja posvetno modrih, da bi ljudje na ta način spoznali, da modrost ni odvisna od človekovega razuma, ampak zgolj od pravičnega stališča do Boga in od načina življenja, ki je v skladu s tem (*ki je v skladu z Božjo voljo*)... Edino takrat bo namreč prisotno hrepenenje po Bogu in Njegovem Duhu, pri čemer pa bo (*On oz. Božji Duh*) tudi lahko uresničil učinek. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 5754, 25. avgust 1953

STALIŠČE IZOBRAŽENCEV DO DUHOVNIH DAROV...

Vedno bodo obstajali ljudje, katere je težko pridobiti za Mene in Moje učenje; oni namreč preveč uporabljajo njihov razum (oz. *intelekt*), pri čemer le redko dovolijo govoriti njihovemu srcu, katero Me prepozna prej kot pa razum. Slednjega namreč uporablja Moj nasprotnik, da bi bil slišan, medtem ko je srce tisto, katero bo slišalo Mene. Jaz sem zagotovo lahko tudi razumsko prepoznan, toda samo takrat, ko Me je prepoznalo srce. Izobraženec (*intelektualec*) zgolj malo ve o darovih Duha (*1 Korinčanom 12:1-11*), o sposobnostih, katere lahko oseba razvije znotraj sebe, katere pa nimajo organskih temeljev. Pot izobraženca je drugačna od tiste duhovno razsvetljene osebe; in ker gresta oba po drugačnih poteh, se tako razlikujeta tudi njuna cilja... cilj enega je poln svetlobe, medtem ko je cilj drugega turoben in mračen... Ljudje, ki iščejo Resnico po razumski poti, si postavljajo svoje lastne omejitve; njihov razum je namreč omejen, medtem ko se duh lahko dvigne iznad vseh omejitev, ker ima pristop do vsakega področja (*1 Korinčanom 2:6-16*). In zaradi tega ne bo nobena oseba sposobna zase reči, da je podučena, če raziskuje povsem razumsko, ne da bi najprej prebudila duha... Toda dejstvo, da on ne bo priznal informacije (*znanja*), ki je prišla skozi delovanje Duha (*se pravi teh Objav od Zgoraj*), pričuje o nezadostnosti njegovega razumskega znanja... Vendar pa Jaz kljub temu prenašam njega in njegovo duhovno šibkost, ker je on lahko podučen zgolj takrat, ko dojame, da dokončno znanje zanj ostaja nedostopno... ko on dojame, kako malo lahko doseže z njegovim razumskim znanjem, katero pa ga navsezadnje ravno tako pušča nezadovoljnega in katerega ne more povečati nobena količina premišljanja... Znanje mu mora biti namreč dano... ne s strani ljudi, temveč s strani Boga... On Mi mora nameniti prošnjo (*Jakobova 1:5*), ker bo samo takrat rasel v znanju in svetlobi, pri čemer bo on zgolj takrat sprejel modrost in ne le posvetnega znanja, katero ne zadostuje. On se mora izprazniti, da bi bil lahko

izpolnjen... on mora pustiti posvetno znanje, da tako lahko sprejme duhovno modrost; da bi on lahko našel svetlobo, jo mora on iskati... in samo takrat bo Moje učenje dalo pričevanje o svojem poreklu; on bo zgolj takrat stremel k Mojemu Kraljestvu in samo takrat bo Moj Duh lahko deloval v njem in mu prenesel znanje, katerega sta sprejela srce in razum, ker ono izvira iz Mene. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 6931, 30. september 1957

POSVETNO ZNANJE NI »MODROST«...

Celo če se imate za modre, pa vi to niste niti najmanj, vse dokler Jaz ne morem dopustiti, da Moja svetloba zasije v vas in da vam razsvetli vašega duha. Namreč to, kar vi smatrate za znanje, vas še dolgo ne bo osrečilo, celo če se približa Resnici; to je namreč zgolj posvetno znanje... znanje, katero se nanaša na vse, kar vi smatrate, da je vredno vedeti za vaše zemeljsko življenje. Če bi jutri izgubili vaše fizično življenje, bi bilo za vas tudi to znanje izgubljeno, če ne bi mogli pokazati nobenega duhovnega napredka. In tisti izmed vas, ki ne stremijo k duhovnemu (*znanju*), ne posedujejo modrosti. Modrost je dojemanje večnega znanja, katero pa izhaja samo iz Mene in teče samo k tistemu, ki iskreno hrepeni po njem (*Jakobova 1:5*). Vi ljudje vsekakor vedno zgolj ocenjujete razumske rezultate, pri čemer zavračate priznati vrednost vseh duhovno doseženih zaključkov. Na ta način pa vi samo dokazujete to, da ste še naprej nerazsvetljeni in da se nahajate v obžalovanja vrednem stanju, ker je bil čas, katerega ste živeli na Zemlji, izkoriščen popolnoma brezkoristno. Vi drvite za napačnim bogastvom, če ste zadovoljni z znanjem, katerega ste dosegli do sedaj in katero daje odgovore zgolj na zemeljska vprašanja in rešuje probleme, kateri pa so gledano iz duhovnega stališča povsem brezkoristni. Vi ste zgrešili namen vašega zemeljskega življenja, kateri je sestavljen samo iz tega, da spremenite duhovno temo duše, da očistite nečistoče, katere preprečujejo, da bi prodrla svetloba. Vi celo ne poznate namena vašega zemeljskega življenja; vi ne veste ničesar o resnični nalogi, katera vam je dana, čeprav pa zase verjamete, da ste modri, če posedujete popolnoma posvetno-usmerjeno znanje... **če imate na razpolago oster razum in ta Božanski dar uporabljate zgolj za to, da bi raziskovali in globoko premišljevali s povsem zemeljskimi cilji na pameti...**

OSTROUMNOST JE OVIRA ZA PRAVILNO DOJEMANJE...

Če se ljudje izgubijo v neverovanju, to ni dober znak; oni bodo namreč potem ostali brez vsakršnega stika z njihovim Bogom in Stvarnikom. Oni bodo imeli povsem posvetno-usmerjen um, pri čemer bo vse, kar bodo naredili, zgolj služilo za ohranjanje telesa in za lagodnost, kar pa bo prenehalo obstajati, ko za to osebo nastopi poslednji čas. In tam, kjer je v življenju edini namen zemeljski svet, je življenje na Zemlji izguba časa; človeška duša zapušča njeno telo v enakem stanju, v kakršnem je bila na začetku njenega utelešenja, in ni naredila niti enega koraka naprej. Ljudje so v življenju zgrešili njihov namen ne glede na njihov visoko razvit razum... In ravno njihova ostroumnost je ta, katera jim preprečuje, da sprejmejo in priznajo duhovni svet. Če so oni povsem brez Ljubezni, potem bodo Boga in Stvarnika gladko zanikali, in na vse stvaritve bodo gledali, kot da je to zgolj stvar naravnega zakona, ne da bi pri tem vsaj malo časa preživeli v razmišljanju o dejstvu, da mora obstajati Zakonodajalec, Čigar volja kontrolira vse... V tem primeru je bil »višji stadij razvoja«, gledano čisto v človeškem smislu, že dosežen... Z njegovim razumom človeško bitje zase verjame, da je daleč napredoval in da ga skorajda ni mogoče več prekoiti, čeprav pa on ni on naredil niti najmanjšega napredka v njegovem psihološkem razvoju, in lahko je slabši od nekoga, kateri je daleč izpod njegovega nivoja (*intelligence*); slednji bo namreč sojen s strani Boga v skladu z njegovo Ljubeznijo, katera pa je ravno tako vzrok za to, da on veruje v Boga... ne glede na to, kako on To imenuje... Če pa ta oseba zaradi njene Ljubezni tudi dovoli delovanje Duha v njej, potem se bo približala pravilnemu načinu razmišljanja, pri čemer bo potem (*od*)rešena sedaj in za vekomaj. Tako obstaja nevarnost, da se bodo celo ljudje, katerim se sicer ne more oporekati, da na določen način ne verujejo v Boga, pridružili lažnim duhovnim gibanjem, katerih pristaši so zelo nepopustljivi (*trmasti*) in ne želijo sprejeti Jezusa Kristusa kot Odrješnika sveta, in kateri bodo zaradi tega... če preden umrejo ne prejmejo pravilne razlage, vstopili v področje onostranstva brez Njega... in celo tam čez ne bodo ničesar sprejeli, da bi Ga še našli. In takšnih je veliko... zaradi česar bo svetloba Resnice vedno znova zasijala, ker je Resnica edina, ki osvobaja (*Janez 8:31, 32*). Vendar pa Resnica ni posebno sprejeta s strani ljudi, kateri so nenavadno ostroumnosti razen maloštevilnih, kateri bodo potem pravilno razmišljali in se bodo počutili odvisne od Sile, katera kontrolira vse... Ti maloštevilni bodo to posvetno znanje vzeli z njimi čez in bodo tudi od tam lahko razsvetlili o posvetnem znanju tiste ljudi, kateri razmišljajo kakor oni, kateri prepoznajo in priznajo Boga... vendar pa bo le malo takšnih primerov...

Drugi bodo torej vstopili v kraljestvo onostranstva popolnoma brez znanja. Oni bodo pred vzhodom onostranega kraljestva stali povsem prazni, v pomanjkanju in oblegani z zelo globoko temo, katera pa se ne bo umaknila, vse dokler ne bodo oni s pomočjo svetlobnih bitij postopoma uresničili spremembo razmišljanja. Vendar pa ravno tako obstaja nevarnost, da bodo oni zdrsnili še bolj globoko v temo in da se bodo ponovno približevali ponovnemu pregnanstvu, kar pa je na koncu zemeljske periode lahko zelo mogoče, ker jim ne bo preostalo veliko časa, da bi spremenili njihovo razmišljanje. Zato njihov »napreden razvoj« ne bo imel nikakršne koristi za njih. Oni

bodo duhovno sicer veliko višje od človeškega bitja, katero zaradi njegove rase ni cenjeno, vendar pa je znotraj njegovega srca sposobno prižgati Ljubezem; kateri še vedno veruje v Boga ne glede na to, kako si Ga on predstavlja, vendar pa verjame in čuti, da je nastal iz te Sile... In ko oseba, kot je ta, prejme znanje o Božjem Odrešeniku Jezusu Kristusu, bo on ravno tako pripadal (*od*)rešenim; posebno namreč ljudje, kot so ti, to jemljejo veliko bolj resno in njihovo zemeljsko življenje živijo odgovorno... Izjava: »Prvi bo zadnji...« (*Luka 13:30*) namreč prav tako velja tudi za to. Zaradi tega velik blagoslov počiva na dejavnosti glasnikov, kateri skrbijo za te ljudi, ko jim prinašajo Božjo Besedo, kateri nenehoma vlagajo napor in nesebično promovirajo razdeljevanje učenja o odrešenju skozi Jezusa Kristusa. To je namreč najbolj pomembno znanje, katerega bi morali poznati ljudje. Vsak, ki verjame, da bo po zemeljski smrti prenehal živeti, je slabo izkoristil njegov oster razum. Obstaja namreč dovolj dokazov, da nič ne izgine, ampak da se vse samo spremeni, da nič ne preneha obstajati, ampak da vse samo spremeni svojo zunanjo obliko. In zaradi tega je tudi duša večna, vendar pa se ona po smrti vrne na pot, katera je skladna z njenim zemeljskim življenjem... Zaradi tega se ona vrača v stanje smrti, ker ji na Zemlji ni uspelo priti do življenja... to stanje pa je izjemno boleče. Vendar pa lahko vedno napreduje s pomočjo svetlobnih bitij, katera ne bodo nikoli zapustila nobene duše v njenih lastnih zamislih, če se ona ponovno ne strdi v njeni substanci, pri čemer se mora tako ponovno napotiti po poti skozi Zemljo. Bog je namreč pravičen, in zemeljsko življenje je dar milosti, katerega bi moralo človeško bitje izkoristiti. On lahko pride do življenja, katero ga bo za vekomaj naredilo blaženo srečnega... Vendar pa on te sreče ne more prejeti proti svoji volji, ker Bog spoštuje svobodno voljo ljudi. AMEN

Vi lahko dosežete neverjeten ugled na Zemlji; vi v primerjavi z vašimi bližnjimi človeškimi bitji lahko dejansko dosežete velike stvari. Vendar pa zase ne morete reči, da ste modri, ker po vrlini vašega razuma ne boste sposobni doumeti ničesar, kar se nahaja izven sfere človekovega bivanja... In na koncu vašega življenja boste morali priznati, da ne veste ničesar, če se zavedate, da se približujete vašemu koncu, če se približate prehodu skozi vrata v večnost in razmišljate o dosežkih vašega zemeljskega napredka... In potem boste izgubili vašo samozavest; potem se celo lahko začnete zavedati nepomembnosti vaših naporov, in vi bi bili hvaležni, če bi lahko prejeli majhen žarek svetlobe, kateri se nanaša na resničen življenjski namen človeškega bitja. Če je vam... ki zase mislite, da ste modri... v času zemeljskega življenja ponujena svetloba, jo vi zaradi domišljavosti s prezirom zavračate. Namreč vi, vse dokler ste pod vplivom lažne svetlobe (*neresnice, laži*), ne morete (*ob*)čutiti nežnega sijaja, kateri bi vstopil v vaše srce, medtem ko lažna svetloba... vaše razumsko znanje... ne more širiti notranje jasnine. Vi ne bi nikoli smeli zavrniti svetlobe (*misli se na Objave*), če vas ona nenavadno osvetljuje (*...objave, katere so prejete po »nenavadni poti, skozi delovanje Božjega Duha v človeku*). Vi si take svetlobe ne bi smeli razlagati razumsko, ampak bi morali zapreti vaše oči, katere so že oslABLJENE s strani lažne svetlobe, in dopustiti, da v vašem srcu zasije resnična svetloba. To pomeni, da bi morali vi vsaj enkrat odložiti vaše posvetno znanje in ko slišite Besede modrosti, enostavno poslušati v tišini... Vi bi si morali vzeti čas za to, da dopustite vašim mislim, da zaidejo v za vas neznano področje in

hrepeneti, da prejmete čim več informacij o njem... In vsaka takšna misel bo postala blagoslov za vas... Potem boste namreč prejeli znanje, katerega boste prepoznali kot »modrost od Boga«, katero pa vam bo resnično prineslo večji uspeh od posvetnega znanja, h kateremu stremite... toda katero bo izginilo, kakor bo izginilo tudi vaše telo, čeprav pa (*misli se na posvetno znanje*) duši ni zagotovilo niti najmanjšega napredka... katero jo je pustilo v enaki temi, v kateri je bila, ko je kot človeško bitje prišla na Zemljo. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 5331, 7. marec 1952

POSVETNO ZNANJE V ONOSTRANSTVU?...

Celotno posvetno doseženo znanje ne bo imelo nobene koristi za vas, ker bo le to za vas oprijemljivo samo, dokler živite na Zemlji. Ko vstopite v kraljestvo onostranstva, bo ono popolnoma zbledelo, če niste duhovno dosegli stopnje zrelosti, katera vam omogoča, da ste primerni za Kraljestvo svetlobe, kjer pa se popolnoma jasno zavedate vsega, pri čemer boste tako, kadar bo to nujno, lahko ravno tako uporabili to posvetno znanje, katerega ste zadržali. Vendar pa je neverujoča duša, katera zapušča Zemljo, v obžalovanja vrednem položaju: kolikor več je namreč posedovala posvetnega znanja, toliko bolj se bo potem zavedala njenega revnega stanja, v katerem ji primanjkuje celotnega znanja; stanja, v katerem se spomni zelo malo ali ničesar, pri čemer je nesposobna, da bi to lahko na kakršenkoli način pokazala. Takim dušam pogosto primanjkuje spomina na njihove življenjske pogoje na Zemlji, in ponovno pridobivajo njihov spomin zgolj tako, če vložijo njihov napor, da se povzpnejo, da pridejo do svetlobe (*spoznanja*). Potem bo takšna duša tudi izjemno hvaležna za vsako razlago, pri čemer bo spoznala svoje stanje, kaj je na Zemlji zamudila in pa obenem tudi njeno krivdo. Vi ste ponovno prejeli znanje o dejstvu, da na Zemlji ustvarjate vašo lastno usodo za večnost... da bi se na Zemlji morali paziti oz. se izogibati težnji k zemeljskemu bogastvu, slavi, častem in pretiranemu posvetnemu znanju... Posvetno znanje vas ne bo zaščitilo pred duhovno temo; prej bo temu nasprotno, tako da vam posvetno znanje lahko v veliki meri doprinese k zatemnitvi vašega duha. In to bi morali vi vedno vzeti kot opozorilo; v duhovnem področju bo namreč težko zbrala znanje tista duša, katera prej ni bila dovzetna za to, kar ji je želelo ponuditi duhovno Kraljestvo, ker je sebe onesposobila za prejemanje tega duhovnega znanja. Vendar pa duša, katera poseduje duhovno in posvetno svetlobo (*znanje*), to lahko izjemno učinkovito izkoristi (*uporabi*) v duhovnem Kraljestvu... Ona bo namreč ravno tako z nasvetom lahko pomagala ljudem v njihovih zemeljskih težavah in tako izkoristila njeno posvetno znanje, kjer je to potrebno. Sile, katere so spodaj (*hudobne sile*), pogosto vplivajo na duše v temi, da bi se izrazile in da z njihovim zavajajočim znanjem izstopijo naprej. Vendar pa v tem

primeru to ni duša sama, ampak so to sile teme, katere se izražajo skozi dušo in katere poizkušajo premišljeno razširiti zmoto med ljudmi, da bi tako v korist mračne sile zmedle njihovo razmišljanje. In tukaj tiči razlog, zakaj so veze iz Zemlje v duhovno področje škodljive, če niso prisotni duhovni pogoji, da bi tako ljudje, ki stremijo k duhovnemu, zavestno navezali stik s svetom svetlobe, če želijo biti podučeni, in da tako z molitvijo za zaščito pred zmoto in hudobnimi bitji preprečijo vsakršno priložnost mračnim silam, da bi se izrazile... Samó bitja, katera so sama razsvetljena, bodo sposobna razdeljevati svetlobo; in ta bitja je potrebno zavestno klicati... in ona bodo z veseljem delila njihovo znanje in ga dala tistim ljudem, kateri želijo prejeti duhovno bogastvo, ker je edino to koristno in večno. To pa je namreč tudi vse, kar lahko duša z njo vzame v duhovno Kraljestvo. AMEN

6

Kako pri ateistu doseči zmanjšanje odpora in spremembo razmišljanja?-

1:

*Človeška molitev zavzemanja... Kakšna je njena moč
in kako deluje?!...*

†

Bertha Dudde, št. 1862, 24. marec 1941

**OČETOVE BESEDE... ISKRENA MOLITEV
IN ZAVZEMANJE ZA BLIŽNJEGA...**

Jaz bom uslišal molitev vsakemu, ki se Mi preda s popolnim zaupanjem... Življenje brez borbe ne doseže zrelosti za dušo; človeško bitje se mora boriti, in tej borbi se lahko izogne samo, če svoje življenje prostovoljno preda v Moje roke, če sebe izroči Meni in se zvesto naslanja na Mojo pomoč. Potem pa je on takšen, kot Jaz želim, da so Moji človeški otroci... on Me prizna kot Njegovega Očeta, Čigar vsemogočna moč in Ljubezen sta tako veliki, da On svojim otrokom ne bo dovolil, da ostanejo v težavi. In on nikoli ne hodi sam, ampak Me vedno kliče k sebi... on ni v stiski in v dvomih, ampak je poln zaupanja; on ni prestrašen, ampak ima vero... Jaz pa njegove vere ne razočaram... Vsak, ki veruje v Mene na ta način, ne bo molil zaman; Jaz mu bom pomagal in bom uresničil njegova pričakovanja. Na ta način pa bo njegova vera postajala vse bolj globoka in neomajna... on se bo počutil umirjeno, ker se ne bo ničesar več bal. On zase ve, da ni nikoli sam ali pozabljen... Molitvena moč bo zaznavna za tistega, komur je namenjena ta molitev... Ona bo pripeljala do duhovne jasnine in

do moči vere. Ljudje bodo (ob)čutili, da prejemajo moč in da (pre)usmerjajo njihovo duhovno vizijo navzgor... Jaz Osebo bom poslal blisk dojetanja v srca tistih, za katere Moji otroci zvesto molijo. Vse, za karkoli oni prosijo, jim bo podarjeno. Moja Ljubezen pazi na tiste, ki so slabotni in potrebujejo pomoč, da oni ne bi padli ali se izgubili. Tisti, ki molijo za njihove najbližje na Zemlji in molijo zaradi odrešenja njihovih duš, na njih prenašajo moč molitve, da oni lahko prejmejo milost, ker je zavzemanje neko delo usmiljene Ljubezni do bližnjega, tako da je zavzemanje najučinkovitejše sredstvo za njihovo pomoč... Potem pa se bo Moj Duh želel združiti z njimi in jih voditi do dojetanja... To, kar človek ne more doseči s svojo lastno močjo, je lahko doseženo po poti iskrene molitve, katera Mi je namenjena namesto njega. In Jaz bom s posebno pozornostjo poskrbel za te duše. Jaz jih ne bom pustil v neznanju; Jaz jih bom zasenčil z Mojo milostjo, z Mojim Duhom, ker me Ljubezen človeškega otroka ne bo zaman rotala za Mojo pomoč. In zato ostanite brezskrbni, ker se mora vsak napotiti po tisti poti, katero mora prehoditi, da bi dosegel popolnost... in karkoli se mu zgodi na tej poti, je dobro za višji razvoj njegove duše. In če zvesto postavite svoje zaupanje v Mene, vas bom Jaz vodil skozi vse težave do vašega večnega doma. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 1468, 12. junij 1940

SUŽENJSTVO DUŠE ... **ZAVZEMANJE V LJUBEZNI POMAGA PRI OSVOBAJANJU...**

S človeško dušo se ravna neodgovorno, če se jo drži v »suženjstvu«, to pomeni, če se jo ovira v njeni evoluciji. To pa je primer, če se človekova volja posveča in usmerja izključno k zemeljskim stvarim, se pravi, ko je ta volja s strani nasprotnika (*Satana*) oslABLJENA, da se tako duša ni več sposobna svobodno ter neodvisno izražati. Ta nesvoboda volje pa je zopet njena lastna zasluga; ona je posledica njene lastne prevzetnosti, katera človeku preprečuje, da bi se v molitvi obrnil na Boga za moč. Na kratko rečeno, to je posledica zemeljskega življenja brez molitve. Namreč človek, ko je dobil priložnost za zemeljsko nalogo, je pri tem dobil svobodno voljo, katera ga lahko spodbudi tako na dobro, kot tudi na slabo. Lahko pa uporablja tudi molitev; nenehno ima na razpolago, da sebi izmoli pomoč. In če izkorišča takšno molitev, bo moč za odpor večja, ker je volja dejansko svobodna in ni omejena z nasprotnikovo silo.

Človek, ki ne moli, bo vse manj sposoben, da si poveča moč za odpor. On se torej prepušča sili, katera ga želi uničiti. Posledica tega pa je ta, da se njegova duša nahaja v nekem popolnoma nesvobodnem stanju, da je močno vezana na Zemljo, pri čemer nenehoma dela in hoče to, kar ji ta zla sila ukazuje, da dela. Ona se nahaja v suženjstvu,

iz katerega se je težko osvoboditi. Če pa še pri tem ne uporablja molitve, ker je o milosti molitve izgubila znanje (*glej knjižico št.64, »Nauči nas moliti ...«*), je ona popolnoma prepuščena vplivu zla, ker svoje volje ne more več uporabljati na pravi način. In k neki takšni napačno usmerjeni volji se lahko pristopi samo še po poti Ljubezni: če neka stvaritev, ki ljubi, pride na pomoč neki takšni duši v »ujetništvu« na Zemlji ali pa v onostranstvu in namesto nje pošlje molitev k Bogu, da tako popustijo okovi te duše. Ona bo nenadoma v sebi začutila silo odpora in se bo voljno prepustila dobrim silam, kar pa lahko povzroči spremembo razmišljanja in volje, katera se potem kaže v spremembi načina življenja.

Duše, ki se ne morejo več vrniti k Bogu (*v smislu, »katere ne najdejo poti nazaj do Njega«*), morajo skozi zavzemanje v Ljubezni prejeti moč volje, da tako ne bi bile brezupno izgubljene, ker ne morejo biti na silo usmerjene k drugačnemu razmišljanju in težnjam. Takšno zavzemanje pa je orožje, katero učinkovito odbija nasprotnika (*Satana*). To namreč nevtralizira njegovo gotovo oblast nad dušo. Duša čuti popuščanje njenih okovov, pri čemer potem v njej zaživi volja, da se popolnoma umakne od te sile.

Ona se vsekakor počuti slabotno, pri čemer tako hrepeni po pomoči, katera ji je potem tudi lahko dana, ker je hrepenenje po pomoči neke vrste nezavestna molitev, katera je ravno tako uslišana na način, ko svetlobna bitja, ki želijo pomagati, tedaj upravljajo njene misli na način, da potem duša zavestno uporablja molitev, pri čemer tako povečuje moč za odpor, kar pomeni, da se lahko osvobodi stanja suženjstva. Na ta način pa Ljubezen do bližnjega lahko »ogromno« doprinese k odrešenju izgubljene duše, če vzame v poštev popolnoma oslABLJENO voljo, pri čemer tako aktivira svojo voljo, da pomaga tej duši. Moč molitve je za človekovo dušo ogromna in je EDINO sredstvo za njeno osvoboditev izpod nasprotnikove oblasti. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 2172, 2. december 1941

ZAVZEMANJE ZA LJUDI KI SO ODDALJENI OD BOGA...

Ljudje, ki zase mislijo, da so preveč močni, da bi (*po*)klicali na pomoč Boga, so od Boga najbolj oddaljeni... Oni niso sposobni verovati v ustrezljivo in vsemogočno Silo, kakor tudi ne, da gledajo na molitev kot na most, kateri vodi do nebeškega Božanstva... kateri glede na to sploh ne bodo vzpostavili povezanosti, pri čemer so tako popolnoma prepuščeni samemu sebi, če se soočajo s težavami, katerih pa z zemeljsko pomočjo ni moč odpraviti. Če namreč človek v svoji težavi ne more najti poti do Boga, on s tem kaže, da še naprej ostaja v očitnem nasprotovanju do Boga, da mu zemeljsko življenje

še ni prineslo višjega razvoja in da je on glede na to še naprej v zelo revnem stanju, ko mora zapustiti svoje zemeljsko življenje. On se še ni zavestno potrudil, da bi dosegel višjo stopnjo; in ker on v molitvi ne prosi za to, mu obenem tudi primanjkuje moči, da bi to storil. Vendar pa bi celo ti ljudje morali (*ob*)čutiti blagoslov molitve, ker bodo lahko opazili občutno mehčanje svoje narave (*svojega značaja*), čim njihov bližnji moli namesto njih. Zavzemanje (*posredovanje*) lahko doseže zelo veliko, tako da bi bila večina človeštva do sedaj (*od*)rešena, če bi se človek namesto drugega obrnil na Boga za Ljubezen in milost. Potem pa ne bi bilo več tako zelo veliko zavestnega zavračanja, ker Bog usliši vsako molitev, katera odkriva nesebično Ljubezen do bližnjega, če je to, za kar prosi, dar dojemanja za bližnjega. Neskončna Božja Ljubezen je takoj pripravljena izpolniti takšno molitev, ker le ta pričuje o Ljubezni do druge osebe. Oddaljenost od Boga je lahko zmanjšana zgolj skozi Ljubezen. In če sámo bitje ni sposobno, se mu na Zemlji še vedno lahko pomaga tako, da se mu skozi zavzemanje pokaže pravilna pot.

In kolikor bolj je človek oddaljen od večnega Boga, toliko bolj nemogoča se mu zdi ideja glede pomoči, zaradi česar se on sploh ne bo obrnil na Boga v molitvi. Ker pa se sprememba razmišljanja lahko doseže zgolj z iskreno molitvijo, človek ne bi smel zamuditi nobene priložnosti, da iskreno moli za svojega bližnjega, ki je še vedno šibak v veri. Sila molitve je ogromna, in človek lahko doseže vse z gorečo molitvijo, katera pa še posebno vpliva na duhovna stanja, kar pomeni, da človek ne bo več vztrajal pri svojem odporu glede vseh duhovnih stvari. Postal bo dovzeten in bo razmišljal o tem, kar je prej odločno zavračal, pri čemer bo potem prišel do drugačnega rezultata kakor prej. Človek, ki namesto svojega bližnjega moli za duhovno razsvetljenje, ima izreden vpliv na slednjega, kateri pa to kaže v dejstvu, da je on pripravljen poslušati to, kar mu je sporočeno, celo če je prej nasprotoval, da bi o tem razmišljal, in če se tega kasneje spomni, da bo on to rad in z veseljem sprejel. In na ta način bo zmanjšana oddaljenost od Boga; iskrena molitev namreč pripelje do ogromne moči, pri čemer tako začenja postajati učinkovita za njegovega bližnjega, čim se zanj nameni to molitev. Zaradi tega ljudje, ki so oddaljeni od Boga, niso brezupno izgubljeni. Čim se namreč lahko najde nekdo, ki prepozna to težavo in bi jih želel osvoboditi od nje, ima on na razpolago učinkovita sredstva... intimno zavzemanje pri Bogu, katerega prej nepopravljiva oseba (*ob*)čuti kot zelo koristno, tako da te Ljubezni ne more zanemariti (*ignorirati*). In on bo voden na pravo pot, pri čemer bo obenem tudi prišel do dojemanja (*svtlobe*), četudi čez zelo dolgo časa, vendar pa on ni brezupno prepuščen sovražniku na milost. Namesto tega bodo bitja, ki se trudijo za dobro, ostala zmagovalci, pri čemer bodo pomagala osvoboditi človeka iz stanja, v katerem se nahaja zelo oddaljen od Boga. AMEN

***

POSREDNIKI... ZAVZEMANJE...

Prepustite Meni skrb za duše ljudi. Vendar pa Mi pomagajte tam, kjer vas potrebujem, da bi Mi služili kot posredniki. Veliko je še dela, katerega je potrebno opraviti, ker je dostop do človeških src najpogosteje zaprt; in ker Jaz ne uporabljam sile, moram čakati, dokler se Mi ne odprejo vrata src... Ker pa se to s strani samih ljudi le redko dogaja, Mi je dobrodošel vsak pomagač, ki namesto Mene govori in išče vhod.

Kako pogosto Mi mora biti pot šele pripravljena, ker Jaz proti človekovi volji ne zavzemam področja, katero Mi nasprotuje... In zelo redko najdem ljudi, ki delajo za Mene, ki Mi pripravljajo pot, ki oznanjajo Moj prihod in na svoje bližnje vplivajo tako, da se Mi oni ne upirajo več in da odprejo vrata, ko Jaz Osebno pridem, da bi jim prinesel mir... Jaz vem, kje sem potreben, kakor ravno tako vem, kje naletim na odpor... Ravno tako vem, kje je potrebna vaša pomoč, kje je potrebno zlomiti odpor, ko skozi vas govorim ljudem... Vedno morate delati samo to, k čemur vas spodbudim znotraj (*v srcu*), pri čemer pa Meni lahko brezskrbno prepustite izbor sredstev... ker Jaz vem, kolikšna je težava in stiska Mojih otrok na Zemlji...

Vendar pa vas Jaz zelo pogosto potrebujem, ker ljudje veliko raje poslušajo besedo bližnjega kot pa Mojo Besedo, ker ne želijo verovati, da jim Jaz Osebno želim in jim tudi lahko govorim... In tako sorazmerno njihovi volji Jaz izbiram ustrezna sredstva, katera so lahko učinkovita, toda katera ne prisiljujejo ljudi. In če skrbite za duševno korist (*rešitev*) človekove duše, potem ga priporočite Moji Ljubezni in milosti. In verjemite Mi, da bom Jaz pomagal, če je to mogoče ob spoštovanju njegove volje.

Pogosto pa je odpor še vedno tako velik, da se Moja vsemogočna moč umakne. Vendar pa se Moja Ljubezen razodeva na poseben način, pri čemer poizkuša delovati na človeka, da bi ta odpor postal vse manjši. In tako moram uporabljati različna vzgojna sredstva, vas pa bom vedno postavil tam, kjer je za to primerno, pri čemer pa se vi lahko brezskrbno zanesete na Mene... če se z zavzemanjem spomnite tistih, ki stojijo izven (*kateri so izven Božjega Reda*), tistih, ki Me še niso spoznali na pravi način. Prinašajte jim moč, pri čemer bo tako njihov odpor manjši po poti zavzemanja v Ljubezni. Vi lahko veliko dosežete, vendar pa tam, kjer vam delo očitno ne gre od rok, kjer pri vašem vinogradniškem delu ne vidite uspeha, pustite (*delo*) in pokličite Mene Osebno, da prevzamem to delo, za katerega vi verjamete, da ga ne morete opraviti... Nobeno zavzemanje ni zaman, in vedno obstaja pot, kadar je vključena Ljubezen... Tam, kjer se zasliši klic k Ljubezni, se vrata kar sama od sebe odpirajo... pri čemer takrat lahko Jaz vstopim in prinesem svetlobo človeku, kateri še vedno prebiva v temi...

naj bo to na Zemlji ali pa v onostranstvu... Prej ali slej najdem dostop do src in prej ali slej vsaka duša popusti. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 6351, 10. september 1955

MOČ ZAVZEMANJA ZA NEODREŠENE...

Vi se ne zavedate, kolikšno moč ima zavzemanje v Ljubezni... Vi bi tukaj lahko neskončno veliko prispevali, da bi tako dušam v onostranstvu področje svetlobe postalo dostopno, kakor tudi lahko pomagata ljudem na Zemlji, da preusmerijo voljo; to je namreč pomeni dostavo moči, katera pa ima vedno dober učinek. Vsi lahko pomagata ljudem, ki so na nižji stopnji razvoja, če jih le iskreno vključite v svojo molitev, če jim vaša Ljubezen želi pomagati in če se vi obrnete na Mene v molitvi, ki je namenjena njihovemu odrešenju...

Med vami ljudmi mora biti samo malo več Ljubezni, katera se nanaša na vaše bližnje, tako da bi se med ljudmi dejansko zabeležila višja stopnja zrelosti... Običajno pa se tisti ljudje, ki imajo več svetlobe (*večje spoznanje*), obračajo stran od tistih, ki s svojim obnašanjem dokazujejo svojo pripadnost sovražniku (*Satanu*). Njim je namreč zlo odvratno, vendar pa ne razmišljajo o tem, da bi morali pomagati bližnjemu, da bi se osvobodil zla...

Globoka Ljubezen zajema tudi tiste, ki niso blaženi, in takšno Ljubezen bi morali prižgati v sebi. Morate vedeti, da je sila Mojega nasprotnika še zelo velika in da je on gospodar ter nadzornik teh ljudi... Morate vedeti, da njihova moč ni dovolj velika in da so mu zaradi tega tudi podlegli, ker je njihova volja napačno usmerjena... Vendar pa se morate zavedati tudi tega, da so vsi ljudje Moje stvaritve, okoli katerih se nenehno trudim, da bi se vrnili, tako da se Jaz veselim vsaki posamezni stvaritvi, katera je našla pot nazaj k Meni... Zaradi tega Meni Samemu veliko pomagata, ko se jih spomnite v molitvi... ko na tiste, ki so še vedno oddaljeni od Mene, gledate kot na vaše brate, kateri še vedno propadajo v največji temi...

Morate si poizkušati predstavljati njihove duše kot stvaritve, katere potrebujejo usmiljenje, nebojlene stvaritve, ki so hvaležne za vsako pomoč, za vsak dar moči. V svoji temi se ne zavedajo tega, da si za pridobitev te moči lahko sami pomagajo, ko pošljejo klic (*vpitje*) k Božjemu Odrešeniku Jezusu Kristusu... Vendar pa jim to znanje ne more biti vsiljeno, in če jim ga želite ponuditi, ga oni zavračajo... vendar pa bodo (*ob*)čutili pritok moči, katerega prejemajo kot učinek vašega zavzemanja v Ljubezni... Molitev, katero za druge pošiljate k Meni, Jaz vrednotim tako, kot da jo namenijo oni

sami... Tedaj namreč lahko delujem v okviru Mojega večnega reda... Tedaj lahko duši nekaj dam, četudi ona ni prosila za to. Vendar pa tudi poleg tega duši še vedno ostaja svobodna volja, da bi pravilno izkoristi moč, katera ji tedaj priteka... Zavzemanje v Ljubezni pa ravno tako povzroči spremembo volje tistega, kateremu je namenjena, ker je to duhovna prošnja, katera doseže Moja ušesa, in taka molitev bo vedno uslišana. Zaradi tega vam pod nujno polagam na srce vse vaše najbližje tako na Zemlji, kakor tudi v onostranstvu, da bi jim pomagali v duhovni težavi...

Spomnite se vseh tistih, za katere veste, da še niso našli prave poti k Meni; sprejmite v molitev vse tiste, ki so še vedno v rokah Mojega nasprotnika (*Satana*)... Odvlecite jih od njega po poti zavzemanja v Ljubezni; tedaj Mi namreč vaša Ljubezen daje pravico, da jim dostavim moč, za kar pa drugače nimam te pravice, ker Mojemu nasprotniku, kateremu so duše prostovoljno dale to pravico, ne odvzemam njegove pravice... Moj dar moči pa bo vedno zgolj doprinesel k temu, da se pre-usmeri voljo, pri čemer tako vaše zavzemanje v Ljubezni tem dušam daje to moč.

Zavzemanje v Ljubezni bi na Zemlji resnično lahko doprineslo k velikim spremembam. Vendar pa se vi ljudje premalo spomnite tistih, kateri so v duhovni težavi in kateri pomoč v Ljubezni prejemajo samo od vas ljudi, da jim tako pomagata, dokler tudi sami ne pokličejo na pomoč Pomagača in Odrešenika... kar pa se Moj nasprotnik trudi preprečiti, kar pa mu tudi lahko uspe, ker so mu ljudje podložni. Torej z molitvijo v Ljubezni za te duše (*po*)kličete na pomoč Mene Osebno, in zaradi vaše Ljubezni sem tudi pripravljen pomagati... Zato vi kar uporabljajte moč zavzemanja in bodite prepričani, da tako dušam, kakor tudi Meni izkazujete ogromno Ljubezen, katero pa bom tudi nagradil... Jaz namreč ne želim obsojati, ampak želim reševati; zato se morate na ta način spomniti nesrečnih duš, z Ljubeznijo in ne s sovraštvom ter prezirom, ker so vse te (*duše*) zgolj žrtve tistega, kateri je Moj nasprotnik (*Satan*).
AMEN

***

Bertha Dudde, št. 6577, 19. junij 1956

ZAVZEMANJE V LJUBEZNI ZA LJUDI TEGA SVETA...

Moja Beseda gre pogosto mimo neopažena; ona se namreč le tiho dotakne človekovega srca, ker ne zveni glasno in slišno kakor vse, kar prihaja od sveta, toda katero ljudje najpogosteje preslišijo. Vendar pa jo bo tisti, ki se odpre, slišal... Odpreti se pa je človekova svobodna volja. In zaradi tega je vsak osebno odgovoren za to, ali je Moja Beseda našla vhod v njegovo srce, ker se ona človeku, če jo presliši, vedno znova javlja. Moja Ljubezen in Moje usmiljenje, da bi se rešilo izgubljeno dušo, namreč ne

mirujeta, vse dokler ona živi na Zemlji, pri čemer pa bosta težava in bolezen pogosto podpirali Moja prizadevanja, čeprav pa Jaz ne bom nikoli deloval prisilno na človeka, ker bi bilo to napačno.

Najbolj učinkovito sredstvo pa je zavzemanje v Ljubezni za takšne ljudi, kateri so še preveč vezani na svet in zato v sebi ne morejo zaznati nežnega zvoka Mojega govora. Miselno jim bom namreč Jaz vedno govoril, vendar pa ne bom preprečil tega, če bodo takšne misli, ker so nasprotno lastnim težnjam, nejevoljno zavrjene. Odgovornost za svoje stališče nosi človek sam; on bo vsekakor vedno občutil zavzemanje v Ljubezni kot občasno odprtost za duhovne stvarnosti, katere pa nekoč lahko ravno tako pripeljejo do spremembe smeri volje, da tako potem, ko sliši Mojo Besedo, odpre uho srca.

Svet ima veliko moč in si lahko popolnoma pridobi oblast nad človekom. Vendar pa je zavzemanje v Ljubezni ravno tako močna sila, katera pogosto »ločuje« od sveta duše, katere so mu že padle pod oblast, ker je Moja sila vedno na delu povsod, kjerkoli je Ljubezen... In tista duša, ki je čvrsto ujeta v svetu, naenkrat lahko spozna njegovo brezvrednost, njegovo neumnost, pri čemer lahko začne hrepeneti po tem, kar ji daje več zadovoljstva, ko se zanjo v Ljubezni zavzame neka oseba, kar pa potem za to dušo predstavlja dotok moči. In resnično povem vam, da vaša Ljubezen doseže več, kot pa Moj nasprotnik lahko doseže s svojo silo, ker temu orožju ni dorasel. In tam, kjer se bori Ljubezen, bo on osvobodil dušo; tam mu namreč Jaz Osebnost odvzemam duše, česar pa Mi on ne more preprečiti.

Ko bi bilo med vami ljudmi več Ljubezni, bi bila tudi duhovna težava manjša, ker bi vi lahko pomagali, da se vrnejo v življenje vsi tisti, katere vključite v vašo molitev Ljubezni... Nobena misel Ljubezni ni neučinkovita, četudi Jaz spoštujem svobodno voljo vsakega človeka... In on se bo spremenil skozi vaše zavzemanje samo tako, če vas Ljubezen spodbudi na to. Za vas mora biti nadvse tolažilna misel to, ko veste, da ni izgubljena nobena oseba, za katero se zavzimate v Ljubezni... Vaše zavzemanje ponovno rešuje iz prepada tiste, ki so se pogreznilo vanj. Vaša Ljubezen lahko zlomi najtrši odpor; ona lahko omehča otrdelo srce; ona lahko postane odrešenik za dušo, ker Ljubezen doseže vse.

In vi ljudje Mi tako lahko nenehoma pomagata vračati tisto, kar je izgubljeno: tam, kjer mora Moja Ljubezen zaradi svobodne volje »mirovati« in ker se ni mogoče izogniti zakonu Mojega večnega reda, ker bi drugače Jaz dejansko vse, kar je (*od*)padlo, (*od*)rešil njihovega trpljenja. To trpljenje pa je še posebno veliko ravno zaradi tega, ker je le malo ljudi, ki bi svojo Ljubezen poklanjali zgolj tistim, kateri so v nevarnosti, da bodo izgubljeni. Zato Ljudem govorim skozi Mojo Besedo, pri čemer jih opominjam na Ljubezen, da bi v svoje misli in molitve Ljubezni vključili vse tiste ljudi, kateri potrebujejo takšno pomoč, da bi se celo njim odprla srca, ko jim zazveni Moja Beseda.

Svet predstavlja veliko nevarnost, katera pa je lahko odstranjena po poti sile Ljubezni... To si morate vsi vzeti k srcu in vedeti, da vi lahko ravno tako veliko prispevate s tem, ko svetu, se pravi Mojemu nasprotniku odvzimate žrtve; vi namreč uporabljate orožje, kateremu on podlega... ko v Ljubezni sprejemate tiste, ki so padli pod svet. In lahko jih rešujete; da pa bi se v vas razplamtela Ljubezen, se spomnite nepopisnega trpljenja, v katerem se nahaja duša takšne osebe... katera je tako šibka, da se ne more več upreti. Zaradi tega, da bi se osvobodila izpod neusmiljene oblasti, ona najprej potrebuje dotok moči... Pomagajte ji in ji po poti zavzemanja v Ljubezni poklanjajte moč, pri čemer pa vam bo ona večno hvaležna za to. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 6582, 28. junij 1956

ZAVZEMANJE ZA BLIŽNJA ČLOVEŠKA BITJA...

Življenje v temi duha je na tem svetu usoda vseh tistih, ki so še naprej v lasti Božjega nasprotnika (*Satana*), ki še niso našli odrešenja skozi Jezusa Kristusa... kateri zaradi tega potujejo po njihovi zemeljski poti v neznanju in šibkosti, duhovno slepi in brez moči, da bi se lahko ločili od samega nasprotnika. Duše teh ljudi so obdane z zelo gostimi navlakami (*nečistočami*), tako da nobeden žarek svetlobe ne more prodreti in prosvetliti dušo. Ona se je vselila v njeno telo z odločitvijo, da bo v njem dosegla polno zrelost. Vendar pa je ona od začetka njenega utelešenja vedno popuščala njenemu fizičnemu telesu, katero je tako postalo pravšnje orodje za nasprotnika, da duši prepreči, da dozori... Tako duša, duhovno bitje znotraj človeškega bitja, živi v njenem telesu neko obžalovanja vredno (*bedno*) življenje. Namreč ne glede na to, kaj to telo naredi, ono povečuje te goste navlake in tako duši onemogoča, da bi stopila na svetlobo, v kolikor ji ni podarjena pomoč. In če človeško bitje živi zgolj za svoje telo, če s strani njega ni za pričakovati nikakršne spremembe, potem mora pomoč priti od zunaj... duša mora biti osvobojena izpod kontrole, katera je zasedla telo... In ljudje, ki so že našli odrešenje, morajo sodelovati pri tem delu osvobajanja... katero pa se vedno lahko zgodi tako, da se omenjeno dušo priporoči Jezusu Kristusu, kateri jo edini lahko (*od*)reši od njenega nasprotnika, kateri jo lahko osvobodi izpod vladavine Njegovega nasprotnika.

Pripeljati človeško bitje do Božjega Odrešenika Jezusa Kristusa je za takšne duše najhitrejši način odrešenja. Ko se jim daje znanje o Jezusovem učenju Ljubezni, se človeško bitje lahko spremeni in se napoti do Njega, kar pa bo za dušo dejansko uspeh, ker bo potem zanjo poskrbel Jezus Kristus Osebnost... Če je torej oseba popolnoma pod Satanovo kontrolo, potem on ne bo želel sprejeti nikakršnega učenja v zvezi Odrešenja

skozi Jezusa Kristusa. On bo sovražno nastrojen do Božjega učenja Ljubezni, ker je nasprotnik zavestno vzgajal njegovo sebično ljubezen, pri čemer tako ne bo niti najmanj pomagal njegovi duši na način, da bi poizkušal razmakniti te navlake; to pa se namreč lahko zgodi zgolj skozi dela Ljubezni, katere pa on ne more izvajati z njegovo sebično ljubeznijo. Potem pa se bo takšno dušo moralo usmiliti njegovo bližnje človeško bitje in ji dati podporo, da ji bo na ta način priskrbljena Ljubezen, katera ji je zavrnjena s strani lastnega telesa... Ona je lahko (*od*)rešena edino skozi Ljubezen. In vsaka misel Ljubezni bo povzročila njeno dobro počutje; ona jo doživlja kot iskro svetlobe, kot pritok moči, pri čemer pa bo občasno v pozitivnem smislu uspela vplivati tudi na njen fizični pokrov (*na telo*)... Vsaka duša je lahko (*od*)rešena, če ima podporo v Ljubezni...

To bi vas vse ljudi moralo zamisliti, ker vi vsi lahko igrate odrešeniško vlogo, če so le vaša srca sposobna in pripravljena Ljubiti. Potrebno je priznati, da vaša Ljubezen ne bo sposobna sprejeti krivde namesto takšnih duš in za njih dati nadomestila. Vendar pa ona lahko vseeno podari moč, da spremeni njihovo voljo in da se (*duša*) napoti do Jezusa Kristusa, do Križa, kjer bo ona našla odrešenje. Duša je tisti del človeškega bitja, kateri razmišlja, čuti in ima hotenje... In če je tako duši priskrbljena moč skozi nesebično Ljubezen, potem bo ona ravno tako znotraj vplivala na človeško bitje, da razmišlja in da teži k temu, kar je pravilno. Potem pa bo iskra Ljubezni znotraj prodrla v temo, pri čemer bo ona dojela napačno smer njene volje in se bo začela preverjati... Človeško bitje bo začelo razmišljati o svojem življenju. In kolikor več Ljubezni on prejme od njegovih bližnjih človeških bitij, toliko bolj gotova bo njegova sprememba, ker je Ljubezen moč, katera pa ne bo nikoli ostala neučinkovita. In to je razlog, zakaj zavzemanje v Ljubezni ne bo nikoli storjeno zaman. In nobeno človeško bitje ne more nikoli stopiti na napačno pot, če ga spremljajo z Ljubeznijo izpolnjene misli, če je on vključen v molitev in izroččen Božjemu Odrešeniku Jezusu Kristusu... Kar nobena količina razprav ne more doseči na človeški način, pa je lahko kljub temu doseženo s (*pri*)srčno molitvijo, če je Ljubezen za šibko in zamračeno dušo gonilna sila, da se ji priskrbi svetloba ter moč... In nobenemu bitju ne bi bilo potrebno zaiti, če bi se ga usmilila samo ena Ljubezen bližnjega človeškega bitja. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 7132, 27. maj 1958

USMILJENO ZAVZEMANJE...

Ne prosite Me za milost, če za to isto milost prikrajšate vašega bližnjega, ki je zagrešil zoper vas. Namreč ni človeka, ki bi bil brez greha, tako da je vsak posameznik odvisen

od Moje milosti, da bi mu jo izkazal celo poleg njegove grešnosti... Tako da moram biti Jaz povsod usmiljen, kakršni pa morate biti tudi vi do tistih, katerim je prej potrebna pomoč kot pa groba (*ob*)sodba, če želimo, da ozdravimo v dušah.

Vedno znova moram poudarjati to, da ste vi ljudje tlačeni s strani Mojega nasprotnika (*Satana*)... Res pa je tudi to, da se lahko vsak posameznik brani tako, da se obrne na Mene, kateri še kako imam oblast tudi nad nasprotnikom, in katero potem tudi uporabim, ko človek z vero in zaupanjem moli k Meni za zaščito in pomoč. Vendar pa on pogosto k ljudem pristopa tako zamaskiran, da ga kot takšnega ne uspejo prepoznati, pri čemer tako padajo v njegove mreže. Čeprav pa je tudi to lasten padec, ker so mračnega duha in ne storijo ničesar, da bi si prižgali le tisto malo svetlobe. Zato bodo nekega dne tudi ta neuspeh bridko obžalovali, ker s seboj v duhovno kraljestvo nosijo temo, čeprav bi v času njihovega zemeljskega življenja lahko ravno tako prišli do svetlobe.

Vendar pa jim bosta Moja milost in usmiljenje vedno znova pomagali tako na Zemlji, kakor tudi v kraljestvu onostranstva. Ne bom jih obsojal, ampak si bom vedno prizadeval, da bi jih rešil iz njihovega bednega stanja, česar se morate vsi zavedati in se morate zato tudi obnašati v skladu s tem. Šibkost vaših bližnjih bi morala v vas prebuditi goreče usmiljenje; morali bi biti zaskrbljeni glede njihovih duš, pri čemer bi si morali prizadevati, da jim pomagate. To pa je tudi mogoče po poti miselnega zavzemanja in molitve, po poti darovanja moči Ljubezni, katera bo se bo blagodejno dotaknila teh duš.

Vi se morate boriti za te duše z Mojim nasprotnikom... pri čemer boste vi močnejši od njega samo, če vas Ljubezen spodbuja k temu, da želite pomagati duši. Da pa bi se v vas razplamtela Ljubezen do takšnih nesrečnih duš, katere nasprotnik drži v ujetništvu, morate imeti v mislih to, da jih dolgo ne bo osvobodil, ko se enkrat osvobodijo svojega telesa in ko vstopijo v mračno področje onostranstva, kjer pa jim potem primanjkuje vsakršne moči za odpor in kjer so popolnoma v njegovi lasti. In celo tedaj lahko Ljubezen nekega človeka osvobodi takšne duše. Vse dokler človek še živi na Zemlji, lahko moč zavzemanja povzroči spremembo načina razmišljanja, tako da on sam še lahko dela na sebi in pride do spoznanja svojih slabosti in napak. In že samo to spoznanje ga lahko reši mračne usode v onostranstvu.

Bodite usmiljeni (*dobesedno: podarite usmiljenje*) do vseh, ki so zavedeni, in trudite se, da jih privedete na pravo pot. In če vam to ne uspe, potem molite za njih. Vendar pa jih ne pustite sovražniku, kateri takšnim dušam zadaja nepopisne muke, katerih pa jih lahko osvobodite po poti vašega zavzemanja v Ljubezni. Jaz slišim vsak posamezen klic usmiljenja, pri čemer sem pripravljen pomagati zaradi vaše Ljubezni. Če torej neka takšna duša ostane prepuščena sama sebi, se bo ona vse globlje zapletala v satanove

mreže, ne da ona to sploh opazi. Ona je namreč v duhu popolnoma slepa, tako da ne sprejema svetlobe, katera bi ji lahko svetica na zemeljski poti. In ravno šibkost volje je namreč ta, katero se nasprotnik trudi ohranjati, katero pa je moč odpraviti zgolj z dostavo moči, do katere pa bo duša vedno prišla skozi zavzemanje v Ljubezni...

Ne podcenjujte moči zavzemanja... To, kar ne uspe dobremu govorniku, lahko »naredi« zavzemanje v Ljubezni... Zaradi tega vam vsem polagam na srce te duše, katere hodijo v temi, da jih vključite v vaše molitve, da ste usmiljeni do njih, ker so one sirote in uboge. In samo na ta način, ko se jih spomnite v Ljubezni, lahko izkusijo dostavo in dar moči. Nasprotnika vedno glejte kot največjega sovražnika in jim pomagajte, da se osvobodijo od njega. Tako ste resnično naredili delo Ljubezni, za kar pa vam bodo te duše za vekomaj hvaležne. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 8101, 13. februar 1962

BLAGOSLOVI ZAVZEMANJA V LJUBEZNI...

Nobena duša, za katero se zavzema z Ljubeznijo, ne bi smela »stradati«... Tam, kjer je Moja Ljubezen vezana z zakonom večnega reda, vaša Ljubezen lahko deluje odrešilno. In Jaz zaradi vaše Ljubezni lahko duše oskrbim z močjo ter jim pomagam do končnega zveličanja. Jaz vas namreč želim samo spodbuditi na dokaz Ljubezni, ker je Ljubezen sila, ki še neodrešenim lahko prinese pomoč, obenem pa lahko tudi vas spodbudi v vašem razvoju proti navzgor. Tako da vse, kar ima svoje temelje v Ljubezni, ima »blagoslovljen« učinek tako na Zemlji, kot tudi v onostranstvu.

Če vi ljudje lahko zajamete vse z vašo Ljubeznijo, ste vi že daleč napredovali v vašem razvoju in lahko v kraljestvo onostranstva vstopite kot popolna bitja, ko vaša duša zapusti zemeljsko telo. Vendar pa si takšno Ljubezen ljudje le redko lahko privoščijo, ker po navadi presojujejo še na čisto človeški način in vidijo napake ter slabosti svojih bližnjih, katerih zaradi tega ne morejo ljubiti... Vendar pa bi Ljubezen morala biti takšna, da ima razumevanje za vse, da lahko odpusti vse in da z usmiljenimi očmi gleda na slabosti ter napake drugih ljudi... da mu je pripravljena pomagati...

In tisti, ki si uspe prisvojiti to stopnjo Ljubezni na Zemlji, se ima lahko resnično za srečnega, ker je on naredil spremembo svojega bitja v Ljubezen, kar pa je bil tudi cilj njegove zemeljske hoje... In vi vsi bi se morali truditi, da dosežete to stopnjo Ljubezni; zato si morate vedno samo zamisliti dušo bližnjega, ki je pogosto v najgloblji težavi, zaradi česar potrebuje pomoč... popolnoma vseeno je, ali še živi na Zemlji ali pa je že v kraljestvu onostranstva... Ko bi lahko videli takšne duše, bi vas zajelo globoko

usmiljenje in vaša volja, da bi pomagali, bi takoj dobila spodbudo, da bi jih želeli rešiti iz njihove težave.

Tako da bi se morali resno ukvarjati z mislijo, da te duše resnično potrebujejo vašo pomoč, katero pa le redko dobijo, ker so ravno tako zlobni do drugih ljudi, zaradi česar si ne zaslužijo nič Ljubezni... Misli tega človeka sicer resda ne morejo biti dobre, vendar pa je duša vredna obžalovanja, ker se nahaja v okovih sovražnika, ki zaduši vse dobro v njej in kateremu je v njeni šibkosti izpostavljena brez moči... ona namreč sama v sebi ne prebujata Ljubezni, ki bi ji dajala moč, da se upre...

In takim dušam bi morali pomagati z vašo Ljubeznijo... Dobra misel, klic k Meni v zavzemanju, kakor tudi nesebično delo pomoči, ki dušo blagodejno dotakne, lahko v duši razplamti Ljubezen, ker ona v sebi (*ob*)čuti moč, katero ji je dostavila vaša Ljubezen. Ko bi se vedno samo potrudili navidezno postaviti se v položaj teh duš, bi jim tedaj vaša Ljubezen šla naproti in vi bi na te duše dejansko lahko delovali odrešilno. Namreč vsaka duša, ki živi v popolni temi, ki na sebi še ni izkusila moči Ljubezni, je vredna obžalovanja. In vi srečujete ravno takšne duše, pri čemer pa ne usmerjate pozornosti na njih ali pa se od njih obračate stran, ker vam ti ljudje niso po volji, ker mislite, da jih ne morete ljubiti...

Zavzemite se za njih in se poskušajte postaviti v njihov mučen položaj! Vi, ki ste že našli svetlobo (*spoznanje*), se usmiliti tistih, ki še vedno tavajo brez svetlobe... podarite jim Ljubezen in Mi predstavite njihovo težavo; Jaz pa bom zaradi vaše Ljubezni usmiljen in jih bom oskrbel z močjo, katero morajo samo na pravilen način uporabiti, da bi tako našli izhod iz svojega trpljenja. Ne glejte toliko na človeka, kot pa na njegovo dušo, ki vam je hvaležna za najmanjšo pomoč, ker si sama ne more pomagati, če ne izkoristi moči Ljubezni... In ker ima sama le malo Ljubezni, jo morate usmeriti takšni duši. In delovali boste odrešeniško, obenem pa boste tudi prejeli izpolnitev vaših prošelj, ko ste tudi sami v duhovni težavi in ko jo predstavite Meni, ker je vsem vam potrebna Moja pomoč, vse dokler živite na Zemlji. Vendar pa tudi v kraljestvu onostranstva ne bom prikrajšal za pomoč tistega, za katerega molite z Ljubeznijo. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 8441, 17. marec 1963

MOČ ZAVZEMANJA V LJUBEZNI ZA NEVERNIKE...

Kako daleč so še od Mene oddaljeni ljudje, ki nimajo vere v Boga in Stvarnika; ljudje, ki sebe doživljajo, kot da so le proizvod naravnih sil in ne želijo priznati ničesar, kar bi kazalo na »močno Bitje«... V njih »volja odpora« še ni »zlomljena«. Oni Me zavračajo in

ne želijo povezanosti z Menoj, zaradi česar so še vedno popolnoma v lasti Mojega nasprotnika (*Satana*). Oni so njegovi pomočniki, ker želijo obenem tudi druge ljudi prepričati v to, da ne obstaja ničesar, kar bi se lahko priznalo kot »Silo polno modrosti«.

Oni sicer resda hodijo po zemeljski poti kot ljudje, vendar pa se dejansko nahajajo v bližini prepada, v katerega jih bo strmoglavil Moj nasprotnik v primeru, da se ne spreobrnejo pred svojo smrtjo... namreč za takšne popolnoma neverne ljudi je težko pričakovati vzpon v kraljestvu onostranstva, ker niso dovzetni za prosvetljenje in bodo vztrajali pri svojem stališču. Oni v zemeljskem življenju zlorablajo dar razuma, ker bi že po razumski poti morali priti do drugačnih zaključkov (*Rimljanom 1:19, 20*), če bi le imeli resno voljo za spoznanje resnične svetlobe glede smisla njihovega zemeljskega življenja. Toda tovrstne misli... ko se pojavijo v njih... so zavrnjene; in ni nobene druge možnosti, da se jim lahko pomagalo priti do vere, ker bi bili dokazi prisilna sredstva, katera niso nikoli uporabljena. Po navadi so takšni neverni ljudje trdega srca, in ker jim primanjkuje Ljubezni v srcu, jim srce ostaja zatemnjeno. Zato je močna samo nasprotna volja, katera pa bo ravno tako na enak način poizkušala delovati na ljudi, ker on kot pristaš nasprotnika dobi spodbudo, da deluje zanj.

In če poizkušate takšne ljudi prepričati, da sprejmejo Resnico, boste težko doživeli uspeh. Zato je zavzemanje edina stvar, kar lahko naredite za njih, ker... če je to narejeno z Ljubeznijo... ona kot moč »seva nazaj« na te ljudi in ima tedaj lahko učinek, da človek na ta način razmisli in da tako oslabi njegova »obrambna volja«... Zaradi tega se morate v molitvi spomniti vseh nevernikov, da bi se jim z močjo zavzemanja lahko dotaknilo srca...

Vedno morate misliti na to, da so te duše še vedno v oblasti Mojega nasprotnika in da potrebujejo pomoč, da bi mu lahko pobegnili... Na silo ni mogoče spremeniti njihove volje, in on Moje neposredno Ljubezensko sevanje zavrača, zaradi česar le to tudi izgublja na učinkovitosti... Toda vaša Ljubezen naredi to, da je ta »dar« moči mogoč, katero pa doživlja kot blagodejno in katera mu lahko spre-obrne razmišljanje, brez da je prisiljen na to.

In ko veste, da je neka takšna duša povsem šibka in da se ne more upreti nasprotniku, bi se te šibkosti »morali usmiliti« in vašo svobodno voljo spodbuditi, da naredite vse, kar je mogoče za njihovo odrešenje... V tem primeru je Ljubezensko zavzemanje edino, kar preostaja, katero pa nasprotniku vendarle lahko odvzame dušo, ker ne ostaja brez učinka.

Svobodna volja je Božansko v človeku, kakor je bila svobodna volja ravno tako razlog za najgloblji padec, in ona to še vedno ostaja... zaradi tega tudi vrnitev padle duše pogosto zahteva »večnosti«, če ji v času zemeljskega življenja ne pride na pomoč

Ljubezen. Ljubezen namreč zmore vse... in nasprotnik podleže Ljubezni... Tedaj duše ne more držati; ona se bo osvobodila od njega in bo težila k Tistemu, Ki je Ljubezen... da Me bo potem na ta način priznala kot svojega Boga in Stvarnika, s čimer je potem (od)rešena sedaj in za vekomaj...

Ne bi bilo potrebno, da bi bil izgubljen nobeden človek na Zemlji, samo če bi se iskreno molilo za vsako dušo iz najgloblje Ljubezni... Edino takšna molitev je namreč uspešna in ne masovne ustne molitve, ki se ne dvigajo k Meni v duhu in Resnici, temveč so po navadi le formalne molitve, brez moči... Če bi si torej vsak človek vzel za cilj, da (od)reši samo eno dušo, da tej duši posveti svojo Ljubezen in da Me prosi za odrešenje, da ona ne bi bila izgubljena za vekomaj... bi se ljudje dejansko spreminjali in bi prišli do prave vere. Tako bi naredili vse, da bi izpolnili namen svojega zemeljskega življenja...

Vendar pa se je Ljubezen med ljudmi ohladila (*Matej 24:12*) in vsak misli le na sebe, zaradi česar tudi ne more verovati niti priti do cilja, temveč gre odločno ponovno v temo. Tako mora v trpljenju in nesreči ponovno začeti neskončno dolgo pot... Moja sila namreč ne more posredovati tam, kjer je volja usmerjena proti Meni. AMEN

..... 7.....

Vprašanje: ali moliti za Luciferja?!...

..... †.....

Bertha Dudde, št. 6459, 24. januar 1956

ZAVZEMANJE ZA LUCIFERJA...

Jaz nobenega bitja ne prikrajšam za Mojo Ljubezen ne glede na to, kako nizko je padlo in ne glede na to, koliko je oddaljeno od Mene... nekoč je namreč nastalo iz Moje Ljubezni in bo tudi za vekomaj ostalo v Moji Ljubezni. To pa velja tudi za prvoustvarjeno stvaritev, katere grešnost jo je neskončno oddaljila od Mene... katere prevzetnost je imela za posledico propadanje v najgloblji prepad, in katera bo potrebovala célo večnost, da bi ponovno našla pot k Meni... vse dokler se ponovno ne vrne v Očetovo hišo in vse dokler od Mene ne bo ponovno sprejet kot Moj sin... vse dokler Mi njegova Ljubezen zopet popolnoma ne pripada.

Ta stvaritev obstaja od večnosti in »poklicana« je bila na najvišjo Blaženost. Zaradi tega je bila ustvarjena kot Moja podoba, katera je lahko brezmejno razpolagala s svetlobo in močjo, zaradi česar je bila tudi brezmejno blažena. To, ko je ta stvaritev

padla, jo je naredilo grešno do te mere, katere si vi ljudje ne morete predstavljati. Nahajala se je namreč na najvišji stopnji spoznanja, pri čemer pa je zavestno zagrešila zoper svojega Stvarnika in Očeta, Katerega je ravno tako poznala kot svoj izvor, toda Katerega ni hotela priznati... In to je bil njegov greh, ker je s tem, ko je zanikal Mene Samega, zavrnil Mojo Ljubezen, pri čemer je tako do Mene ustvaril kot prepad globoko oddaljenost. Zavestno se je sprevrgel »v Mojega nasprotnika«, v Mojega sovražnika in se še naprej boril proti Meni...

Vrnitev te stvaritve zahteva célo večnost. Ona namreč, da bi prispela nazaj do Mene, mora prehoditi enako pot, ker je odpadništvo od Mene trajalo celo večnost, tako da mora ona tudi vzpon postopoma premagati in ga ne more kar po svoje preskočiti. Zato nenadna sprememba volje za to stvaritev ni mogoča, ker ona ni bila zajeta kot ostala padla bitja, ker ga tako kot ostala padla bitja tudi ni bilo moč zajeti. Njemu sem... kot Mojemu prvo-ustvarjenemu nosilcu svetlobe... dal na izbiro (*priložnost*), ko se je uprl, da bi šel tudi on po tej enaki poti skozi stvarstvo. In to nasprotovanje je postreglo Meni, kakor tudi vsemu tistemu ustvarjenemu, katero je zaradi njegove krivde strmoglavilo v prepad, pri čemer sem ga potem uporabil kot nasprotni pol takrat, ko se te padle stvaritve odločajo glede svobodne volje (BD 8797)...

Čeprav pa je tudi njemu odprta vsakršna možnost za vrnitev v Očetovo hišo, ker Moja neskončna Ljubezen velja tudi zanj. Vendar pa ne prisiljujem volje nobene stvaritve, da Mi bo podložna... Razlika je namreč v tem, da Jaz nikogar ne omejujem, medtem ko on svoja bitja drži v ujetništvu. To, ko Jaz svoje stvaritve omejujem v delih stvarstva in jim odvzemam svobodno voljo, je delo Moje Ljubezni do nesrečnih, katere pa Jaz zgolj rešujem izpod njegove oblasti, da bi jih usposobil, da se nekoč lahko svobodno odločijo... Vendar pa njega nihče ne poseduje in je svoboden. Vse, kar dela, je njegova notranja spodbuda, katera pa je resnično zla... In on ne bo nikoli odnehal od svojega odpora proti Meni, vse dokler ima moč. In šele tedaj, ko bo zaradi šibkosti »na tleh«, Me bo (*po*)klical na pomoč...

Drugače pa je s tistimi stvaritvami, katere je strmoglavil v prepad, katere so, ker so se oddaljile, izgubile moč Moje Ljubezni, četudi jim Jaz Osebno nisem odvzel Ljubezni, in katere bi bile z njegovo silo za vekomaj zadržane v prepadu, če Jaz tem popolnoma šibkim ne bi pomagal in jih umaknil od njegovega vpliva, vse dokler oni ponovno ne dobijo toliko moči, da se lahko svobodno odločijo glede izbire svojega gospodarja. Tedaj pa Moj nasprotnik zahteva svojo pravico, čemur pa Jaz ne nasprotujem, ker so mu stvaritve nekoč sledile v svobodni volji. Tako da takrat... v stadiju človeka... nastopi duhovna borba, vpliv na človekovo svobodno voljo s strani dobrih ali hudobnih sil...

O tej borbi pa odloča Ljubezen. Ljubezen bo in tudi mora vedno priti do zmage... In sedaj ste dojeli to, da zavzemanje v Ljubezni za to duhovno v borbi prinaša in zakaj

prinaša »ogromen uspeh«... Razumeli boste, da se Moja sila ne sme vpletati in da Jaz nobene stvaritve ne prisiljujem... da je vedno zgolj Ljubezen tista, ki se lahko zoperstavi Mojemu nasprotniku, in da je to edino orožje, kateremu on podleže, katero mu odvzema moč, pri čemer tako osvobaja tisto, kar je pod njim padlo. Največje delo Ljubezni za osvoboditev zaslužjenega je dosegel Jezus Kristus. On je tako nasprotniku odvzel vse duše, katere so se zatele pod Njegov Križ... da pa bi se torej stvaritve napotile Križa, je za to še mnogim potrebna pomoč, katera jim je lahko dana s strani že osvobojenih ljudi po poti gorečega zavzemanja v Ljubezni...

Zavzemanje v Ljubezni je velik dejavnik pri reševanju tistih duš, katere se še vedno nahajajo pod oblastjo Mojega nasprotnika... kateri pa je edina stvaritev v vsej neskončnosti, katera želi vladati in katera vrši prisilo na izvorno duhovno, ki je bilo ustvarjeno v popolni svobodi, toda kateri ni pod Mojo oblastjo v smislu, da Jaz določam njegove misli, njegova hotenja in postopke... To bitje je s strani Mene popolnoma svobodno... Torej h komu želite moliti za to bitje in kaj želite doseči z vašo molitvijo? Da mu Jaz spremenim voljo?... Da Jaz ublažim njegovo sovraštvo? Da ga Jaz aktiviram, da se spreobrne, kar mora on prostovoljno narediti?

Njemu so odprte vse poti; Jaz ga ne oviram, kakor tudi ne vršim prisile nanj. Celu prisile Ljubezni ne, ker je njegov padec bil in je tudi ostal nekaj povsem drugega od padca stvaritev, katere je ustvaril z Mojo silo... on je namreč njihov sovražnik in z njimi tudi postopa kot sovražnik, ker tem stvaritvam preprečuje, da bi ponovno prišle do sreče in blaženosti, kakor je bilo to nekoč... On se do Mene obnaša kot nasprotnik in si na glavo nalaga greh za grehom, vse dokler zlorablja svojo moč in v stanju svobodne volje tlači »ustvarjeno«, tako da je tudi zanj mogoča vrnitev k Meni zgolj s pomočjo Jezusa Kristusa...

Samo Ljubezen lahko osvobaja izpod njegove oblasti... in če ga želite osvoboditi, ga morate ljubiti, kar pomeni, da se se povežete z njim... pri čemer je vaša pomoč, katero lahko dajete, sestavljena zgolj iz tega, da ga osvobajate njegovega trpljenja, da bi on oslabil; on se ne bo namreč nikoli spreobrnil, vse dokler mu pripada karkoli od tega duhovnega. In on bo šele takrat, ko bo ostal sam in ko bo vse tisto, kar je on nekoč napadel, ponovno prispelo v višave, odnehal od svojega sovraštva, svoje prevzetnosti (*arogance*) in od svoje Meni nasprotne volje. In tedaj ga lahko preplavi Moja Ljubezen; tedaj sem mu Jaz lahko Oče poln Ljubezni... on namreč potem ponovno hrepeni po Moji Ljubezni, kakor je to bilo na začetku. AMEN

.....
Kako pri ateistu doseči zmanjšanje odpora in spremembo razmišljanja?-

2:

Božansko posredovanje skozi težke udarce usode...

†
 .....

Bertha Dudde, št. 1787, 26. januar 1941

NOTRANJI ODPOR DO BOGA... SKRITI ODPOR...

Nezmožnost presojanja duhovnih izkušenj je zopet posledica notranjega odpora do Boga... Ni nujno, da človek odkrito zanika Boga; on namreč lahko tudi poleg tega v svoji notranjosti nasprotuje vsakršnemu občutku, kateri ga opominja in spominja na verovanje v Njega. Vse dokler je namreč duša še vedno v največji oddaljenosti od Boga, ona v sebi še vedno nosi skriti odpor, četudi je pristala na utelešenje na Zemlji s ciljem, da se osvobodi vsake forme. Ta duša je še vedno močno obsedena s hudobnim duhom, njenim največjim sovražnikom, kateri ponovno želi pridobiti dušo na svoje področje... pri čemer on to dušo, kot da jo hujska proti vsemu, kar je Božje; on jo zaslepljuje z zemeljskim življenjem, pri čemer ji želi predstaviti zemeljsko pot kot zadnjo etapo obstoja, tako da ta duša poizkuša vse izkoristiti za zemeljsko uživanje. Čeprav pa je do spoznanja Boga mogoče priti zgolj tako, da se zemeljsko uživanje postavi v drugi plan. Človek ga mora prezirati; ne sme postati njegov suženj, kar je to v inetersu Bogu nasprotno sile. On mora biti v stanju, da se osvobodi od vsega, na kar je navezan in da to »posreduje« naprej svojemu bližnjemu v primeru, da mu tega primanjkuje; šele takrat bo vpliv zla zmanjšan, s tam pa tudi zavračanje vsega, kar je Božje. K tistemu, ki odkrito zanika Boga, je celo lažje pristopiti, ker se lahko javno govori o nečem, kar on zavrača. Vendar pa je tiste, ki tega odpora ne izražajo javno, težko podučiti, zaradi česar to tudi toliko bolj trmasto nosijo v srcu, ker se bodo oni le redko želeli izjasniti: za ali proti, pri čemer pa oni, ker so pod hudobnim vplivom, o tem tudi ne bodo veliko razmišljali.

(To je bila torej »diagnoza« stanja, sedaj pa sledi opis strategije »Božanske vzgoje« ☺)

In zaradi takšnih ljudi se Bog glasno izrazi četudi na način, kateri jim ni najbolj všeč. Naravni dogodek pogosto daje povod za razmišljanje tudi tistim ljudem, ki so nagnjeni k posvetnemu. Oni potem včasih začnejo opazovati končni rezultat njihovega načina življenja, pri čemer se potem začnejo spraševati: čemu vse to?... nič ne obstaja brez namena... Kaj je namen zemeljskega življenja?... In tedaj lahko pride do spremembe

razmišljanja, ker ob spoznanju minljivosti tega istočasno popusti tudi nagnjenost k svetovnim dobrinam, kar pa je prineslo delo uničenja... ker Božja Ljubezen poizkuša za Sebe in za Svoje Kraljestvo pridobiti vse svoje stvaritve. In tisti, ki Božje Ljubezni ne prepozna po poti brezbriznega zemeljskega življenja, mora on izkusiti trpljenja in skrbi, da bi ravno po tej poti prišel do spoznanja tega, kar je zamudil... On mora preoblikovati sebe in svoje razmišljanje; on se mora spremeniti v Ljubezen, da bi tudi lahko prepoznal najvišjo Ljubezen (*Boga Osebn*). AMEN

***

Bertha Dudde, št. 8206, 4. julij 1962

NAMEN TEŽKIH UDARCEV USODE: POVEZANOST Z BOGOM...

Neglede na to, kako se odvija vaše zemeljsko življenje, si morate vi vedno zapomniti to, da je v Mojem večnem načrtu vse zamišljeno tako, da bo to koristilo vaši duši... in da nobena Moja živa stvaritev ni prepuščena njenim lastnim načrtom in zamislim, ampak da sem Jaz v Moji modrosti spoznal to, kar je najboljše za vsako posamezno osebo. Če bi vi lahko dosegli trdno vero v to, da Jaz Osebn stojim izza vsakega dogodka z Mojo voljo ali z Mojim dovoljenjem, bi vas le komaj kaj lahko prestrašilo... Moja Ljubezen namreč ve, kako vse urediti tako, da je za vse vas dobro (*Rimljanom 8:28*)... In četudi vi ne boste vedno sposobni prepoznati Moje Ljubezni, pa vam ona vedno pripada in vas tudi nikoli ne bo zapustila. Vendar pa Moja modrost ravno tako prepozna duhovno težavo, v kateri vi ljudje živite, kakor obenem tudi dejstvo, da boste zaupljivo stremeli k prepadu, če Jaz ne posredujem tako, da se najprej ukvarjam z duhovno težavo, da se tako lahko zmanjšajo zemeljske težave, katere so zgolj posledica duhovne težave. Posebno je grozno za tiste ljudi, kateri nimajo popolnoma nobene vere v Boga in Stvarnika, kateri pa je tudi njih ustvaril kot proizvod Njegove neskončne moči Ljubezni... In samo težki udarci usode... katerih oni ne morejo kontrolirati, da bi jim pobegnili... lahko spremenijo razmišljanje posebno teh ljudi... pri čemer bi morali prepoznati Silo iznad njih, Katere volja pa ravno tako kontrolira tudi njihovo življenje na Zemlji... In to je Moje nenehno prizadevanje, da jih prepričam v to in da jih motiviram, da se podredijo tej Sili, da jo priznajo in da z Njo komunicirajo... Edino to, kar za njih ostaja nepojasnjeno na nek posveten način, jih lahko nažene, da spremenijo njihovo življenje... In tako se veliko stvari na svetu dogaja zaradi teh neverujočih ljudi, katere so opisane kot težki udarci usode in za katere je težko zaključiti, da so Ljubezen Boga in Stvarnika... Pa vendarle je to Ljubezen... to so sredstva, katera še naprej obetajo uspeh, četudi je le malo tistih, kateri bodo našli pot do Mene, do vere v Boga, kateremu se morajo podrediti in kateri zgolj pričakuje vaše priznavanje, da bi potem naprej vplival na notranje življenje človeškega bitja; kateri naredi to (*vpliva*

tako), da oni potem živijo življenje na Zemlji v skladu z Njegovo voljo in da dosežejo končni cilj: povezanost (*združitev*) z Menoj, z njihovim Bogom in Stvarnikom večnosti.

In samo takrat, ko je človek našel vero v Mene, kot Bitje polno Ljubezni, modrosti in moči... bo on želel vzpostaviti to povezanost z Menoj, katera mu bo potem podarila blesteče razsvetljenje v zvezi njegove naloge na Zemlji... In samo tedaj, ko poizkuša ustreči Moji volji, pri čemer usmerja pozornost na Moje zapovedi Ljubezni, bo ta svetloba začela sijati v njem in mu odkrivati veliko znanje, pri čemer bo on potem, da bi dosegel njegov cilj, zavestno živel njegovo življenje... In on bi to vero v Mene resnično lahko dosegel brez težkih bremen, ki so mu dani z usodo, če bi lahko prišel do tega, da s svojo lastno voljo živi življenje Ljubezni, če bi se lahko dvignil iznad njegove sebične ljubezni in jo spremenil v nesebično Ljubezen do bližnjega... pri čemer bi on potem vzpostavil povezanost z Menoj in bi z lahkoto veroval v Mene, v njegovega večnega Boga in Stvarnika... In potem se on ne bi več izgubil, ker bi ga njegova povezanost z Menoj skozi Ljubezen zaščitila pred propadanjam v prepad... Ljubezen in vera sta bistvenega pomena za doseganje končnega cilja: osvobajanje od fizične forme... In Jaz bom vse dogodke v svetu vedno usmeril tako, da bodo le ti lahko pripeljali do duhovnega uspeha za to osebo, katera še ni popolnoma padla pod oblast Mojemu nasprotniku, toda pri kateri je še vedno moč opaziti celoten odpor do Mene. Jaz namreč nikogar ne prisiljujem, da se podredi Meni in Moji volji. Vendar pa bom Jaz vedno pomagal prepoznati Mene Osebnostno, četudi so za to potrebni težki udarci usode, kateri pa bodo takrat vedno utemeljeni zgolj na Moji Ljubezni... Torej človeško bitje mora v zemeljskem življenju podati svojo lastno svobodno odločitev, pri čemer pa bo on znotraj vedno dobil nežen vpliv, da gre po pravilni poti, po poti Ljubezni... Toda vse dokler on zanemarljivo to notranjo spodbudo, Me on prisiljuje, da uporabim metode, katere lahko vodijo do vere v Boga in Stvarnika, kateri je Ljubezen, modrost in moč v Njemu Samemu... Potem bo on zveličan (*odrešen*) sedaj in za vekomaj, ker verovanje v Mene obenem tudi predstavlja priznavanje Mene Osebnostno, Katerega je on nekoč zavrnil priznati, pri čemer je postal zaslužjen s strani Mojega nasprotnika, princa teme... kateri ga bo resnično nadziral, vse dokler Me ne prizna. Potem pa se bo on Mojemu nasprotniku sposoben upreti, se ločiti od njega, se vrniti in ostati z Menoj za vekomaj. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 7928, 26. junij 1961

RAZLOG ZA BOLEČE UDARCE USODE...

Jaz bom pred Koncem še naprej ustvaril mnoge priložnosti za vas, katere vam bodo omogočile, da najdete pot do Mene... Jaz se vam bom vedno znova objavil, četudi

pogosto na boleč način, pa vendarle morate vi vedno prepoznati to, da ste nesposobni odločati o vaši lastni usodi. Vi morate iznad vas samih vedno prepoznati Silo, Katera posreduje v vaše življenje, in če ni druge opcije, resnično tudi kruto, da bi vas povlekla nazaj iz prepada, h kateremu vi nepremišljeno stremite... Jaz vas želim rešiti, toda vsa Moja opominjanja in opozorila ne obrodijo sadov... zaradi česar vas moram vsake toliko časa obravnavati na boleč način in vam povzročiti bolečino... Jaz vam moram odvzeti vaše najbolj dragocene lastnine na Zemlji; moram vam prizadejati smrt in bolezen; morale vas bodo doleteli vsakovrstne nesreče, ker ne verujete v Silo, Kateri ste dolžni vaše življenje.

In vse več in več bo primerov, kjer bom Jaz na silo razdvojil ljudi, kjer bo maširala smrt, ko bodo katastrofe nepričakovano pokončale človeška življenja... Jaz se bom izrazil na očitni način, vendar pa bom prepoznani zgolj s strani voljne osebe, katera bo potem našla njeno pot do Mene, pri čemer bo nemogoče, da bi se izgubila. Konec se vse bolj približuje, zaradi česar bo morala Moja Ljubezen, modrost in moč še naprej pogosto posredovati... Vedno znova mora biti človeštvu pokazana minljivost zemeljskih stvari. Oni morajo priti do spoznanja glede tega, da so cilji, h katerim težijo, nepomembni, zaradi česar bodo morali pogosto fizično in psihično trpeti. Čeprav pa bodo oni ravno tako vedno prejeli pomoč, če se obrnejo na Mene in Me v njihovi težavi rotijo za Mojo podporo. Njihova bližnja človeška bitja pa morajo ravno tako vzeti v poštev to, da bi oni lahko prenašali enako usodo in spoznati, da na tej Zemlji ne živijo zemeljskega življenja zaradi življenja samega...

Vsak udarec usode lahko pripelje do tega, da se ostali ljudje zamislijo in da se vprašajo, ali je njihov lasten način življenja v skladu z Božjo voljo, če oni v Boga verujejo... Vsak udarec usode lahko ljudem pomaga verovati, če se oni obrnejo na Mene, pri čemer Me bodo tako tudi prepoznali skozi Mojo očitno pomoč... Zato morate vi, kateri prejimate Mojo Besedo, vašim bližnjim človeškim bitjem pojasniti glede Mojih občasnih posredovanj v človeška življenja, katera se zdijo težka in okrutna... pojasnite jim, da bom Jaz izkoristil vsakršno sredstvo, da bi ljudi pridobil za Mene in da se ne bom prenehal izražati, ker je vsaka nesreča nekakšen izraz Mene Osebnost, katera se lahko zgodi vsakomur, vendar pa ima ona vedno zgolj ta namen, da njihove misli usmeri v Mojo smer... Le še malo časa je namreč preostalo, vendar pa vi ljudje usmerjate pozornost zgolj na svet in ne na zveličanje (*odrešenje*) vaše duše...

Svet bo minil, kar pa pomeni, da vi v tja čez, v kraljestvo onostranstva, ne boste mogli vzeti ničesar, kar pripada svetu... Vi namreč vedno zgolj hlataste po mrtvih dobrinah, zaradi česar boste znova ozaveščeni glede minljivosti sveta. Vedno znova boste slišali o nesrečah in raznovrstnih katastrofah; vi boste vedno znova morali utrpeti izgubo človeških življenj, pri čemer se boste vedno znova spraševali, zakaj Bog Ljubezni

dopušča, da se to zgodi... Bog Ljubezni vas želi pridobiti za Sebe; On vas želi narediti blaženo srečne, zaradi česar želi, da vaše misli usmerite k Njemu...

Moja Ljubezen je edini razlog za vse slabo, kar vas doleti; vi se boste namreč ponovno izgubili za neskončno dolgo časa, če se Me ne spomnite... In to je edini razlog, da se vam Jaz razodevam in obenem tudi kruto ter boleče posredujem, če ignorirate Moja opominjanja in opozorila Ljubezni... Jaz namreč ne želim, da se izgubite... Jaz vas pred Koncem še naprej želim rešiti in zaščititi pred veliko hujšo usodo... pred ponovnim pregnanstvom v stvaritve Zemlje (*glej Knjižico št.44*), katero pa bo za vas neizbežno, če Me ne najdete pred Koncem Zemlje. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 7853, 17. marec 1961

UDARCI USODE... DUHOVNA SMRT...

Ljudje, kateri nimajo več vere v Boga in Stvarnika, v nadaljevanje življenja duše po smrti, so že podlegli duhovni smrti, ker oni ne verujejo, da na Zemlji živijo z namenom in z razlogom, ampak gledajo na to življenje, kot da je zgolj samo po sebi cilj. Oni zgolj živijo na neki posvetni ravni, pri čemer njihove misli ne najdejo poti do duhovnega Kraljestva, ker oni zavračajo sprejeti in slediti mislim, katere izhajajo od tam. Oni so popolnoma človeško orientirane stvaritve s tako nizko stopnjo zrelosti, da jih zagotovo čaka usoda obnovljenega pregnanstva, ker je njihova volja, namesto da stremi navzgor, usmerjena ponovno navzdol... Oni so sicer že prišli do nekega življenja, vendar pa so se ponovno izročili smrti... česar pa se ne da preprečiti, ker je to njihova svobodna volja, ker se to tiče poslednje in v celoti svobodne odločitve volje v zemeljskem življenju. Bog torej želi ljudem dati večno življenje... In ljudje ga morajo sprejeti iz Njegove roke; oni ga ne morejo prejeti od nikjer drugje, razen od njihovega večnega Boga in Stvarnika. Kljub temu pa oni v Njega ne verujejo, zaradi česar Ga tudi ne bodo iskali. In zaradi tega jim On v zemeljskem življenju lahko naloži le takšno usodo, katera jih odvrta od materialnega sveta in jih spodbuja na razmišljanje... On lahko naredi zgolj to, da razbije njihovo zemeljsko srečo in upanja, ker jih želi rešiti; On jim namreč želi pomagati priti do življenja, katero traja za vekomaj... Ker če bo izpolnjena vsaka zemeljska želja in vsako hrepenenje, si bo on želel vse več, pri čemer pa bo njegove misli vedno bolj in bolj usmerjal k posvetnim stvarim, in tako bo njegovo življenje zgolj nek sam po sebi cilj, nikoli pa ne bo postalo sredstvo do cilja.

Zato ne bodite presenečeni, ko se bo povečalo število dogodkov, kateri imajo v zemeljskem smislu katastrofalen in poguben učinek za tiste, katere prizadenejo ti dogodki... ko bodo nesreče in raznorazne vrste katastrof odvzele mnogoštevilna

človeška življenja, ko bodo uničena zemeljska premoženja in ko bodo morali ljudje prestajati boleznin in tegobe... To pa so zgolj sredstva, katera Bog Osebnouporablja, da bi našel vstop do tistih človeških src, katera Mu ta vstop zavračajo, vse dokler je njihovo zemeljsko življenje dobro... On bo naredil vse, kar lahko še naredi, da bi rešil tiste ljudi, kateri se približujejo smrti. Duhovna smrt je namreč veliko hujša od fizične smrti, katera pa duše sploh ne bi smela prizadeti, če je oseba ustrezno (*pravilno*) živela njeno zemeljsko življenje ... duša ne more umreti, vendar pa mora ona trpeti posledice človekovega razmišljanja in obnašanja na Zemlji. Ona bo morala nepreklicno doživeti usodo ponovnega pregnanstva, če pred Koncem še naprej ni našla Boga, če Ga pred Koncem ne more prepoznati in Ga zavestno priznati, da Mu tako v njeni duhovni težavi nameni prošnjo za pomoč in usmiljenje. Da pa bi bilo to lahko mogoče, se bo še veliko tega zgodilo, ker vi mislite, da se ne morete spraviti z Ljubeznijo Boga... To je namreč Ljubezen ne glede na to, kako okrutno se vam to zdi, ker je duhovna smrt duše veliko bolj boleča od najtežjih udarcev usode, ki so lahko na Zemlji... Zemeljsko življenje se namreč konča, medtem ko mora duša ponovno v mučenju in v temi preživeti neskončno časa, preden prejme milost, da kot človeško bitje ponovno živi na Zemlji z isto nalogo: da se prostovoljno odloči za Tistega, iz Katerega je nekoč nastala... da se prostovoljno odloči za Boga, od Katerega se je nekoč v svobodni volji obrnila stran in odšla, zardi česar je postala uboga. In ona lahko ponovno postane blaženo srečna, če je izpolnila smisel ter namen njenega obstoja kot človeško bitje... Potem bo ona ponovno prišla do življenja. In ni se ji več potrebno bati smrti; ona bo živela za vekomaj, čim se ponovno vrne k Bogu, čim se ponovno združi z Njim. In to možnost ji je zagotovil njen obstoj kot človeško bitje, njena volja pa se je pravilno odločila. AMEN

.....9.....

*Ateizem v svetu na splošno oz. vidno duhovno propadanje
človeštva je razlog za Božansko posredovanje ogromnih razmer. . .*

.....†.....

Bertha Dudde, št. 1066, 22. avgust 1939

ATEIZEM... BOŽJE POSREDOVANJE...

Božanski Stvarnik mora upravičeno ukrepati zaradi obsega pomanjkanja skrbi v ljudeh, kar se tiče duhovnih stvari, ker je celotno življenje na Zemlji nesmiselno in brezkoristno, če duša zapusti njen zemeljski ovoj (*telo*) v enakem stanju, v katerem je bila, ko ga je prejela. Takšno zapravljanje življenja je namreč odvrtno pred Gospodarjem, ker je Gospod(*ar*) dal to življenje ljudem za izboljšanje njihovih duš (*da bi*

duše napredovale), ne pa za nepremišljen način življenja in za hlastanje po zemeljskih zadovoljstvih (*užitkih*). In gorje tistim, kateri ne prepoznajo njihove naloge na Zemlji... Brežštevilne ovire bodo postavljene na njihovi poti, da se bodo oni zaletali v njih, pri čemer bodo prisiljeni raziskovati, od kje vse to prihaja. Neka takšna prepreka lahko včasih povzroči popolno spremembo razmišljanja, pri čemer tako lahko odpravi malomarnost in ravnodušnost do vseh duhovnih stvari. In glede na to Božja volja vedno ukrepa tam, kjer je mogoče predvideti duhovni propad. Če je poguba človeške duše neizbežna, potem morajo drastične izkušnje (*dogodki*) težko obremeniti um, da bi se tako lahko v poslednji minuti preprečilo pogubo duše v prepad. Jasno vidno nenehno duhovno nazadovanje je najboljši dokaz tega. Ali kdo sploh kdaj povezuje z Bogom najmanjše dogodke? Ali kdo sploh kdaj daje Bogu čast in se Mu zahvaljuje, ko vsakodnevno življenje tako gladko teče?... Mar človeško bitje ne doživlja vsak dan novih čudežev okoli njega in iznad njega, ali ga ta nenehna doživetja sploh kdaj spodbudijo, da razmisli o njegovem Stvarniku?... In kako pogosto Božja milost vodi osebo skozi težave in nevarnosti... kar pa on sprejema, kot da je to samoumevno, čeprav bi moral hvaliti in slaviti Boga brez konca. Zgolj (*pri*)srčen značaj prepozna Gospodarjevo vodenje v vsemu... samo zvest otrok predaja njegovo celotno zaupanje Božanskemu Stvarniku in Odrešeniku... Vendar pa človeška rasa le komajda pozna vero, pri čemer je ona toliko oddaljena od duhovne izkušnje, da Bog Ljubezni želi ljudem pomagati v njihovi duhovni težavi. In tako je prišel dan, da se poplava Božanske Ljubezni še enkrat izlije na človeštvo, ker bo vera v Boga kot Vladarja neba in Zemlje ponovno vzknila skozi znake, kateri imajo čudežen značaj (*to se pač nanaša na serijo prihodnjih katastrof, katere bodo izbruhnile z udarcem nebesnega telesa na Zemljo; glej knjižice št. 6, 49 & 50*)... Duh dobrosrčne osebe bo jasno prepoznal Božjo dejavnost; in on bo podučil in pomagal njegovemu bližnjemu, da se ravno tako nauči pravilno razlagati znake. Vi ljudje boste prišli do posedovanja duhovnih vrednosti, vendar pa boste gledali navzven (*zgolj zunanost, pri čemer ne boste razumeli*). In če se ne potrudite poslušati notranjega glasu, bodo vse Besede zaman, tako da morajo ti znaki pričevati o Božji modrosti in moči... In vi boste mnoge od teh doživeli... in vsi vas bodo usmerjali navzgor, ker vi v njih ne prepoznate človeškega vpliva; oni namesto tega zgolj kažejo Gospodarjevo voljo in namen. In ta čas se približuje, s tem pa se ravno tako končuje čas duhovne težave za vsakega tistega, ki usmerja pozornost na te znake, kar pa bo prineslo koristi njegovi duši. AMEN

***

VPLIV PRINCA LAŽI NA ČLOVEŠKO RAZMIŠLJANJE...

Poglejte obnašanje človeštva. Nad njim prevladuje duh laži, kar pa povzroča nepopisno zmešnjavo. Človeško razmišljanje se bo vse bolj oddaljevalo od Resnice, ker človeško bitje miselno sprejema laž in ne pozna načina, da bi jo prepoznalo kot takšno, zaradi česar bo tudi čustveno življenje osebe vodilo na napačno pot. Tako da je razumljivo to, da se povečujejo navlake okoli človeške duše, pri čemer se oseba vse bolj in bolj oddaljuje od Resnice, ker se duh ne more izraziti v njej, kar pomeni, da je duša nesposobna prejeti duhovne Resnice. Čim je razmišljanje osebe usmerjeno v napačno smer, glas duha začne postopoma pojenjati, vse dokler ga na koncu ni več mogoče slišati. In rezultat tega je človeška rasa, katera živi v popolnem neznanju, katera stremi k popolnoma drugačnim ciljem od tistih, katere bi morali oni najprej uresničiti. Zaradi tega je zemeljsko življenje v celoti neuspešno, ker vse dokler človeško bitje živi napačno, se on obrača k sili, od katere bi se moral ločiti. Bogu nasprotna sila potem izkorišča to naklonjeno voljo, pri čemer vpliva na bitje tako, da deluje proti Bogu, da bi tako uničil vsakršno povezanost in bitje popolnoma podjarmil. In to stanje med človeštvom je sedaj mogoče jasno prepoznati. Zemeljsko življenje se živi popolnoma neodvisno od Boga pri čemer ljudje le redko mislijo na Edinega, iz Katerega je vse nastalo... ali pa se vsako misel, katera se nanaša na duhovne stvari, tesnobno čuva v tajnosti. O Bogu se več ne govori javno pod pogojem, da se o Njem sploh razmišlja. Vse to so vidni znaki sil, katere so sovražne do Boga; njihov vpliv namreč vse bolj raste, kolikor bolj človeška rasa postaja vse slabotnejša. In ker človeško bitje nadaljuje s tem, da se vse bolj in bolj oddaljuje od večnega Božanstva, se tudi njegova sila, da se upre zlobnemu vplivu, vse bolj in bolj zmanjšuje.

On namesto tega sprejema moč od Bogu nasprotne sile, katera ga podpira pri vseh zemeljskih delovanjih. Zato je zemeljski uspeh vedno zagotovljen skozi to omenjeno moč. Vendar pa zemeljski uspeh v zameno doprinaša k popolni ločitvi od Boga, ker človeško bitje ne potrebuje več Božje moči, zaradi česar on tudi ne (po)kliče več Boga, ampak Ga celo zanika... In to je nasprotnikova (*Satanova*) namera, da človeško bitje popolnoma odtuji od razmišljanja o Bogu, ker bo on potem imel popolno kontrolo nad njim. On je postal zmagovalec nad bitjem, katero se je moralo odločiti, komu želi dovoliti, da zmaga. Ono je izbralo Božjega nasprotnika, zaradi česar je po njegovi zemeljski poti hodilo v popolnoma napačni smeri.

(In po diagnozi trenutnega stanja zopet sledi »strategija Božjih popravnih ukrepov« ☺)

Vendar pa Bog ne bo dopustil, da ta bitja padejo... On jim bo zagotovil dokaz, da je vse zemeljsko, k čemur je vredno stremeti, ravno tako podrejeno Njegovi moči... da On to lahko uniči, če je to v skladu z Njegovo voljo. On v nikoli ne uniči slučajno in brez cilja tega, kar človeško bitje smatra, da je vredno zanj. Toda to delo uničenja (*misli se na udarec nebesnega telesa na Zemljo in na katastrofalne posledice tega*) bo duhovno gledano imelo ravno tako velike prednosti za brezštevna bitja. Vendar pa bo to težko prizadelo ljudi, kateri ne prepoznajo njegovega zelo globokega pomena, ker bodo oni izgubili vse, kar je do sedaj predstavljalo njihovo celotno življenje, pri čemer pa se oni ponovno soočajo z odločitvijo... da ponovno stremijo k istemu ali pa da prepoznajo minljivost tega in si zase pridobijo večna imetja. Ob trenutku uničenja namreč nasprotnik izgublja moč; in če oseba prepozna nemoč slednjega, se ponuja priložnost, da on lahko iznad sebe prepozna drugega Gospodarja in se obrne na Njega (*Matej 6:24*). Zemeljska lastnina je delež hudobne sile, ker to vsebuje neodrešene duhovne substance. In človeško bitje ne bi smelo hrepeneti po nečem, kar je bilo njegovo mesto prebivanja pred neskončno dolgo časa... on ne bi smel stremeti k nečemu, za kar je potreboval neskončno dolgo časa, da to premaga... In zato mu je potrebno dokazati to očitno brezvrednost, da se bo obrnil stran od tega in se obrnil k temu, kar ga bo spremljalo, ko se bo končalo to življenje na Zemlji. On se mora odreči zemeljski materiji in hrepeneti po duhovnih stvareh, pri čemer bo on potem tudi premagal končno formo in se osvobodil vseh okovov. Duhovne stvari torej nadaljujejo z obstojem, zaradi česar one pripadajo Kraljestvu Resnice... Zemeljske (*posvetne*) stvari pa so minljive, zaradi česar one pripadajo kraljestvo teme, neresnici, ker ona zgolj zakriva nezrelo duhovno substanco, katera ne prepozna Resnice in je bila zaradi tega pregnana (*v materijo*). In zaradi tega človeško bitje ne more nikoli spoznati Resnice, vse dokler on hrepeni po zemeljskih dobrinah, pri čemer ravno zaradi tega hrepenenja dovoljuje in prepušča oblast (*moč*) princu laži. Vse dokler on stremi k zemeljskim imetjem, bo ravno zaradi tega hrepenenja prevladovala laž nad njim. Njegovo razmišljanje mora biti zaslepljeno, ker princ laži poizkuša najprej izvršiti vpliv na človekove misli in ga popolnoma oddaljiti od Resnice. In zato je stanje ljudi izjemno alarmantno in se lahko popravi samo, če z uničevanjem zemeljskih imetij (*premoženj*) Bog Osebo zlomi nasprotnikovo moč. AMEN

***

Bertha Dudde, št. 2743, 17. maj 1943

NIZKO DUHOVNO STANJE... ATEISTI... NJIHOVO POUČEVANJE...

Če se ozrete na nizko duhovno stanje ljudi, katero se kaže v povečanem pomanjkanju Ljubezni (*v neusmiljenju*), v popolnem pomanjkanju vere in v načinu življenja na čisto materialni osnovi, potem ko ste seznanjeni s pravilnim smislom in namenom

zemeljskega življenja, boste tudi prepoznali nujnost tega, da je potrebno odpraviti to nizko duhovno stanje. Zaradi tega je potrebno znanje, da bi človeku postal razumljiv način upravljanja in delovanja Boga, da bi potem sprevidel, da je vsak dogodek utemeljen na Božji Ljubezni neglede na to, kako boleče in neznosno se to zdi ljudem.

Kolikor bolj se človek oddalji od Boga zaradi pomanjkanja Ljubezni, toliko bolj mu je nerazumljivo to, da mora Bog upravljati svetovno dogajanje, ker po njihovem prepričanju le ta (*dogajanja*) ne pričajo niti o modrosti niti ne o Ljubezni. In zaradi tega on popolnoma zavrača Boga; on zavrača vsakršno verovanje v vsemogočega, modrega in Ljubezni polnega Stvarnika. In nekega takega človeka je težko prepričati v nasprotno; težko je narediti to, da on dojame smisel in namen Božjega upravljanja, vse dokler on ne prizna ničesar drugega razen tega, kar je zanj vidno in otipljivo.

Trpljenje današnjega časa sicer doprinaša k temu, da nekateri ljudje najdejo pot nazaj k Bogu. Vendar pa veliko več tistih, ki izgubijo vero, in to zaradi neznanja, zaradi pomanjkanja spoznanja glede njihovega resničnega življenjskega namena. Za svoje neznanje torej nosijo krivdo sami, ker živijo brez Ljubezni, ker imajo napačno voljo in svojo življenjsko moč ne izkoriščajo na pravičen način... da služijo bližnjim v Ljubezni. V nasprotnem primeru bi bili oni v sebi podučeni s strani Duha; njihovo razmišljanje bi bilo pravilno; skozi misli bi bili usmerjeni na njihovo resnično nalogo in bi obenem tudi prepoznali težavo, katera pa je posledica človekovega pomanjkanja Ljubezni.

Človek s svojim napačnim razmišljanjem, katerega mu vsiljujejo mračne sile, postaja vse bolj zakrnel, zaradi česar mu tudi ni mogoče pomagati, razen da se mu pokaže njegov nesmiseln način življenja in posledice le tega, tako za njega samega in njegovo dušo, kakor tudi, zemeljsko gledano, za celotno človeštvo, katero ima enako zavest (*enako misli*) kot on sam. Njega se lahko zgolj opozori glede posledic, pri čemer lahko prepozna Resnico zaradi napovedanih svetovnih dogajanj, da tako lahko pride do razlage za veliko trpljenje, katero bo prizadelo Zemljo, da se on na ta način tudi približa učenjem. To je edina možnost, da se mu usmeri pozornost na velik prihajajoč dogodek, četudi on za to lahko najde naravno razlago, če je popolnoma »*trdoglavo usmerjen*« oz. če je trmast. Torej njegovega napačnega razmišljanja ni mogoče spremeniti na silo; to mora biti prepuščeno njegovi volji, da ta dogajanja poveže z Bogom, kateri upravlja z njimi.

Do vere v Boga je mogoče priti skozi globoko trpljenje, skozi nenavadno Božje posredovanje, katero se kaže v naravnem svetu. Vendar pa to lahko zaobide človeka, kateri se je popolnoma odrekel Bogu, ne da bi ga to ganilo, pri čemer pa potem zanj ni druge možnosti, kot da se ga pripelje do spoznanja. On je izgubljen za to zemeljsko periodo in mora začeti novo periodo odrešenja. On je toliko oddaljen od Boga, da mora

ponovno prepotovati razvojno pot. Njegova volja, katero je v svobodni volji napačno izkoristil, mora biti ponovno omejena, ker je drugače zveličanje zanj nemogoče. AMEN

.....10.....

*Prednost tistih, kateri prejemaajo te Objave Čiste Resnice
v primerjavi z ateisti... Dolžnost...*

.....†.....

Bertha Dudde, št. 5394, 17. maj 1952

**PREDNOST TISTIH KATERI PREJEMAJO BESEDO (MILOST)
V PRIMERJAVI Z ATEISTI...**

Vrelec življenja je bil odprt za vse vas, kateri prejimate Mojo Besedo, neposredno ali skozi Moje glasnike; vi ste vsi prejemniki milosti, h katerim sem Jaz pristopil (v *teh Objavah Čiste Resnice*), pri čemer vam je bilo dano to, kar potrebujete, da bi postali blaženi. Vi vsi se lahko osvežite z živo vodo; vi lahko sprejmete Moj dokaz Ljubezni, Mojo Besedo, katero lahko slišijo vsi, ki jo želijo slišati. Vi prejimate znanje, katero vam omogoča prepoznati soodvisnosti vsega v obstoju, znanje, katero vam pojasnjuje Mojo vladavino in delovanje. In ker se Me učite prepoznati skozi Besedo, se Me boste vi naučili tudi ljubiti... In vi boste prepoznali vašo nalogo na Zemlji in jo poizkušali uresničiti...

Vi imate pomembno (*precejšno*) prednost pred ljudmi, katerim primanjkuje vsakršnega znanja o Meni, ker oni ne želijo sprejeti ničesar iz Moje roke, pri čemer oni od Mojih glasnikov zavračajo Moj dar milosti. Njim ne more zasijati nikakršna svetloba, ker oni bežijo od nje in se Me zaradi tega tudi ne morejo naučiti prepoznati, zaradi česar oni zaostajajo v življenju na Zemlji, in bo tako tudi ostalo, ker je v njih mračno. Vi imate v primerjavi z njimi prednost, zaradi česar bi morali vi usmiljeno poskrbeti za njih... Vi bi morali poizkušati prižgati svetlobo v njih in delati z darom usmiljenja povsod, kjerkoli je to mogoče. Vi se namreč lahko vedno osvežite... vendar pa oni odhajajo lačni, četudi z njihovo lastno voljo in so zaradi tega sami krivi za to... Kljub temu pa jim morate vi, kadarkoli lahko, dati hrano. Iz Mojega vrelca življenja se nenehoma izliva živa voda; razdeljajte osvežilno pijačo, ko se srečate z utrujenim in lačnim zemeljskim postopačem. Mnoge osebe bodo v njihovem ubogem (*revnem*) stanju vendarle sprejele to osvežitev, pri čemer se bodo mnogi počutili osvežene, da tako nikoli ne bodo pozabili, da so prejeli moč.

Ponudite vsakemu ta izvrsten dar... celo ob tveganju, da bo le ta zavrnjen, vendar pa ne bo nihče mogel reči, da je bil prikrajšan za Moj dar milosti. Vsi tisti izmed vas, kateri prejimate Mojo Besedo, bi morali iz hvaležnosti do Mene oskrbeti s hrano vsaj enega postopača. Vi bi morali razdeljevati na enak način, kakor Jaz vam razdeljujem Moje darove... vi bi morali z Ljubeznijo ponuditi tisto, kar sami čutite, da vam daje prijeten občutek. Vi bi morali poizkušati narediti, da bo Moja Beseda okusna vašim bližnjim človeškim bitjem.

In Jaz bom blagoslovil napor (*trud, prizadevanje*) vsake osebe; Jaz bom izlil Moj prtok Ljubezni na vse tiste, kateri želijo zaježiti ogromno duhovno težavo, kateri v času poslednjih dni pred Koncem pomagajo pri delu odrešenja... Jaz dajem neomejeno, in vi lahko vzamete v izobilju in v zameno ponovno razdelite dalje v Mojem Duhu Ljubezni povsod, kjerkoli vidite duhovno težavo... Odlična voda nenehoma izvira iz vrelca življenja; ona deluje osvežujoče na vsako osebo, tako da lahko vsaka oseba pristopi k izvoru... Vendar pa morate vi nositi živo vodo vsakemu, kateri sam ne pride, da bo ravno tako pokušal moč, ki izhaja iz vode življenja, da bo tudi on prebujen v življenje in bo hrepenel po več.

Povrnite Mi Ljubezen, katero vam dajem skozi Mojo Besedo. Prisotna je namreč ogromna težava, katero pa Jaz želim zaježiti z vašo pomočjo, ker da bi si Jaz pridobil človekovo voljo, moram govoriti skozi človekova usta... Bodite marljivi delavci v Mojem vinogradu, če Mi želite služiti. Vsak lahko dela znotraj njegovega kroga (*ljudi*) in bo kot Moj služabnik vedno blagoslovljen s strani Mene. AMEN

Bertha Dudde-Življenjepis

Objave "Notranje Besede" dobivam in zapisujem od dne 15. junija, 1937. leta. Da bi izpolnila želje mnogih mojih prijateljev, vam bom dala opis mojega zemeljskega življenja, kratko razlago o tem, kar sem prejela na duhovni način, pa tudi moje lastne občutke o vsem tem.

Rojena sem bila 1. aprila, 1891. leta v Liegnitzu v Šleziji, današnja Poljska, kot druga hči umetniškega slikarja. Otroštvo sem preživljala harmonično v domu svojih staršev, skupaj z mojimi šestimi sestrami. S težavami preživetja sem se srečala že zelo zgodaj. Moji starši so potrebovali denar, zato sem svojo nagnjenost k šivanju izkoristila, da bi tako bila koristna svoji družini. Toda tudi poleg tega so imeli starši finančne težave in s tem tudi skrb, tako, da sem se vse do nedavnega trudila pomagati svoji družini.

Moji starši so bili različne veroizpovedi. Oče je bil protestant in mati katoličanka. Mi otroci smo bili vzgojeni v katoliški veri, vendar nas nihče ni pritiskal ali nas prisilil, da sledimo cerkvenim običajem, tako, da bi se kasneje lahko vsak od nas sam in v popolni svobodi odločil o svoji verski pripadnosti.

Jaz osebno sem bila verna, vendar nisem mogla sprejeti doktrine katoliškega sistema, čeprav sem spoštovala cerkev. Enostavno nisem mogla navzven zastopati nekaj, kar moja notranja vest ni sprejela s popolnim prepričanjem. Zato sem prenehala hoditi v cerkev, od pridig sem slišala le malo in nisem imela nobenega znanja Svetega pisma. Nisem prebirala nobene verske ali znanstvene literature in se nisem pridružila nobeni drugi skupini ali verski sekti.

Kdor pozna katoliško obliko vere, pozna vse vrste stiske, v katere zapade človek s svojo vestjo, če se je želi osvoboditi. To tudi meni ni bilo prizaneseno. Vendar je v meni ostalo vprašanje: kaj in kje je tisto, kar je pravilno (ali kaj je Resnica in kje jo človek lahko najde?).

Pogosto sem, medtem, ko sem molila Gospodovo molitev («Oče naš»), prosila Gospoda, naj mi dovoli najti njegovo kraljestvo. Ta molitev se je izpolnila 15. junija, 1937. leta. Tiho sem molila in poslušala svojo notranjost-bila sem povsem umirjena-v takem stanju sem bila pogosto, ker me je v tem času vedno prežemal čudežni mir, in misli katere so mi pri tem prihajale-v predelu srca, ne v glavi-so mi nudile tolažbo in dajale moč.

Nisem še vedela, da so mi te misli bile »dane«, vse dokler v enih čudnih sanjah nisem doživela nekaj, kar se je kasneje izkazalo kot Resnica, kar me je spodbudilo zapisovati te »misli«.

Tako mi je nekega dne, ko sem poslušala svojo notranjost, jasno in glasno prišel niz besed, katere sem zapisala. To je bilo prvo sporočilo, ki sem ga zapisala in ono se je začelo takole: **“V začetku je bila Beseda! Te Deum (prva beseda himne 'Te Deum laudamus', tj. 'Tebe Boga slavimo') Stvarnik Nebes in Zemlje!”**

In potem so se pojavili dvomi: »Ali si to napisala sama od sebe?« -Skratka, borila sem se, molila in imela mnoge notranje borbe, toda besede so vedno znova prihajale kakor reka, kakor velik tok modrosti, pred katerim sem drhtela. In potem me je Sam Bog osvobodil dvomov, On mi je odgovoril in prepoznala sem Njega v Njegovi Besedi kot našega Očeta. Moja vera je rasla, dvomi so postajali vse manjši in jaz sem prejerala in zapisovala vsak dan.

Vsebina zapisanega je presegala moje znanje. Izrazi, katerih nikoli nisem slišala ali o njih brala, čudni izrazi v tujem jeziku, znanstveni izrazi, kakor tudi navodila so mi neustavljivo pritekali. In povrh vsega (še) ljubezenske izjave Nebeškega Očeta, katerih še nikoli nisem slišala in katere konec koncev dajejo zatočišče in pojasnjujejo vsa vprašanja o našem življenju in pomenu našega obstoja.

Te «Besede» mi prihajajo na naslednji način: po notranji molitvi in kratki koncentraciji, poslušam navznoter. Tam se potem javljajo jasno izražene misli in besede, ena po ena, tečejo jasno-vedno tri ali štiri naenkrat, podobno radijski napovedi ali meteorološkemu poročilu, in to počasi, tako, da z lahkoto lahko sledim in zapišem en del stavka za drugim.

Besede zapisujem stenografsko, kot po diktatu, brez, da z mislimi ali konstruktivno sodelujem v tem. Pri tem nisem v nobenem stanju transa; Poleg tega jaz ne formuliram stavka, ampak mi besede na nek način priskočijo, ne, da bi v času pisanja zajela pomen zapisanih besed.

Dneve ali celo tedne pozneje ta stenogram prenesem v čisti zapis, brez, da bi ga najprej prebrala, besedo za besedo, ne, da bi spremenila ali “izboljšala” en sam zlog in v nobenem primeru ne obdelujem pomena rečenega, niti ga stiliziram. Trajanje enega takega diktata (Objave) traja približno pol ure. Izrecno bi poudarila, da ta proces ne nastane kot produkt kakršnegakoli pritiska, tj. prisile, niti se ne dogaja v ekstatičnih pogojih. Vse to se dogaja trezno in enostavno, brez kakršnegakoli navdušenja ali vpliva moje lastne volje. Kadarkoli lahko prekinem Objavo ter jo po desetih urah ali dneh sredi prekinjenega stavka preprosto nadaljujem. Ne da bi jo prej prebrala, mi je Objava spet narekovana v pero.

Volja mi je torej osvobojena od kakršnekoli prisile-to kar jaz želim, je služiti Bogu in delati to, kar Njegova Sveta Volja zahteva od mene.

V vsej Resnici lahko izjavim, da sem do te Resnice bila „vodena“ in, da so mi izrazi bili in morali biti popolnoma tuji. Šele leta kasneje sem našla potrditev tega, kar sem prejela, ko sem spoznala zapise štajerskega mistika Jakoba Lorberja. Nemogoče si je predstavljati moje veselje med branjem velikih Lorberjevih del, "Velikega Janezovega evangelija" in "Jezusovega otroštva". Šele takrat sem ugotovila, da so tudi drugi ljudje dobili Božjo besedo (Objave), da je Bog, Gospod govoril Svojim otrokom v vseh obdobjih in, da bo tudi v prihodnje nadaljeval govoriti, ker Očetova Ljubezen in milost niti ne moreta drugače.

V Lorberjevih zapisih sem odkril isto stvar, ki je tudi meni bila dana. Pogosto nisem razumela Besede, ki mi je prišla (po Duhu), vendar mi je nebeški Oče v svoji Ljubezni dajal tudi pojasnila. Bili so tudi čudežni dogodki, ki jih sedaj posamično ni mogoče navajati, ampak kateri pričajo o nepredstavljeni ponižnosti in Očetovski nežnosti.

V pomanjkanju vsesplošne izobrazbe sem se vedno štela za nepopisan list. Pomanjkanje denarja in časa mi je preprečilo branje dobrih knjig in obisk predavanj. Poznala sem samo trdo delo od ranega jutra do poznega večera. In poleg tega sem vsak dan prejemale slastne obroke duhovnih dobrot, ne, da bi sploh vedela, za koga sem to prejemale.

Ravno moje nepoznavanje Svetega pisma in katoliške doktrine mi je omogočilo, da sprejemem Besedo od Zgoraj bez kakršnegakoli odpora. Moja izkušnja me uči, da je resen katolik ali protestant, čigar znanje je zakoreninjeno v dogmatskih teorijah, preveč vezan na njihovo dogmo, da bi sprejel in objel Božanske Objave brez odpora.

Vendar pa še vedno obstajajo znanstveniki na več fakultetah, ki z okrepljenim zanimanjem najresneje razpravljajo o teh Božanskih Naukih. Ne samo, da jih zanimajo neprecenljive razlage o pojavu materije, temveč tudi njene morebitne razgradnje, ampak tudi pojav lažnih nauk in različnih verskih sistemov in veroizpovedi. V sporočilih (Objavah), ki sem jih prejela, je prikazano, katere so te napake, in vsakdo mora svojo pozornost usmeriti na vsakega od teh napačnih nauk, kadar koli se za to ponudi priložnost.

Vendar pa je vsakemu prepuščeno svobodno sprejeti ali zavrniti Gospodovo besedo v svojem srcu. Toda za tistega, ki razume duha teh Očetovih Besed in ne ravna v skladu z njimi, ta le povečuje razkorak med seboj in našim nebeškim Očetom. Ko ne sledi besedam opozoril Ljubezni, se on s tem neizogibno postavlja pod zakon. In v enaki meri, v kateri ne spoštuje Božjih zapovedi Ljubezni, bo izgubil tudi Božjo milost.

Po Božji milosti se Evangelij ponovno daje ljudem, in precej resno jim je pozornost usmerjena na namen in cilj človekovega obstoja. Kajti Božja milostna Ljubezen želi

rešiti vse tiste, ki so še vedno lahko rešeni, preden pride do preobrata-in on zagotovo pride! Čas katerega so vsi vizionarji in preroki vseh časov najavljali-Čas Konca-je tu!

V skladu z mojimi zapisi Gospod ne dela razlike med Svojimi otroki-"**Pridite k Meni vsi**" (Matej 11:28)-se sliši Njegov klic. Blagor tistemu, ki posluša Njegove besede in Mu sledi. Bog ljubi Svoje otroke, On jih želi osrečiti vse-pa četudi oni ne želijo vedeti ničesar o Njem.

Zapisano: 22. novembra 1953.

Podpis:Bertha Dudde

*****

Namen te Knjižice je pomagati ateistom, da razumejo, da obstaja duhovni svet oz. da oni kot samo-zavedajoče bitje nadaljujejo živeti po smrti telesa v skladu z Besedami našega Očeta:

»Vendar pa ločeno od zemeljskega sveta obstaja tudi duhovni svet... In čeprav je zopet zgolj potrebno v to »verovati«, pa so vendarle ljudem iz tega duhovnega sveta poslane Objave, katere pa bi se že skorajda morale uvrstiti kot dokaz...« (BD 6925)

... tukaj je nekaj dodatnih pojasnil v zvezi s prejemanjem teh Objav oz. diktatov, ki jih je prejela Bertha Dudde, katera bodo v primeru dobre volje in zdrave logike zagotovo pomagala priti do pravilnega dojetanja, s tem pa tudi do spremembe napačnega načina razmišljanja:

»Predaja Moje Besede je čisto duhovni proces, kateri je lahko uresničen samo s strani osebe, katera vzpostavi iskren in (pri)srčen stik z Menoj in potem zavestno posluša znotraj sebe. In ker človeku pri tem ni potrebno dejavno razmišljati, ampak je zgolj prejemnik miselnih sevanj, se mora on namestiti v stanje, katero mu omogoča, da ta sevanja vplivajo nanj. To je stanje popolne ločitve od zemeljskega sveta in poglobitve v duhovno Kraljestvo, kar pomeni zavestno usmerjanje stran od vseh zemeljskih stvari in osredotočenje čutil na Moje Kraljestvo, katero ni od tega sveta (Janez 18:36). Duhovna sevanja se potem dotaknejo človekovega srca v obliki misli, katere potem prejemnik lahko zapiše... Čisto duhovni proces se lahko zgodi samo na čisto duhoven način, pri čemer mora priti do popolnega prenosa misli, ker človekovo lastno razmišljanje oz. uporaba njegove razumske dejavnosti potrebuje več časa, da bi proizvedla takšne rezultate (misli se na Objave s takšno vsebino in modrostjo). In tako je tukaj mogoče prepoznati izraz moči, katerega pa lahko proizvedejo samo tisti, kateri dostavljajo moč, se pravi svetlobna bitja (angeli), kateri so prejemniki moči.« (BD 3547)

*

»Življenjska moč, ki je dana ljudem, ni dovolj velika, da bi lahko v tako kratki časovni periodi ustvarila dokumente z duhovno vsebino... Torej ljudje, kateri prejemajo prenose, ne da pri tem razmišljajo, doživljajo daljinske učinke duhovne moči. To pomeni, da duhovna bitja z izredno duhovno močjo, katero imajo na razpolago, to predajo naprej zemeljskemu otroku, kateri je dovzeten za to, pri čemer on zgolj daje na razpolago svojo voljo oz. kateri je odprt kot sprejemni terminal. Ta proces je vidno prepoznaven, ker obstaja rezultat (se pravi Objava je tu!)... prenosi pritekajo k bitju brez kakršnihkoli sredstev za pomoč, pri čemer pa oni ne morejo biti pojasnjeni, kot da so proizvod človeške inteligence, ker je inteligentna misel nesposobna proizvesti takšne vsebine znotraj tako kratkega časovnega razmaka, tako da to mora biti delovanje sile, katera izvira izven zemeljske sfere.« (BD 2105)

*

»Sprejmite Mojo Besedo kot najčistejšo Resnico in Me ravno tako vedno priznajte kot Pošiljatelja oz. kot Izvor tega, kar prejemate kot diktat. Smatrajte, da je bila ta oblika prepisa dana kot beseda za besedo in ne tako, da se stavek oblikuje v vaših mislih. Ta značilnost bi morala razbliniti vaše dvome, če bi takim podlegli. Dejavnosti misli se ne morejo primerjati s tem načinom pisanja, ker po navadi človekova volja diktira smer prejšnjega (misli na dejavnost misli). To pomeni, da človek najprej izbere temo, preden jo on po poti dejavnega premišljanja do podrobnosti razdela, medtem ko duhovni diktat, resničen razglas od Zgoraj, izključuje takšna premišljanja, ker oseba ne pozna teme in ji je dejansko pokazana šele takrat, ko se začne zapisovanje diktata. Dejstvo, da oseba to, kar zapisuje, lahko razumsko dojame, ne opravičuje domneve, da bi on sam lahko izvajal miselno (umsko) delo, ker on to, kar prejema, zgolj zapisuje...« (BD 4907)

Uredil in sestavil Lorens Novosel
V hrvaščino prevedla Lorens Novosel in Zoran Čučuz

(Moja globoka zahvalnost Šuškiju, brez tvoje pomoči pri prevajanju ta Knjižica nikakor ne bi mogla zagledati svetlobe dneva!!!)

Iz hrvaščine prevedel Sašo Ožbolt

www.zakajcistareshnica.com

www.sozo-hr.com

www.zastocistaistina.com

www.akademijavjecnogproljeća.org

www.youtube.com/c/ZAŠTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.ljubavseohladila.com